

Ds 2007:28

Koncentration av länsstyrelseverksamhet

REGERINGSKANSLIET
Finansdepartementet

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress:
Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-690 91 91
Ordertel: 08-690 91 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Internet: www.fritzes.se

Svara på remiss. Hur och varför. Statsrådsberedningen, 2003.
– En liten broschyr som underlättar arbetet för den som skall svara på remiss.

Broschyren är gratis och kan laddas ner eller beställas på
<http://www.regeringen.se/>

Tryckt av Edita Sverige AB
Stockholm 2007

ISBN 978-91-38-22789-3
ISSN 0284-6012

Till regeringen

Regeringen beslutade den 25 januari 2007 att uppdra åt f.d. generaldirektören Peder Törnvall att analysera koncentration och samordning av länsstyrelsernas kärnverksamhet och att utifrån analysen lämna förslag på verksamheter som skulle kunna koncentreras till en eller flera länsstyrelser.

Ämnessakkunnige Henrik Frykman har medverkat i utredningsarbetet.

Den 16 juli 2007 förordnades som assistent Therése Dahlqvist.

Härmed överlämnas rapporten Koncentration av länsstyrelseverksamhet (Ds 2007:28).

Uppdraget är därmed slutfört.

Stockholm i augusti 2007

Peder Törnvall

/ Henrik Frykman

Innehåll

Innehåll	5
Sammanfattning	9
1 Inledning	17
1.1 Uppdraget	17
1.2 Avgränsningar	18
1.3 Rapportens uppläggning	19
1.4 Utredningsarbetet	20
1.5 Begreppen kärnverksamhet, koncentration och samordning	21
2 Bakgrund	27
2.1 Länsstyrelsernas uppgifter och kärnverksamhet	27
2.2 Koncentration och samordning av länsstyrelsernas kärnverksamhet idag	28
2.3 Ansvarskommitténs bedömningar och förslag	37
3 Utgångspunkter för koncentration	41

3.1	Syftet med koncentration	41
3.2	Kriterier för koncentration.....	42
4	Möjligheter till koncentration – förslag och bedömningar.....	55
4.1	Analys av kärnverksamhet	56
4.2	Medborgarskap.....	62
4.3	Överförmyndare.....	65
4.4	Begravningsfrågor	69
4.5	Pantlåneverksamhet	72
4.6	Bilskrotning	75
4.7	Ensamrätt till sjunket gods.....	78
4.8	Aktiebolag, ekonomiska föreningar och bostadsrättsföreningar	80
4.9	Stiftelser	83
4.10	Lönegaranti.....	86
4.11	Deponerade medel	88
4.12	Allmänna arvsfonden	91
4.13	Åborätt och allmänningar.....	94
4.14	Allmän kameraövervakning.....	97
4.15	Bevakningsföretag.....	100
4.16	Lotterier, bingo m.m.....	103
4.17	Stöd till boende	106

4.18 Mineral- och torvfyndigheter.....	109
4.19 Avfallstransport	112
4.20 Bitillsyn.....	114
4.21 Alkohol- och tobaksärenden.....	117
4.22 Yrkesmässig trafik.....	120
4.23 Körkortsfrågor	124
5 Val av länsstyrelser att koncentrera verksamhet till ...	131
5.1 Ska verksamheter koncentreras till en eller flera länsstyrelser?	132
5.2 Vilka länsstyrelser ska verksamheter koncentreras till?	138
5.3 IT och kundtjänst som kompensation för ökade avstånd	145
6 Konsekvenser och författningsändringar.....	151
6.1 Antal årsarbetskrafter som berörs av utredningens förslag och bedömningar	151
6.2 Författningsregleringen.....	154
Bilaga 1 – Utredningens direktiv	157
Bilaga 2 - Författningsförslag	161
Bilaga 3 - Befintlig och föreslagen koncentration	251
Bilaga 4 - Konsekvenser av förslagen	269

Sammanfattning

Inledning

Koncentrationsutredningens uppdrag har enligt regeringens direktiv varit att analysera koncentration och samordning av länsstyrelsernas kärnverksamhet. Utifrån analysen skulle utredningen lämna förslag på verksamheter som skulle kunna koncentreras till en eller flera länsstyrelser. Utredningen skulle också beakta möjligheten till ökad samordning mellan länsstyrelserna.

Utredningen lämnar i denna rapport förslag om verksamheter som kan koncentreras och till vilka länsstyrelser de bör koncentreras.

Utredningen har i sitt arbete haft omfattande kontakter med företrädare för länsstyrelserna.

Avgränsningar och definitioner

Utredningen har avgränsat sitt uppdrag till att huvudsakligen omfatta *koncentration* av länsstyrelsernas kärnverksamhet. *Samordning* av länsstyrelsernas verksamhet i syfte att förbättra effektivitet och service är i huvudsak ett åliggande för länsstyrelserna själva.

Utredningen har definierat *kärnverksamhet* som alla typer av verksamhet som länsstyrelserna ska bedriva enligt särskilda bestämmelser i författningar.

Med *koncentration* avser utredningen åtgärder - i regel författningsändringar - för att samla ansvaret för en viss verksamhet till ett mindre antal länsstyrelser. Koncentration innebär att dessa länsstyrelser fullgör verksamheten även i andra län än det egna.

Utgångspunkter för koncentration

I utredningens direktiv anges som syfte med ökad koncentration och samordning att åstadkomma en högre effektivitet och att säkerställa en väl fungerande rättssäkerhet. Med utgångspunkt i å ena sidan dessa syften med koncentration och å andra sidan de övriga förvaltningspolitiska värden som syftena kan komma i konflikt med, har utredningen konstruerat en vägledning för att bedöma lämpligheten i att koncentrera en verksamhet. Vägledningen har formulerats som ett antal kriterier som verksamheten bör prövas emot. Kriterierna ska inte uppfattas som nödvändiga villkor för att verksamhet ska kunna koncentreras. Avsikten med att tillämpa kriterierna har varit att identifiera verksamheter där förutsättningarna för att uppnå syftena med koncentration är goda, samtidigt som övriga förvaltningspolitiska värden åsidosätts i så liten utsträckning som möjligt.

Med utgångspunkt i kriterierna bedömer utredningen sammanfattningsvis att det är mer motiverat att koncentrera en verksamhet som kännetecknas av att den har:

- Behov av likformigt utförande (jämfört med en verksamhet som bör anpassas efter länets förutsättningar)
- Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet
- Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt 2 § länsstyrelseinstruktionen
- Låg besöksfrekvens
- Få externa besök

- Begränsat behov av lokalkännedom
- Liten omfattning och hög komplexitet

Utredningens kriterier kan dock komma i konflikt med varandra och har delvis en inbördes rangordning. Eftersom kriterierna svarar mot olika förvaltningspolitiska värden är en sådan rangordning beroende av vilka värden som prioriteras. Utredningen har arbetat utifrån en rangordning som innebär att nedanstående kriterier *ska* vara uppfyllda för att utredningen ska anse att koncentration är motiverad. Verksamheten ska:

- Utföras likformigt
- Ha begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet
- Ha begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt 2 § länsstyrelseinstruktionen.

Övriga kriterier *bör* vara uppfyllda för att verksamheten ska lämpa sig för koncentration.

Förslag om verksamhet som kan koncentreras

Med utgångspunkt i ovannämnda vägledning och kriterier har utredningen analyserat länsstyrelsernas kärnverksamheter. Analysen har gjorts i samråd med företrädare för tio olika länsstyrelser, vissa sektorsmyndigheter och finansdepartementets länsstyrelseenhet.

Utredningen föreslår koncentration av länsstyrelsernas verksamhet inom följande områden:

- Medborgarskap
- Överförmyndare
- Begravningsfrågor
- Pantlåneverksamhet
- Frågor enligt aktiebolagslagen, lagen om ekonomiska föreningar m.fl.
- Bilskrotning

- Ensamrätt till sjunket gods
- Stiftelser
- Lönegaranti
- Deponerade medel
- Allmänna arvsfonden
- Åborätt och allmänningar
- Allmän kameraövervakning
- Bevakningsföretag.
- Lotterier, bingo m.m.
- Stöd till boende
- Mineral- och torvfyndigheter
- Transport av avfall och farligt avfall
- Bitillsyn
- Alkohol- och tobaksärenden

Utredningen bedömer att det även finns starka skäl att koncentrera länsstyrelsernas verksamhet inom:

- Yrkesmässig trafik
- Körkortsärenden

Förslag om hur verksamhet ska koncentreras

Efter att ha tagit ställning till frågan om vilka verksamheter som lämpar sig för koncentration besvarar utredningen frågan om vilka länsstyrelser verksamheterna ska koncentreras till.

Konsekvent koncentration

Utredningen bedömer att koncentration av länsstyrelseverksamhet – när den är motiverad - konsekvent bör göras till ett bestämt antal länsstyrelser. Jämfört med alternativet flexibel koncentration, dvs. att utifrån varje enskild verksamhets förutsättningar eller något slags rättvisepincip besluta vilken eller vilka länsstyrelser som ska bli föremål för koncentration,

innebär konsekvent koncentration större tydlighet. Denna tydlighet är till fördel för kommuner, landsting och andra myndigheter samt för enskilda medborgare som har kontakter med länsstyrelserna. Den förbättrar också regeringens möjligheter att styra länsstyrelserna och länsstyrelseorganisationens kapacitet att ta emot nya uppgifter på förvaltningsområdet.

Konsekvent koncentration till sju länsstyrelser

Att utredningen förordar konsekvent koncentration innebär att den har att besvara frågan om hur många länsstyrelser som bör bli föremål för koncentration. Utredningen ska enligt direktiven beakta Ansvarskommitténs förslag. För att anpassa utredningens förslag till de som Ansvarskommittén lägger bedömer utredningen att koncentration som huvudprincip bör göras till ett antal länsstyrelser som så långt möjligt överensstämmer med den statliga regionala organisation som Ansvarskommittén föreslår. Det skulle innebära att koncentration som huvudregel görs till 6–9 utpekade länsstyrelser.

Delvis med utgångspunkt i Ansvarskommitténs förslag har utredningen bedömt att sju länsområden, vart och ett bestående av flera län, bör utgöra utgångspunkt för koncentration. Avsikten har varit att identifiera ett antal områden som dels svarar mot Ansvarskommitténs förslag och dels väsentligt reducerar antalet ansvariga länsstyrelser, men som inte medför alltför långa avstånd till länsstyrelsen.

Inom vart och ett av dessa områden kommer en länsstyrelse att ha ett utpekat ansvar för de koncentrerade verksamheterna. Utredningen bedömer att den ansvariga länsstyrelsen huvudsakligen bör vara den som – i jämförelse med övriga länsstyrelser i området – har den mest omfattande verksamheten. Det bakomliggande antagandet är att ju större länsstyrelsen är, desto större är dess förutsättningar att använda och, i den utsträckning det behövs, komplettera befintlig kompetens till de koncentrerade verksamheterna.

Mot bakgrund av ovanstående bedömningar föreslår utredningen att länsstyrelseverksamhet – när det är motiverat – som huvudprincip koncentreras till följande länsstyrelser, med ansvar för följande områden:

<i>Område</i>	<i>Omfattar länen</i>	<i>Ansvarig länsstyrelse</i>
Norra Norrland	Norrbottnen, Västerbotten	Länsstyrelsen i Norrbottens län
Södra Norrland	Jämtland, Västernorrland	Länsstyrelsen i Västernorrlands län
Norra Mellansverige	Gävleborg, Dalarna, Örebro, Värmland	Länsstyrelsen i Dalarnas län
Stockholm–Mälardalen	Stockholm, Uppsala, Södermanland, Västmanland, Gotland	Länsstyrelsen i Stockholms län
Västra Götaland	Västra Götaland, Halland	Länsstyrelsen i Västra Götalands län
Östra Götaland	Östergötland, Jönköping, Kalmar	Länsstyrelsen i Östergötlands län
Sydsverige	Skåne, Blekinge, Kronoberg	Länsstyrelsen i Skåne län

Ovanstående indelning ska enligt utredningens bedömning i framtiden anpassas till den regionala samhällsorganisation som eventuellt blir resultatet av Ansvarskommitténs förslag.

Utredningen menar också att det inom vissa av ovannämnda områden – där det inte framstår som uppenbart vilken länsstyrelse som verksamhet ska koncentreras till - kan finnas

skäl för regeringen att ytterligare analysera frågan om ansvarig länsstyrelse.

Utredningen poängterar också, att även om den föreslår konsekvent koncentration till ovan angivna länsstyrelser, så kan det i en del fall – med utgångspunkt i en verksamhets specifika karaktär - vara motiverat att frångå denna huvudprincip. Det kan i så fall innebära att verksamhet koncentreras till fler eller färre och även till andra länsstyrelser än de utredningen föreslår.

Konsekvenser av förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att det vid de länsstyrelser som till följd av koncentration blir av med verksamhet ska utvecklas någon form av enklare kundtjänst för de koncentrerade uppgifterna. Utredningen föreslår att regeringen uppdrar åt länsstyrelserna att inrätta sådana kundtjänster. Arbetet bör samordnas av en länsstyrelse och resultatet bör redovisas till regeringen senast den 1 juli 2008.

Vid de 14 länsstyrelser som skulle förlora verksamhet till följd av utredningens bedömningar och förslag uppgår antalet direkt berörda årsarbetskrafter till drygt 200 enligt utredningens beräkningar.

Det finns dock idag inget underlag för säkra bedömningar av de ekonomiska och organisatoriska konsekvenserna av utredningens förslag. Om förslagen ska genomföras krävs att ett sådant underlag tas fram för varje länsstyrelse. Utredningen föreslår att regeringen uppdrar åt länsstyrelserna att gå igenom de ekonomiska och organisatoriska konsekvenserna av utredningens förslag och att arbetet inom varje länsområde samordnas av den länsstyrelse som ska ta emot de koncentrerade verksamheterna.

Författningsförslag

Om en uppgift ska koncentreras, dvs. att ansvaret för att uppgiften fullgörs samlas till ett mindre antal länsstyrelser, måste den författning där uppgiften regleras ändras. I författningen måste de länsstyrelser pekats ut som är mottagare av den koncentrerade uppgiften och de län anges som ska ingå i denna länsstyrelses verksamhetsområde. Utredningen har utarbetat förslag till författningsändringar. Dessa återfinns i rapportens *bilaga 2*.

1 Inledning

1.1 Uppdraget

Koncentrationsutredningens uppdrag har enligt regeringens direktiv varit att analysera koncentration och samordning av länsstyrelsernas kärnverksamhet. Utifrån analysen skulle utredningen lämna förslag på verksamheter som skulle kunna koncentreras till en eller flera länsstyrelser. Utredningen skulle också beakta möjligheten till ökad samordning mellan länsstyrelserna.

I direktiven angavs som syfte med ökad koncentration och samordning att åstadkomma en högre effektivitet och att säkerställa en väl fungerande rättssäkerhet. I analysen skulle ingå att överväga om koncentration eller samordning av verksamhet kan komma i konflikt med kravet på närhet till de som berörs av verksamheten och i vilken utsträckning nya tekniska lösningar kan kompensera för längre avstånd. Utredningen skulle också bedöma om en koncentration eller samordning av kärnverksamhet kommer i konflikt med länsstyrelsernas uppdrag som det definieras i länsstyrelseinstruktionen och andra författningar. Utredningens uppdrag omfattade också en analys av hur kompetensen i länsstyrelserna påverkas av koncentration eller samordning av verksamheten.

Enligt direktiven skulle utredningen i sin analys och sina eventuella förslag beakta Ansvarskommitténs bedömningar och förslag.

Uppdraget skall redovisas till regeringen senast den 31 augusti 2007.

Direktiven bifogas i sin helhet som *bilaga 1*.

1.2 Avgränsningar

Uppdraget avser koncentration och samordning av länsstyrelsernas *kärnverksamhet*. Det gäller således inte länsstyrelsernas interna personal-, ekonomi- och IT-administration.

Utredningen har inriktat sina analyser, bedömningar och förslag på *koncentration* av kärnverksamhet. *Samordning* av länsstyrelsernas verksamhet i syfte att förbättra effektivitet och service är i huvudsak ett åliggande för länsstyrelserna själva. Utredningen har dock, i enlighet med direktiven, även beaktat möjligheterna att öka samordningen av kärnverksamheten.

Länsstyrelserna bedriver sin verksamhet utifrån de uppgifter som riksdagen och regeringen tilldelar dem genom lagar och förordningar. Länsstyrelserna får också uppgifter i regleringsbrevet till länsstyrelserna eller i regleringsbrev för de centrala myndigheter som disponerar anslag för länsstyrelseverksamhet eller i särskilda regeringsbeslut. Dessa uppgifter är i allmänhet tidsbegränsade uppdrag inom de verksamhetsområden som länsstyrelserna har fått sig tilldelade genom lagar och förordningar. Utredningen betraktar inte sådana uppdrag som egna kärnverksamheter och behandlar dem inte i detta sammanhang.

Utredningens direktiv innebär att föremålet för utredningen är den verksamhet som länsstyrelserna bedriver i dag enligt lagar och förordningar. Under utredningens gång har företrädare för länsstyrelser framfört synpunkten att vissa verksamheter borde överföras till en central myndighet. Det ingår dock inte i uppdraget att föreslå att en uppgift, i stället för att koncentreras till någon eller några länsstyrelser, skall föras över till en central

myndighet. Utredningen föreslår inte heller överföring av uppgifter från de centrala sektorsmyndigheterna till länsstyrelserna. Frågan om en länsstyrelseuppgift över huvud taget är en statlig angelägenhet faller också utanför utredningens uppdrag.

I utredningens uppdrag enligt direktiven har inte ingått att redovisa anslagsmässiga, organisatoriska eller personalmässiga konsekvenser av de förslag till koncentration som utredningen lägger fram. Utredningen berör dock vissa frågor av dessa slag.

1.3 Rapportens uppläggning

I detta inledande kapitel sammanfattar utredningen uppdraget och redogör för de avgränsningar som gjorts. I kapitel 2 presenteras en bakgrund med beskrivning av länsstyrelsens verksamhet, regeringens uttalanden och utredningar om koncentration och samordning. Här redovisas även en sammanfattning av *bilaga 3* som innehåller en kartläggning av befintliga fall av koncentration av länsstyrelseverksamhet. Slutligen sammanfattas de delar av Ansvarskommitténs slutbetänkande *Hållbar samhällsorganisation med utvecklingskraft*¹ som är relevanta för utredningens arbete.

I kapitel 3 presenteras utredningens utgångspunkter för koncentration och samordning. Här redogörs för de överväganden utredningen menar bör göras vid prövning av om länsstyrelseverksamhet lämpar sig för koncentration eller inte.

I kapitel 4 presenteras utredningens förslag på och bedömningar av vilka verksamheter som ska respektive bör koncentreras. Så långt möjligt har utredningen eftersträvat konkreta förslag på verksamheter som ska koncentreras, kompletterat med förslag till författningsändringar. Ifråga om några verksamheter begränsar sig utredningen till bedömningar, när den menar att det eventuellt kan finnas skäl för regeringen

¹ SOU 2007:10

att låta göra en djupare analys av möjligheten att nå syftena med koncentration.

I kapitel 5 presenteras utredningens överväganden ifråga om vilka principer som bör vara styrande för hur koncentration bör genomföras och förslag om vilka länsstyrelser som ska bli föremål för koncentration.

Kapitel 6 behandlar konsekvenser av utredningens förslag och diskuterar även de författningsändringar som blir resultatet av förslagen. Dessa förslag till författningsändringar finns i *bilaga 2* till rapporten.

1.4 Utredningsarbetet

Utredningen har haft omfattande externa kontakter under sitt arbete, naturligtvis i första hand med företrädare för länsstyrelserna. Det har dock inte varit möjligt att under den korta utredningstiden ha kontakt med samtliga länsstyrelser. Vi har besökt, träffat och haft återkommande kontakter med representanter – huvudsakligen chefstjänstemän - för sammanlagt tio länsstyrelser.

Därutöver har utredningen presenterat sitt arbete vid två länsrådsmöten och två landshövdingemöten.

Vi har också haft återkommande kontakter med vissa sektorsmyndigheter, samt med finansdepartementets länsstyrelseenhet.

Utredningen har samrått med den utredare som regeringen har utsett för att samordna diskussionerna om förändrad regional utveckling.²

Vidare har vi gett de centrala arbetstagarorganisationerna tillfälle att framföra synpunkter.

² Fi 2007/4137

1.5 Begreppen kärnverksamhet, koncentration och samordning

Utredningens uppdrag avser *koncentration* och *samordning* av länsstyrelsernas *kärnverksamhet*. Inget av begreppen kan sägas ha en vedertagen eller allmänt accepterad definition. En avgörande utgångspunkt för oss har därför varit att definiera vad vi lägger i begreppen.

Med *samordning* avser vi åtgärder för att skapa en likartad behandling eller ett likartat arbetssätt avseende en viss verksamhet.

Med *koncentration* avser vi åtgärder för att samla ansvaret enligt författning för en viss verksamhet till ett mindre antal länsstyrelser. Med *kärnverksamhet* avser vi uppgifter som länsstyrelserna fullgör enligt författning.

Begreppen utvecklas nedan.

1.5.1 Kärnverksamhet

I direktiven till utredningen definieras kärnverksamhet som ”verksamhet som utförs enligt lagar, förordningar och andra styrdokument”. Definitionen användes i Länsstyrelseutredningens betänkande Det ofullständiga pusslet³ och i länsstyrelsernas rapport Att dra åt samma håll (januari 2006)⁴.

Till kärnverksamheten räknar vi alla typer av ”sakverksamhet” som länsstyrelserna ska bedriva enligt särskilda bestämmelser i lagar och förordningar, oberoende av om verksamheten finansieras med anslag eller avgifter och oberoende av om anslagen disponeras av länsstyrelsen eller någon annan myndighet.

Kärnverksamheten skiljer sig från den administrativa stödverksamheten, dvs. länsstyrelsernas egen ekonomi- och personaladministration, interna IT-system och liknande. Medan

³ SOU 2004:14

⁴ Finansdepartementet 2005/2459

kärnverksamheten oftast är utåtriktad och ansvaret för den uttryckligen läggs på länsstyrelserna enligt särskilda bestämmelser i lagar och förordningar, så är den administrativa verksamheten intern och bedrivs som ett stöd till den förra enligt allmänna författningar om de statliga myndigheternas interna administration. Däremot tolkar vi direktiven så att stödfunktioner som är direkt kopplade till en viss kärnverksamhet, t.ex. specifika IT-lösningar för körkortsärenden, väktarregister och stiftelseregister, bör betraktas som en del av den kärnverksamheten.

1.5.2 Samordning

Utredningen utgår ifrån den definition av samordning som används i våra direktiv, nämligen att begreppet avser insatser som görs för att skapa en likartad behandling eller ett likartat arbetssätt avseende en viss verksamhet. Samordningen kan beröra samtliga länsstyrelser eller endast vissa.

Definitionen i direktiven överensstämmer huvudsakligen med den som används i Länsstyrelseutredningens betänkande Det ofullständiga pusslet. Länsstyrelseutredningen valde för övrigt att behandla samordning som synonymt med det närliggande begreppet samverkan.

Definitionen i direktiven ligger också mycket nära den som används i länsstyrelsernas rapport Att dra åt samma håll.

1.5.3 Koncentration

Med koncentration avser utredningen åtgärder (i allmänhet författningsändringar) för att samla ansvaret enligt författning för en viss verksamhet till ett mindre antal länsstyrelser. Koncentration innebär att dessa länsstyrelser fullgör verksamheten även i andra län än det egna.

Vår definition liknar den som anges i våra direktiv. Där sägs följande:

”Med koncentration avses insatser för att samla genomförandet av en verksamhet helt eller delvis från en eller flera länsstyrelser till en annan. En verksamhet som är koncentrerad utförs därmed på färre än 21 länsstyrelser”.

Definitionen i direktiven överensstämmer också till stora delar med den som används i länsstyrelsernas rapport Att dra åt samma håll. Vi menar emellertid att direktivens definition i vissa avseenden är problematisk. Den omfattar t.ex. inte sådan verksamhet som bedrivs vid färre än 21 länsstyrelser, men som inte har samlats från en eller flera länsstyrelser. Ett exempel på det är kampsportsdelegationen vid Länsstyrelsen i Örebro län, som har ett nationellt ansvar för att pröva tillstånd för och utöva tillsyn över kampsport. Verksamheten saknade dessförinnan hemvist. Den har alltså inte samlats från en eller flera länsstyrelser och omfattas således inte av direktivens definition. Vi menar dock att kampsportsdelegationen är ett exempel på koncentration och verksamheten omfattas av den definition som vi har valt.

I vår definition talar vi om ”ett mindre antal länsstyrelser”, för att markera att det rör sig om färre än det totala antalet länsstyrelser. Att en verksamhet utförs på färre än de nuvarande 21 länsstyrelserna måste dock inte enligt vår uppfattning betyda att den är koncentrerad (även om koncentrerad verksamhet per definition alltid utförs på färre än 21 länsstyrelser). Av geografiska skäl har till exempel vissa länsstyrelser uppgifter när det gäller kärnkraft eller rennäring, helt enkelt därför att det råkar ligga kärnkraftsverk eller finnas renar i dessa län. Verksamheten utförs därmed av färre än 21 länsstyrelser, men vi menar att det i dessa fall rör sig om asymmetri och inte om koncentration av en uppgift. Det som istället utmärker en koncentrerad verksamhet är enligt vår uppfattning att den

ansvariga länsstyrelsen fullgör uppgiften även utanför det egna länet.

Koncentration i förhållande till samverkan

I direktivens definition anges att koncentration avser att samla genomförandet av en verksamhet "helt eller delvis" från en eller flera länsstyrelser till en annan. Definitionen i länsstyrelsernas rapport Att dra åt samma håll är snarlik, men med ett parentetiskt tillägg:

"När en konkret insats gjorts för att samla genomförandet av en verksamhet helt eller delvis (beredning, beslut, drift eller utvecklingsarbete) från en eller flera länsstyrelser till en annan."

Vår uppfattning är emellertid att det är viktigt att skilja koncentration av *ansvaret* för en uppgift från sådana åtgärder som endast omfattar delar av genomförandet av en uppgift och som vi snarast vill beteckna som "samverkan". Av skäl som anges nedan har vi avgränsat vår utredning till att behandla koncentration av ansvaret för en uppgift.

Koncentration

Den koncentration som vi behandlar i vår utredning gäller överföring av *ansvaret* för att en länsstyrelseuppgift, t.ex. prövning av tillståndsärenden eller tillsyn av en verksamhet, blir fullgjord. När utredningen talar om koncentration av en verksamhet menar vi, om inget annat sägs, en överföring av hela handläggningen från det att frågan väcks till dess att beslut har fattats och verkställts. Att koncentrera beslutsfattande men inte beredning, eller tvärtom beredning men inte beslutsfattande, vållar i allmänhet problem för både enskilda och myndigheter. Ansvarsfördelningen mellan länsstyrelserna kan bli oklar och det

blir svårare att överblicka var olika frågor hanteras. Sådana lösningar blir inte heller alltid kostnadseffektiva.

Samverkan

Den definition som används i direktiven till utredningen omfattar även de fall där det i författning framgår att ansvaret för en uppgift ska åligga samtliga 21 länsstyrelser, men där några av dessa därefter sinsemellan avtalat om att t.ex. viss ärendeberedning ska koncentreras till en länsstyrelse. Ett konkret exempel skulle kunna vara att Länsstyrelsen i Kalmar län sedan några år tillbaka utför s.k. Sevesotillsyn åt Blekinge och Kronobergs län.⁵ Det innebär emellertid inte att befogenheten att fatta beslut med anledning av tillsynen koncentrerats till Kalmar län och det är således – enligt vår uppfattning – inte frågan om koncentration, utan om det som vi betecknar som ”samverkan”. Vi menar emellertid att frågan om den sortens samverkan (som inte avser beslutsfattande) är en fråga för länsstyrelserna själva och inte för vår utredning. Det författningsmässiga stödet för samverkan av den sort som exemplet ovan med Sevesotillsynen representerar finns redan i 44 § länsstyrelseinstruktionen (2002:864) som möjliggör för en länsstyrelse att i sitt arbete anlita personal från en annan länsstyrelse. Den inlånade personalen kan delta i allt arbete med att bereda ett ärende. Den har däremot inte behörighet att fatta beslut på den inlånande länsstyrelsens vägnar. Om beslutsfattande är angeläget bör man överväga en tillfällig anställning hos den inlånande länsstyrelsen. Om en länsstyrelse mer permanent lånar ut anställda till andra länsstyrelser för hjälp

⁵ Tillsyn enligt lag (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor

med beslutsfattande bör man överväga koncentration av ärendena till den utlåande länsstyrelsen.

2 Bakgrund

2.1 Länsstyrelsernas uppgifter och kärnverksamhet

Länsstyrelserna svarar sedan år 1634 för den statliga förvaltningen i länen, i den utsträckning inte någon annan myndighet har ansvaret för särskilda förvaltningsuppgifter. Länsstyrelsernas generella uppdrag är att

- verka för att nationella mål får genomslag i länet
- samordna olika samhällsintressen inom länsstyrelsens ansvarsområde
- främja länets utveckling och noga följa länets tillstånd samt underrätta regeringen om vad som händer där
- samråda med andra statliga myndigheter i och utanför länet

Länsstyrelserna har uppgifter inom en rad sakområden. Det gäller bl.a.

- naturvård och miljöskydd
- social omvårdnad
- kommunikationer
- livsmedelskontroll och djurskydd
- lantbruk och fiske
- kulturmiljö
- regional utveckling
- krishantering och räddningstjänst

Länsstyrelserna har mycket varierande uppgifter i ett omfattande verksamhetsfält. Uppgifterna finns inom 23 olika politikområden och regleras i ca 500 lagar och förordningar.

Inom de olika verksamheterna har länsstyrelserna varierande funktioner. De utövar bl.a. tillsyn, beviljar tillstånd, prövar ansökningar och överklaganden, beslutar om bidrag, lämnar information, ägnar sig åt samordning och främjande etc.

Vissa länsstyrelser har särskilda uppgifter, t.ex. att vara vattenmyndigheter eller samordna administrationen av EU:s lantbruksstöd. I sexton län har landsting eller särskilda kommunala samverkansorgan övertagit ansvaret för regionala utvecklingsuppgifter som annars är länsstyrelsens.

Den totala kostnaden för länsstyrelsernas verksamhet är ca 6 miljarder kronor. Den finansieras till ca 60 procent från länsstyrelsernas förvaltningsanslag. Omkring 30 procent av finansieringen sker genom bidrag från andra myndigheters anslag och från EU.

Länsstyrelserna har sammanlagt omkring 5 500 anställda, varav ca 700 hos den största länsstyrelsen (Västra Götalands län) och ca 160 hos den minsta (Blekinge län).

2.2 Koncentration och samordning av länsstyrelsernas kärnverksamhet idag

2.2.1 Regeringens uttalanden om koncentration och samordning

Regeringen har i olika sammanhang de senaste åren uttalat att samordningen mellan länsstyrelserna bör öka och att möjligheten att koncentrera viss verksamhet bör undersökas. Önskemålen har uttryckts i olika styrdokument, bl.a. i regleringsbrev till länsstyrelserna, i budgetpropositioner och i direktiv till utredningar.

I propositionen Regional samverkan och statlig länsförvaltning (2001/02:7) tar den tidigare regeringen specifikt upp

frågan om samverkan. Regeringen gör i propositionen bedömningen att formerna för samverkan mellan länsstyrelserna i gemensamma frågor bör utvecklas och stärkas. Regeringen skriver också att ”en mer koncentrerad ärendehantering och flexibel uppgiftsstruktur kan övervägas i olika frågor, t.ex. genom att viss ärendehantering koncentreras till vissa länsstyrelser eller vissa samordningsuppgifter läggs på utpekade länsstyrelser”.⁶

I regleringsbrevet för 2006⁷ gavs länsstyrelserna i uppdrag att fortsätta arbetet med att utveckla samordningen sinsemellan och i regleringsbrevet för 2007 betonas bl.a. att länsstyrelserna skall fortsätta att utveckla den administrativa samordningen.⁸

I budgetpropositionen för 2007 behandlar regeringen samordning mellan länsstyrelserna i ett separat avsnitt. I en analys sägs att länsstyrelsernas verksamhet måste effektiviseras för att uppdraget skall kunna fullgöras tillfredsställande inom ramen för tilldelade medel. Regeringen lyfter i det sammanhanget fram möjligheterna till fortsatt och vidareutvecklad samordning och samverkan samt gemensamt resursutnyttjande mellan länen.⁹

2.2.2 Utredningar om koncentration och samordning

Frågor om koncentration och samordning har också behandlats av olika utredningar om länsstyrelserna och deras verksamhet. Länsstyrelseutredningen fick bl.a. i uppgift att se över möjligheter till och eventuella hinder för en mer utvecklad samordning och samverkan mellan länsstyrelserna. Utredaren skulle också lämna förslag på vilka områden som kunde vara aktuella för samordning/samverkan och hur denna i så fall borde utformas.¹⁰

⁶ Prop. 2001/2002:7, s. 63.

⁷ Fi 2004:4693.

⁸ Fi 2006/5857.

⁹ Prop. 2006/2007:1, Uo 1.

¹⁰ Dir. 2002:114.

I sitt slutbetänkande¹¹ presenterade utredningen en vägledning för i vilka fall samordning bör övervägas. Den föreslog också att länsstyrelserna bör underlätta samordning genom att utveckla sin egen beslutsorganisation, så att den eller de som representerar länsstyrelserna i olika samverkansorgan har ett tydligt mandat. När det gäller koncentration föreslog utredningen att regeringen bör gå vidare och se över om det finns verksamheter där koncentration är ett alternativ.

Mot bakgrund av ovanstående gav regeringen i uppdrag åt samtliga länsstyrelser att kartlägga och analysera den samordning och koncentration av verksamhet mellan länsstyrelserna som finns idag, med tyngdpunkt på den administrativa stödverksamheten. I uppdraget ingick att lämna förslag till hur samordningen kan vidareutvecklas och där så är lämpligt, även lämna förslag till koncentration av verksamheter. Länsstyrelsen i Skåne län hade ett sammanhållande ansvar för uppdraget och redovisade detta till regeringen i januari 2006.¹²

Rapportens fokus ligger på länsstyrelsens administrativa stödprocesser. Studien inkluderar en kartläggning som identifierar ett 70-tal fall av samordning i olika former av stödverksamheter. Länsstyrelserna pekar på att potentialen för ytterligare effektiviseringar och besparingar mellan länsstyrelserna är avsevärd och lämnar flera förslag på hur samordningen av den administrativa stödverksamheten mellan länsstyrelserna skall kunna öka. I en bilaga till rapporten redovisar länsstyrelserna också ett mycket stort antal fall av samordning inom kärnverksamheten.

I uppdraget ingick inte att lämna förslag på hur samordning inom kärnverksamheten skulle kunna utvecklas. Länsstyrelserna lämnar ändå några kommentarer i frågan, utifrån observationen att förutsättningarna för samordning av administrativa stöd-

¹¹ SOU 2004:14: Det ofullständiga pusslet – Behovet av att utveckla den ekonomiska styrningen och samordningen när det gäller länsstyrelserna.

¹² Fi 2005/2459 Att dra åt samma håll – En studie av samordning och koncentration inom länsstyrelsevärlden

processer i några avgörande avseenden skiljer sig från samordning av kärnverksamhet. Bl.a. konstateras att länsstyrelsens uppdrag att ta hänsyn till regionala förhållanden, att göra helhetsbedömningar och att vara en dialogpartner för kommuner sätter gränser för hur samordning och koncentration av kärnverksamheten kan utvecklas. Däremot konstaterar utredningen att det finns verksamheter som är "avståndsoberoende", som inte kräver att den enskilde besöker länsstyrelsen och som därför skulle kunna koncentreras till några länsstyrelser. I rapporten lyfts också fram möjligheten att vid enskilda länsstyrelser inrätta "nationella experter" inom smala områden där det kan vara svårt för alla länsstyrelser att upprätthålla kompetens.

2.2.3 Koncentrerad kärnverksamhet

Koncentration – i betydelsen att en länsstyrelse i författning åläggs uppgifter även utanför det egna länet – förekommer redan idag inom flera områden. En mer omfattande redovisning görs i *bilaga 3*. I nedanstående tabell ges några exempel på fall där en länsstyrelse ska fullgöra en uppgift för samtliga län (nationellt ansvar) eller för en begränsad grupp av län (regionalt ansvar).

<i>Uppgift</i>	<i>Länsstyrelse</i>	<i>Ansvar</i>
Tillstånd för och tillsyn över kampportsmatcher.	Örebro	Nationellt
Förvaltning av målet europeiskt territoriellt samarbete inom EG:s strukturfonder under programperioden 2007–2013.	Norrbottnen, Västerbotten, Jämtland	Regionalt
Vattenmyndighet med ansvar för förvaltning av vattenkvalitet inom respektive vattendistrikt.	Norrbottnen, Västernorrland, Västmanland, Kalmar, Västra Götaland.	Regionalt
Dispens från äktenskapshinder för personer som inte är folkbokförda i Sverige.	Stockholm	Nationellt
Förbud att använda ordet ”stiftelse” i strid med stiftelselagen	Stockholm	Nationellt
Prövning av stöd till energieffektiviseringar i svenska beskickningar eller konsulat vars lokaler ägs av svenska staten.	Stockholm	Nationellt
Taxiförarlegitimation för person som inte är folkbokförd i Sverige.	Skåne	Nationellt

Som framgår av tabellen handlar det om en mycket heterogen katalog av uppgifter som har blivit föremål för koncentration, allt ifrån det omfattande uppdraget att vara vattenmyndighet, till

den mer begränsade uppgiften att pröva stöd till energieffektiviseringar i svenska beskickningar eller konsulat vars lokaler ägs av svenska staten.

Motiv till befintlig koncentration

Utöver att det rent allmänt ansetts som mer kostnadseffektivt att koncentrera en uppgift till en eller ett fåtal länsstyrelser är det vissa motiv som återkommer i förarbeten till de aktuella lagstiftningarna.

Länsberoende

I majoriteten av fallen har koncentration valts därför att uppgiften ifråga inte har någon specifik länsanknytning. Det gäller då i regel handläggning av olika myndighetsuppgifter som rör enskilda personer som inte är folkbokförda i Sverige eller juridiska personer som inte har sitt säte här. Ett exempel är att Länsstyrelsen i Stockholms län har till uppgift att pröva tillstånd för personer och företag i utlandet att bedriva biluthyrning i Sverige. Ansökningar om tillstånd från personer och företag i Sverige prövas emellertid av länsstyrelsen i det län där personen är folkbokförd eller där företaget har sitt säte.

En annan sorts länsberoende uppstår när länsstyrelsen får ansvar för en uppgift som har en regional "indelningslogik" som avviker från länsindelningen. Det är t.ex. fallet i fråga om de s.k. vattenmyndigheterna som finns vid fem länsstyrelser. Dessa har skapats till följd av en indelning av Sverige i fem vattendistrikt, som i sin tur utgår ifrån s.k. avrinningsområden. Ett annat exempel är den regionala indelning som används i administrationen av EG:s strukturfonder och som utgår från den indelning i regioner som EU använder för statistikinsamling, s.k. NUTS-regioner.

En tredje form av länsberoende uppstår när det objekt som uppgiften avser sträcker sig över länsgränser, men där det av olika skäl bedöms som onödigt att flera länsstyrelser delar på uppgiften. Det är t.ex. fallet ifråga om skötsel av ett flertal nationalparker där några länsstyrelser även ansvarar för skötsel i andra län som parken omfattar.

Behov av ökad rättssäkerhet

I flera fall av myndighetsutövning har det också ansetts att likformigheten i hanteringen av uppgiften skulle kunna bli lidande av att hanteras av flera olika myndigheter. Behovet av en enhetlig praxis var t.ex. ett av de bärande argumenten för att koncentrera uppgiften att pröva tillstånd för kampsportsmatcher till en myndighet (Länsstyrelsen i Örebro län).

Låg volym och komplexa ärenden

I flera av de fall av koncentration som ingår i vår kartläggning rör det sig också om uppgifter som är mycket begränsade till sin omfattning. Benägenheten att välja koncentration tycks också öka om uppgiften dessutom kräver speciell kompetens. Det var t.ex. det huvudsakliga argumentet för att koncentrera uppgiften att pröva dispenser från äktenskapshinder för sökande som inte är folkbokförda i Sverige. I förarbetena till ändringen i äktenskapsbalken sägs följande: ”De dispensärenden där sökanden inte är folkbokförd i landet är relativt få, men aktualiserar frågor som kräver viss erfarenhet av ärendeslaget. Handläggningen av dessa ärenden bör därför vinna på att samlas till en länsstyrelse.”¹³ Även i fråga om prövningen av tillstånd till kampsportsmatcher gjordes bedömningen att den nödvändiga kompetensen kunde bli svår att upprätthålla om uppgiften fördelades på flera myndigheter.

¹³ Prop. 2003/04:48.

Vad förklarar valet av länsstyrelse?

Kartläggningen visar att vissa länsstyrelser blivit mottagare av koncentrerade uppgifter oftare än andra. Särskilt ”koncentrationstung” är Länsstyrelsen i Stockholms län, i den meningen att det är den länsstyrelse som oftast pekas ut i de författningar som vi har hittat. Samtidigt är flertalet uppgifter som koncentrerats till Länsstyrelsen i Stockholm mycket begränsade till sin omfattning. Som en jämförelse har Länsstyrelsen i Västmanland endast fått ansvar för en koncentrerad uppgift i de författningar vi har kartlagt, men uppgiften att vara vattenmyndighet tar sannolikt fler årsarbetskrafter i anspråk än samtliga de uppgifter som koncentrerats till Stockholm.

Länsstyrelsen har redan omfattande verksamhet inom området

Inte sällan har koncentrationen fungerat enligt en logik som inneburit att riksdag eller regering beslutat att koncentrera en uppgift till en viss länsstyrelse, bl.a. just därför att den länsstyrelsen redan har en omfattande verksamhet och därmed hög kompetens inom området. På så vis har t.ex. Länsstyrelsen i Stockholms län kommit att tilldelas flera uppgifter inom trafikområdet.

Geografiska skäl avgör

Rent geografiska skäl har naturligtvis också stor betydelse när statsmakterna bestämmer vilken länsstyrelse en uppgift skall koncentreras till. Ett belysande exempel är prövningen av taxiförarlegitimation för den som inte är folkbokförd i Sverige. Av förarbeten till yrkestrafiklagen (1998:490) framgår att det diskuterades om uppgiften borde placeras vid Länsstyrelsen i Stockholms län eller dåvarande Malmöhus län. Valet föll

emellertid på Malmöhus län, eftersom länets närhet till kontinenten i kombination med den då planerade bron till Köpenhamn innebar att länet skulle bli särskilt berört av just den sortens trafik som regleringen avser.

2.2.4 Aktuella utredningar om koncentration

Inom flera sakområden har olika utredningar nyligen prövat eller fått i uppgift att pröva frågan om att koncentrera en länsstyrelseuppgift. En utförligare redogörelse för några av dessa ges i *bilaga 3*. Här redovisas några exempel i tabellform:

<i>Utredning</i>	<i>Förslag</i>
Vissa frågor i stiftelselagen m.m. (Ds 2007:7)	Koncentration av tillsyn över stiftelser till 6–8 länsstyrelser.
Stöd för framtiden – om förutsättningar för jämställdhetsintegrering (SOU 2007:15)	8 länsstyrelser ges i uppdrag att bygga upp tidsbegränsade regionala stödstrukturer som under fem år har till uppgift att stödja offentliga aktörers arbete med jämställdhetsintegrering lokalt och regionalt.
Frågor om Förmyndare och ställföreträdare för vuxna (SOU 2004:11)	Föräldrabalken ändras så att en länsstyrelse kan utöva tillsyn över en överförmyndare i ett annat län.
Effektivare jordbruksadministration – koncentration och samverkan (Fi 2001/2357).	Utredningen prövade frågan om koncentration av jordbruksadministrationen, men föreslog istället en fördjupad samverkan mellan länsstyrelserna.

Som framgår av tabellen har frågan om koncentration aktualiserats inom en rad olika sakområden. Motiven för att föreslå eller pröva koncentration är emellertid i många fall demsamma och handlar i första hand om att öka likformigheten i verksamheten och att öka kostnadseffektiviteten. Inom såväl tillsynen över stiftelser som tillsynen över överförmyndare har utredningarna konstaterat att verksamheterna är specialiserade och i vissa län blir så begränsade till sin omfattning att det är svårt att upprätthålla nödvändig kompetens. Den enskilda länsstyrelsen blir sårbar vid exempelvis sjukdomar och föräldraledigheter och verksamheterna är också så små att det saknas förutsättningar för utvecklande erfarenhetsutbyte mellan personer som arbetar med samma frågor.

2.3 Ansvarskommitténs bedömningar och förslag

Enligt direktiven ska utredningen i sin analys och i sina eventuella förslag beakta Ansvarskommitténs bedömningar och förslag. I detta avsnitt görs en sammanfattning av de för utredningen relevanta delarna i Ansvarskommitténs slutbetänkande Hållbar samhällsorganisation med utvecklingskraft.¹⁴

2.3.1 Allmänt om Ansvarskommitténs förslag

Centralt i betänkandet är förslaget om att inrätta 6–9 direktvalda regionkommuner som ersätter dagens 21 landsting.¹⁵ Förutom ett övertagande av ansvaret för hälso- och sjukvården ges regionkommunerna ett samlat uppdrag inom regional utveckling. Parallellt med detta organiseras staten om i 6–9 nya län vilka sammanfaller med regionkommunerna. De nya länen blir också grundmodellen för statliga sektorsmyndigheter med geografisk indelning.

¹⁴ SOU 2007:10.

¹⁵ Egentligen 20 landsting (varav två kallar sig regioner) och en kommun (Gotland).

2.3.2 Länsstyrelsernas framtida uppdrag

De framtida 6–9 länsstyrelser som Ansvarskommittén föreslår blir mer tydliga företrädare för regeringen i länet. Länsstyrelserna får en ny samordningsroll och ska ses som instrument för regeringen snarare än som självständiga samordnare. Länsstyrelsens uppgifter renodlas till ett utvecklat myndighetsuppdrag med fokus på statlig samordning, tillsyn, tillståndsprovning och annan rättstillämpning samt uppföljning och utvärdering. De uppgifter som vissa länsstyrelser idag ansvarar för inom regional utveckling och tillväxt övertas av regionkommunerna.

Renodling av myndighetsuppdrag

Ansvarskommittén föreslår – som en del i ett utvecklat myndighetsuppdrag – att länsstyrelserna skall ges ett större ansvar för att samla den statliga tillsynen i länen, för att möjliggöra samverkan över sektorsgränser. Förslaget innebär bl.a. att kommunernas nuvarande tillsynsuppgifter förstatligas och flertalet av dessa övertas av länsstyrelsen.

Det renodlade myndighetsuppdraget innebär också att några av länsstyrelsens nuvarande uppgifter överförs till regionkommunerna. Ansvarskommittén föreslår att de uppgifter som är av regional utvecklingskaraktär och som omfattas av den så kallade försökslagstiftningen¹⁶ övergår till regionkommunerna. Redan idag axlas emellertid i flera län det regionala utvecklingsuppdraget av andra aktörer än länsstyrelsen. Det gäller Skåne och Västra Götalands län samt de län som inrättat s.k. samverkansorgan.

Kommittén föreslår också att vissa natur- och kulturmiljövårdande insatser som är av regional utvecklingskaraktär skall föras från länsstyrelsen till regionkommunerna. Det handlar bl.a. om skötsel av naturreservat och

¹⁶ Lagen (1996:14) om försöksverksamhet med ändrad regional ansvarsfördelning.

vård och ombyggnad av kulturhistoriskt värdefulla byggnader. Regionkommunerna övertar också från länsstyrelsen uppgiften att regionalt anpassa, konkretisera och verka för de nationella miljö kvalitetsmålen.

2.3.3 Koncentration och samordning

Ansvarskommittén berör endast kort frågan om koncentration och samordning av länsstyrelsens uppgifter. I slutbetänkandet sägs följande:

”En bärande princip för kommitténs förslag är att länsstyrelsen i än högre grad än idag skall kunna vara statens företrädare på en ny regional nivå och därmed att verksamhetsuppdraget skall vara regionalt avgränsat. Detta behöver i sig inte utesluta att en viss länsstyrelse i en framtida reformerad statlig struktur får i uppdrag att för hela landet svara för någon statlig myndighetsuppgift.”¹⁷

Ovanstående två meningar är enligt utredningens uppfattning inte helt förenliga med varandra. Det talas både om ett regionalt avgränsat uppdrag och om länsstyrelser som har nationellt ansvar för vissa uppgifter. Utredningen utgår från att Ansvarskommittén avsett att länsstyrelsens uppdrag som huvudprincip skall vara regionalt avgränsat och att avsteg från denna huvudprincip ska göras endast i undantagsfall.

¹⁷ SOU 2007:10, s. 240.

3 Utgångspunkter för koncentration

3.1 Syftet med koncentration

I utredningens direktiv anges som syfte med ökad koncentration och samordning att åstadkomma en *högre effektivitet* och att säkerställa en *väl fungerande rättssäkerhet*. Begreppet effektivitet kan uppfattas både som kostnadseffektivitet och som måluppfyllelse/ändamålsenlighet. I propositionen Statlig förvaltning i medborgarnas tjänst definieras kravet på rättssäkerhet som att förvaltningen ska fatta materiellt riktiga beslut på grundval av gällande lagar och andra författningar samt att enskilda ska ha möjlighet att få sin sak prövad i domstol.¹⁸ Med rättssäkerhet avses också att lika fall ska behandlas lika. Regeringen har – som beskrivits i avsnitt 2.2.1 – även i flera andra sammanhang uttalat sig om behovet av att effektivisera länsstyrelsernas verksamhet. Högre effektivitet och ett mer likformigt utförande, syftande till ökad rättssäkerhet, är också några av de vanligast förekommande motiven bakom de befintliga fall av koncentration som vi har studerat och som vi redogör för i avsnitt 2.2.3.

Besläktade motiv, som återkommer i tidigare utredningar, kan handla om att uppgiften, t.ex. att handlägga en viss typ av ärenden, kräver hög kompetens samtidigt som ärendena är sällan förekommande, vilket gör den enskilda länsstyrelsen sårbar. Uppgiften kan av olika anledningar sakna en ”regional logik”,

¹⁸ Prop. 1997/98:136.

dvs. den kan eller bör inte geografiskt avgränsas länsvis och den som utför uppgiften bör inte ta hänsyn till regionala variationer. Ännu ett motiv till – eller möjligtvis en effekt av – koncentration torde vara att det är lättare för regeringen att styra exempelvis sju länsstyrelser än dagens 21.

I direktiven till den här utredningen pekas dock på att strävan efter ökad effektivitet och rättssäkerhet kan komma i konflikt med andra förvaltningspolitiska värden. Koncentration innebär att avstånden till länsstyrelsen ökar för många och därmed att tillgängligheten minskar. Den innebär också att länsstyrelserna får längre avstånd till de platser som måste besökas i verksamheten. Ur ett förvaltningsperspektiv kan koncentration också komma i konflikt med länsstyrelsens uppdrag så som det definieras i länsstyrelseinstruktionen och i andra författningar. Att kompetensen ökar hos de länsstyrelser som uppgifter koncentreras till, innebär naturligtvis också att den minskar hos de länsstyrelser som blir av med verksamhet. Dessa länsstyrelser kan dessutom förlora vissa möjligheter till tvärspektoriell samordning mellan olika verksamheter (i den utsträckning som de koncentrerade uppgifterna lämpar sig för samordning). Vidare kan koncentration leda till omställningskostnader och uppsägningar av personal.

Det finns sammanfattningsvis en risk att de fördelar som koncentration kan medföra i form av ökad effektivitet och rättssäkerhet kan ske på bekostnad av länsstyrelsens tillgänglighet/närhet och kan försvåra det uppdrag som länsstyrelsen har. Det som i slutänden avgör i vilken utsträckning som koncentration är möjlig är därför till stora delar vilken betydelse statsmakterna tillmäter olika och ibland motstående förvaltningspolitiska värden.

3.2 Kriterier för koncentration

Utredningen har i direktiven fått i uppdrag att lämna förslag till koncentration av verksamhet i den utsträckning den finner det

befogat. Vi har uppfattat detta som ett önskemål om att utredningen inte ska begränsas till principiella resonemang kring koncentration, utan att den också ska lämna konkreta förslag på verksamheter som kan koncentreras.

Utredningen har utgått från de av regeringen angivna syften med koncentration som redovisats i närmast föregående avsnitt (ökad effektivitet och rättssäkerhet). Dessa har vägts mot de övriga och ibland motstående förvaltningspolitiska principer som riskerar att komma till korta vid koncentration. Avsikten har varit att identifiera verksamheter som tillgodoser de av regeringen angivna syftena med koncentration, men så lite som möjligt skadar övriga förvaltningspolitiska värden. För att identifiera dessa verksamheter har utredningen konstruerat en vägledning i form av ett antal kriterier för när koncentration av länsstyrelseverksamhet kan vara lämplig.

Dessa kriterier – som sorterats under några gemensamma rubriker - har operationaliserats i ett antal frågor. Kriterierna svarar mot de syften med koncentration och de övriga förvaltningspolitiska principer som diskuteras i föregående avsnitt.

I ett fåtal fall har frågorna kunnat besvaras med hjälp av statistik, men huvudsakligen rör det sig om frågor som måste besvaras genom bedömningar. På grund av den korta utredningstiden och länsstyrelsernas omfattande uppdrag har utredningen inte på egen hand kunnat göra kvalificerade bedömningar av samtliga verksamheter. Frågorna har ställts till företrädare för länsstyrelserna och det är alltså huvudsakligen dessa företrädares bedömningar av de olika verksamheterna som ligger till grund för våra slutsatser och förslag.

Vägledningen är att betrakta som ett stöd och redskap för överväganden ifråga om koncentration. Syftet har inte varit att ange nödvändiga villkor som ska vara uppfyllda eller att skapa en formel som ger svar på om en specifik verksamhet ska koncentreras eller inte.

Återigen: frågan om vad som kan och bör koncentreras handlar i mycket stor utsträckning om vilka förvaltningspolitiska värden som får vara styrande vid bedömningarna.

Nedan följer de överväganden som utredningen menar bör göras vid bedömning av om en verksamhet lämpar sig för koncentration.

3.2.1 Behov av likformigt utförande

Inom flera av länsstyrelsens uppgifter finns det utrymme för att anpassa verksamheten till de specifika förhållanden som råder inom länet. I andra fall av t.ex. myndighetsutövning, bl.a. tillsyn och tillståndsprövning, väger kravet på likformighet och rättssäkerhet tyngre än eventuella regionala hänsyn.

Vår uppfattning är att det är mer lämpligt att koncentrera en uppgift som ställer krav på likformigt utförande jämfört med en uppgift som kan och bör anpassas efter förutsättningarna i länet.

Frågan om uppgiften bör utföras likformigt eller anpassas efter förutsättningarna i länet har bedömts av företrädare för länsstyrelserna.

Behov av likformigt utförande		
<i>Kriterium</i>	<i>Fråga</i>	<i>Metod</i>
Behov av likformigt utförande	Bör och kan uppgiftens utförande anpassas efter läns specifika förutsättningar?	Bedömning

3.2.2 Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Länsstyrelsen har ett brett uppdrag som utgår från uppskattningsvis omkring 500 olika lagar och förordningar. Några av

uppgifterna hänger intimt samman med varandra. De utförs kanske av samma personal eller genererar kunskaper och kompetens som har stor betydelse för andra uppgifter.

Andra uppgifter är mer frikopplade från den övriga kärnverksamheten på länsstyrelsen. Närheten till andra uppgifter kan lite tillspetsat beskrivas med följande fråga: Om uppgiften försvinner från en länsstyrelse – försvinner då någon kompetens eller kunskap som är avgörande eller har stor betydelse för att utföra den övriga kärnverksamheten hos den länsstyrelsen? Om svaret på den frågan är nej anser vi att sannolikheten ökar för att uppgiften skulle kunna lämpa sig för koncentration.

Utan att ha avgörande eller stor betydelse för utförandet av länsstyrelsens övriga verksamhet, kan uppgiften ändå ha betydelse för länsstyrelsens generella samordningsuppdrag, dess roll som statens företrädare och dess uppgift att följa länets tillstånd och informera regeringen, så som länsstyrelsernas uppdrag formuleras i 2 § länsstyrelseinstruktionen. Även frågan om verksamhetens betydelse för dessa uppgifter har bedömts av företrädare för länsstyrelserna.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag		
<i>Kriterium</i>	<i>Fråga</i>	<i>Metod</i>
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Om uppgiften försvinner från en länsstyrelse – försvinner då någon kompetens eller kunskap som är avgörande eller har stark betydelse för att utföra den övriga kärnverksamheten?	Bedömning
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt 2 § länsstyrelseinstruktionen	Är uppgiften betydelsefull för beskrivningen av tillståndet i länet? Brukar uppgiften bli föremål för samordning med andra uppgifter?	Bedömning

3.2.3 Avståndsberoende

Olika uppgifter ställer varierande krav på närhet mellan länsstyrelsen, som ska utföra uppgiften, och den eller de som på olika sätt berörs av utförandet. En uppgift kan vara av mer eller mindre lokal och/eller regional karaktär. Vi anser generellt att en uppgift som har en tydlig lokal/regional karaktär (där närhet har stor betydelse) lämpar sig sämre för koncentration än en uppgift av ringa lokal/regional karaktär (där närhet har mindre betydelse).

Avståndets betydelse kan uttryckas på olika sätt. Det handlar såväl om den enskildes avstånd till länsstyrelsen som om länsstyrelsens avstånd till de platser som ska besökas i verksamheten och om den lokalkännedom som närhet till verksamheter innebär.

I fråga om besöksfrekvensen på länsstyrelser och behovet av externa besök har vi bitt företrädare för länsstyrelserna – delvis med utgångspunkt i den statistik som finns tillgänglig över bl.a. antalet besök - att jämföra den aktuella verksamheten med annan länsstyrelseverksamhet.

Avståndsberoende		
<i>Kriterium</i>	<i>Fråga</i>	<i>Metod</i>
Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	I vilken utsträckning förekommer det att människor besöker länsstyrelsen med anledning av uppgiften?	Bedömning och statistik
Begränsat behov av externa besök	I vilken utsträckning innebär uppgiften att företrädare för länsstyrelsen behöver göra externa besök?	Bedömning och statistik
Begränsat behov av lokalkännedom	Kräver uppgiften att länsstyrelsen känner till lokala och regionala förutsättningar?	Bedömning

3.2.4 Liten omfattning och hög komplexitet

Vi anser att det är mindre motiverat att ha 21 länsstyrelser som utförare av en uppgift som är sällan förekommande, jämfört med en uppgift som är vanligt förekommande. För det första är det inte resurseffektivt att sprida verksamheten på så många utförare. För det andra utförs en verksamhet i regel bättre om flera personer arbetar med samma uppgift och kan utbyta erfarenheter. Kompetensen på den enskilda länsstyrelsen riskerar också att bli lidande om de ärenden som uppgiften gäller är sällan

förekommande. Vi anser därför att en låg omfattning av en uppgift ökar behovet av koncentration.

Omfattningen av uppgiften hänger också nära ihop med dess komplexitet. Om uppgiften ställer jämförelsevis låga krav på specialiserad kompetens så är den enskilda länsstyrelsen inte särskilt sårbar även om uppgiften förekommer sällan. Då är det förhållandevis enkelt att hitta ersättare – internt eller externt – vid sjukdomar, ledigheter och liknande för den eller dem som normalt utför uppgiften.

Om det däremot är fråga om en uppgift som inte bara förekommer sällan, utan också ställer höga krav på specialiserad kompetens, riskerar den enskilda länsstyrelsen att bli mycket sårbar. Då är det betydligt svårare att rekrytera och ersätta personer med rätt kompetens för uppgiften. Det är också än viktigare – när en uppgift ställer höga krav på specialisering – att den enskilde handläggaren får möjlighet att utvecklas genom samtal och utbyten med andra som arbetar med samma frågor. Därför kan ett syfte med koncentration vara att öka möjligheten att rekrytera, behålla och utveckla rätt kompetens.

En uppgifts omfattning kan mätas/operationaliseras på flera olika sätt. Mot bakgrund av vår begränsade utredningstid har vi fått mäta omfattning i antalet årsarbetskrafter som en uppgift tar i anspråk på samtliga länsstyrelser. För att räknas som liten omfattning har vi bedömt att uppgiften ska sysselsätta färre än 21 årsarbetskrafter i hela länsstyrelseorganisationen.

Samtidigt bör det sägas att det är vanskligt att använda ett länsstyrelsegemensamt mått på omfattning. Många verksamheter är av den karaktären att de har en relativt hög omfattning i vissa län och mycket låg omfattning i andra.

Vad gäller frågan om en uppgifts komplexitet har den bedömts av företrädare för länsstyrelserna, som ombetts att jämföra den med annan länsstyrelseverksamhet.

Liten omfattning och hög komplexitet		
<i>Kriterium</i>	<i>Fråga</i>	<i>Metod</i>
Få årsarbetskrafter	Hur många årsarbetskrafter på samtliga länsstyrelser tar uppgiften i anspråk?	Statistik
Hög komplexitet	Kräver uppgiftens utförande högt specialiserad kompetens?	Bedömning

Sammanfattning av utredningens kriterier

Utredningen anser sammanfattningsvis att det är mer motiverat att koncentrera en verksamhet som har:

- Behov av likformigt utförande, jämfört med en verksamhet som bör anpassas efter länets förutsättningar
- Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet, jämfört med en verksamhet som har starka samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet
- Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt 2 § länsstyrelseinstruktionen, jämfört med en verksamhet som har stor betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt 2 § länsstyrelseinstruktionen
- Låg besöksfrekvens, jämfört med en verksamhet som har hög besöksfrekvens.
- Begränsat behov av externa besök, jämfört med en verksamhet som kräver många externa besök
- Begränsat behov av lokalkännedom, jämfört med en verksamhet som har stort behov av lokalkännedom
- Liten omfattning och hög komplexitet, jämfört med en verksamhet som har stor omfattning och låg komplexitet.

3.2.5 Rangordning av kriterier för koncentration

Våra kriterier för koncentration har delvis en inbördes rangordning. Denna kan för det första variera mellan olika verksamheter. Inom viss verksamhet är likformighet och rättssäkerhet ett så pass oavvisligt krav att kostnadseffektivitet och andra värden får vika. Inom annan verksamhet kan dock rangordningen se annorlunda ut.

För det andra beror prioritetsordningen på vilket perspektiv som får styra. Det går att anlägga åtminstone två perspektiv på frågan om vilken länsstyrelseverksamhet som lämpar sig för koncentration: å ena sidan länsstyrelseperspektivet (förvaltningsperspektivet) och å andra sidan medborgarperspektivet. För medborgaren är det sannolikt viktigast att ha en närhet till uppgiften, om den kräver besök på länsstyrelsen, och att han eller hon får en rättssäker och likformig behandling av hög kvalitet oavsett var i landet han eller hon bor. Ur ett medborgarperspektiv är däremot frågan om uppgiftens samband med länsstyrelsernas övriga uppgifter sannolikt mindre viktig (även om det naturligtvis är viktigt för medborgare att länsstyrelsens uppdrag som helhet är tydligt och begripligt).

Ur ett länsstyrelse- eller förvaltningsperspektiv ser rangordningen måhända något annorlunda ut. Då väger t.ex. frågan om uppgiftens betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt instruktionen sannolikt tyngre än vad den gör ur ett medborgarperspektiv.

Att rangordna de olika kriterierna inbördes är därför vanskligt och delvis beroende av vilket perspektiv man väljer som utgångspunkt. Utredningens kriterier ska inte heller vart och ett förstås som nödvändiga villkor, utan som utgångspunkter för bedömningar. I någon mening kan naturligtvis all länsstyrelseverksamhet koncentreras, oavsett om utredningens kriterier skulle vara uppfyllda eller inte. Samtidigt kan en verksamhet – beroende på betraktarens värderingar – lämpa sig mer eller mindre väl för koncentration.

Kriterier som utredningen anser ska vara uppfyllda

Utredningen har bedömt att några kriterier bör väga tyngre än andra när det gäller att avgöra om en verksamhet lämpar sig för koncentration eller inte.

Länsstyrelsens verksamheter *ska* uppfylla nedanstående kriterier för att vi ska anse att de lämpar sig för koncentration.

- Verksamheten *ska* ha ett behov av likformigt utförande – det bör inte vara en verksamhet som ska anpassas efter läns specifika förutsättningar
- Verksamheten *ska* ha ett begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet
- Verksamhetens *ska* ha begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt 2 § länsstyrelseinstruktionen.

En länsstyrelseverksamhet som ska anpassas efter läns specifika förutsättningar bör enligt utredningen inte hanteras utanför länet. Vi menar också att verksamhetens förhållande till länsstyrelsens övriga uppdrag sätter klara gränser för vad som bör koncentreras. Att avlösa en enskild länsstyrelse verksamheter som har stor betydelse för det övriga uppdraget är ofta inte heller resurseffektivt, eftersom kompetens och kunskaper används till andra uppgifter.

Kriterier som utredningen anser bör vara uppfyllda

Om ovannämnda kriterier *ska* vara uppfyllda, så menar vi att nedanstående kriterier *bör* vara uppfyllda för att en verksamhet ska lämpa sig för koncentration. Verksamheten bör kännetecknas av:

- låg besöksfrekvens på länsstyrelsen
- begränsat behov av lokalkännedom
- litet behov av externa besök

Vi har rangordnat dessa kriterier något lägre av följande skäl: En hög besöksfrekvens på länsstyrelsen talar förvisso emot koncentration. Samtidigt säger besöksfrekvensen ingenting om *behovet* av besök. I verksamheter där det personliga mötet med handläggare helt saknar betydelse menar vi att det till en viss gräns går att kompensera för ökade avstånd med hjälp av e-, telefoni- och kundtjänster (se avsnitt 5.3.).

Ett stort behov av lokalkännedom talar också otvivelaktigt emot koncentration. Samtidigt går även detta behov att tillgodose när verksamheten inte är alltför omfattande genom att en länsstyrelse konsulterar en annan, använder sig av hjälpmedel som t.ex. kartjänster genom Geografiska informationssystem (GIS) eller på annat sätt skaffar sig den nödvändiga lokalkännedomen.

Även ett stort behov av externa besök från länsstyrelsen talar emot koncentration. Samtidigt kan andra kriterier, t.ex. en ökad likformighet, tala så starkt för koncentration att det får anses godtagbart att avstånden ökar för länsstyrelsens tjänstemän, även om det naturligtvis finns en gräns för hur mycket de bör tillåtas öka.

Det kriterium som avslutningsvis har haft lägst rangordning för utredningen – utan att för den skull sakna betydelse – handlar om verksamhetens omfattning och komplexitet. Vi bedömer att det generellt sett är mer *angeläget* att koncentrera en verksamhet som har liten omfattning och hög komplexitet. För en sådan verksamhet ökar sårbarheten hos den enskilda länsstyrelsen, samtidigt som det kan vara svårt att bedriva den likformigt och resurseffektivt med ansvaret för uppgiften spritt på ett stort antal myndigheter. Samtidigt tycker vi alltså att de övriga kriterierna väger tyngre och uppfylls dessa kan det vara nog så motiverat – inte minst med hänsyn till kostnadseffektivitet – att föreslå koncentration även av verksamhet som har hög omfattning och låg komplexitet.

Mått på effektivitet och rättssäkerhet

Kriterierna kan användas för att pröva om en verksamhet är lämplig att koncentrera, utifrån syftena med koncentrationen och med hänsyn taget till andra värden. Men även om samtliga kriterier uppfylls måste inte det med nödvändighet innebära att syftena med koncentrationen uppfylls. Det kan finnas skäl att utvidga och fördjupa analysen.

Att hitta tillförlitliga mått på och göra beräkningar av om effektivitet (både i betydelsen kostnadseffektivitet och ändamålsenlighet) och rättssäkerhet ökar vid koncentration är emellertid vanskligt. Utredningen har inte heller haft möjlighet att beräkna vinsterna i dessa avseenden för varje verksamhet som omfattas av förslagen.

Däremot visar erfarenheten att det rent allmänt går att göra vinster ifråga om effektivitet och rättssäkerhet vid koncentration.

I Ansvarskommitténs slutbetänkande Hållbar samhällsorganisation med utvecklingskraft diskuteras tendensen att den statliga verksamheten i allmänhet i allt större utsträckning överger organisationen med länsmyndigheter (länsstyrelse och andra fristående länsorgan) till förmån för koncentration:

”Det som statlig verksamhet kan vinna på koncentration i stället för länsvis organisering är högre effektivitet till följd av specialiserad och därmed fördjupad kompetens i handläggning samtidigt som verksamhetskostnaderna kan reduceras till följd av en mer rationell inre administration. Förutsättningarna för intern styrning som skapar likformighet och likvärdighet ökar.”¹⁹

¹⁹ SOU 2007:10, s. 246.

Vidare har Riksrevisionen konstaterat att risken för bristande rättssäkerhet, i betydelsen likvärdighet i behandlingen, ökar när flera statliga myndigheter har likartade uppgifter.²⁰

Utredningen har dock, som redan påtalats, inte haft möjlighet att för varje verksamhet närmare analysera om syftena med koncentration uppnås. Om kriterierna i vägledningen är uppfyllda tyder det på att förutsättningarna för att uppnå syftena med koncentration är goda. Det utesluter emellertid inte att en ytterligare analys av möjligheten att nå dessa syften kan behöva göras i fråga om en viss ärendegrupp.

²⁰ Riksrevisionen 2006:18, s. 18

4 Möjligheter till koncentration – förslag och bedömningar

Utredningens förslag: Utredningen föreslår koncentration av länsstyrelsernas verksamhet inom följande områden:

- Medborgarskap
- Överförmyndare
- Begravningsfrågor
- Pantlåneverksamhet
- Frågor enligt aktiebolagslagen, lagen om ekonomiska föreningar m.fl.
- Bilskrotning
- Ensamtillstånd till sjunket gods
- Stiftelser
- Lönegaranti
- Deponerade medel
- Allmänna arvsfonden
- Åborätt och allmänningar
- Allmän kameraövervakning
- Bevakningsföretag
- Lotterier, bingo m.m.
- Stöd till boende
- Mineral- och torvfyndigheter
- Transport av avfall och farligt avfall
- Bitillsyn
- Alkohol- och tobaksärenden

Utredningens bedömning: Utredningen bedömer att det finns starka skäl att koncentrera länsstyrelsernas verksamhet inom

yrkesmässig trafik och körkortsfrågor, men att det inom dessa områden eventuellt kan finnas behov av ytterligare analys av förutsättningarna att uppnå ökad effektivitet och rättssäkerhet.

4.1 Analys av kärnverksamhet

4.1.1 Utgångspunkt för analys av kärnverksamhet

Länsstyrelsernas omfattande verksamhet kan beskrivas på många olika sätt. Förordningen (2002:864) med länsstyrelseinstruktion räknar i 3 och 4 §§ upp ett antal sakområden inom vilka länsstyrelsen har uppgifter. Beskrivningen av uppgifterna är emellertid av så övergripande karaktär att den inte kan tjäna som utgångspunkt för våra bedömningar av vilka verksamheter som eventuellt lämpar sig för koncentration.

För att få en mer preciserad bild av länsstyrelsens uppgifter har utredningen istället valt att utgå från den verksamhets- och ärendestruktur (VÄS) som länsstyrelserna tagit fram som stöd för att underlätta den egna redovisningen och för att uppnå större enhetlighet och jämförbarhet sinsemellan.

I VÄS används en indelning i siffernivåer för att beskriva länsstyrelsens uppgifter. Sifferstrukturen överensstämmer med den som används i bilaga 3 till länsstyrelsernas regleringsbrev som anger indelningar för viss återrapportering på verksamhetsområdes- respektive verksamhetsgrensnivå.

Den högsta nivån i VÄS (en-siffernivå) beskriver olika sakområden och den näst högsta nivån (två-siffernivån) beskriver verksamhet. Därefter följer indelningar av verksamheterna i nivåerna 3, 4 och 5 (och ev. ytterligare indelningar).

På den högsta VÄS-nivån delas verksamheten in i följande sakområden:

1. Myndighetsövergripande verksamhet, administration och intern service m.m.
2. Förvaltning
3. Regional utveckling
4. Samhällsplanering
5. Naturvård och miljöskydd
6. Areella näringar
7. Social omvårdnad
8. Jämställdhet och integration

Av dessa bedömer vi att sakområde 2–8 huvudsakligen överensstämmer med den definition av kärnverksamhet som vi har valt, alltså sådan verksamhet som länsstyrelserna *ska* utföra enligt författningar. Sakområde 1 omfattar däremot sådan administrativ stödverksamhet som länsstyrelserna bedriver – inte därför att de i författning har ålagts att utföra den – utan därför att de är ett nödvändigt stöd för att kunna utföra de uppgifter som i författning har ålagts länsstyrelserna. Av den anledningen har vi sorterat bort sakområde 1, eftersom vi inte anser att dess verksamheter omfattas av vårt uppdrag.

4.1.2 Tillvägagångssätt vid analys av kärnverksamhet

Totalt innehåller VÄS sakområde 2-8 omkring 170 uppgifter på nivå 3 och mångdubbelt fler på nivå 4 och 5. Det säger sig självt att vi inte inom ramen för vår utredningstid har haft möjlighet att göra fullständiga analyser av samtliga dessa uppgifter. För att komma ner i en mer hanterlig mängd har vi därför varit tvungna att inledningsvis välja bort områden där koncentration för närvarande inte är lämplig eller möjlig.

Ansvarskommitténs förslag

I direktiven till utredningen anger regeringen att Ansvarskommitténs förslag och bedömningar ska beaktas i analysen. Ansvarskommittén föreslår att en rad av länsstyrelsens uppgifter ska överföras till de regionkommuner som kommittén föreslår ska inrättas. Det gäller i första hand länsstyrelsens uppgifter inom regional utveckling samt natur- och kulturmiljövård.

Mot bakgrund av den osäkerhet om uppgifternas framtida huvudmannaskap som Ansvarskommitténs förslag innebär – och utifrån vårt behov av att reducera mängden uppgifter som vi mer ingående tar ställning till – har vi därför sorterat bort de av länsstyrelsens nuvarande uppgifter som berörs av Ansvarskommitténs förslag. Med utgångspunkt i VÄS innebär detta hela sakområdet regional utveckling (3), en stor mängd uppgifter inom sakområdet naturvård och miljöskydd (5), flera av de kulturmiljövårdande uppgifter som ingår i sakområdet samhällsplanering (4) samt ett fåtal uppgifter i sakområdet jämställdhet och integration (8).

Preliminär bedömning utifrån utredningens kriterier för koncentration

Med utgångspunkt i de kriterier för koncentration som anges i avsnitt 3.2 har vi – efter att ha sorterat bort de uppgifter som kan komma att beröras av Ansvarskommitténs förslag – gjort en inledande preliminär bedömning av samtliga uppgifter i VÄS. Denna har genomförts i samråd med företrädare för finansdepartementets länsstyrelsenhet. Bedömningen innebar en reduktion av verksamheterna i VÄS med sådana uppgifter som uppenbart är avståndsberoende och/eller har stor betydelse för och koppling till länsstyrelsens övriga uppdrag och/eller kräver regional hänsyn och anpassning.

Bedömning i samråd med länsstyrelser och sektorsmyndigheter

Efter ovanstående inledande sorteringar kvarstod omkring ett hundratal uppgifter på nivå 3. Med utgångspunkt i den vägledning och de frågor som vi redogjort för i kapitel 3 har vi diskuterat dessa uppgifter med företrädare för tio länsstyrelser, men också med företrädare för sektorsmyndigheter. Det är huvudsakligen länsstyrelsernas egna bedömningar av verksamheterna som ligger till grund för utredningens överväganden. Mot bakgrund av sina analyser föreslår utredningen att nedanstående verksamheter på nivå 3 och 4 (med tre- och fyrsiffriga VÄS-koder) i tabellen koncentreras till ett mindre antal länsstyrelser.

Utredningens förslag till koncentration	
VÄS-kod	Rubrik i VÄS
2	<i>Förvaltning</i>
20	<i>Övrig förvaltning</i>
202	Medborgarskap
203	Överförmyndare
204	Begravningsfrågor
205	Näringsrättsliga frågor
206	Stiftelser
207	Lönegaranti
208	Deponeringar, administration och fördelning av medel, Allmänna arvsfonden m.m. (utredningens förslag avser ej bygdeavgifter och rederistöd)
211	Allmän kameraövervakning
212	Bevakningsföretag m.m.
215	Lotterier, bingo m.m.
4	<i>Samhällsplanering</i>
41	<i>Stöd till boende</i>
411	Bidrag till nybyggnad

412	Bidrag till ombyggnad
413	Bidrag till energiåtgärder
414	Bidrag till åtgärder mot radon
5	<i>Naturvård och miljöskydd</i>
54	<i>Mineral- och torvfyndigheter</i>
543	Prövning enligt minerallagen och lagen om vissa torvfyndigheter
546	Tillsyn av undersökning och bearbetning av torvfyndigheter
56	<i>Övrigt miljö- och hälsoskydd</i>
5620	Transport av avfall och farligt avfall
6	<i>Areella näringar</i>
60	<i>Lantbruk</i>
605	Tillsyn, kontroll m.m. (utredningens förslag avser bitillsyn)
7	<i>Social omvårdnad</i>
70	<i>Social omvårdnad</i>
705	Alkohol- och tobaksärenden

Flera grupper i tabellen är mycket heterogena och förslagen omfattar inte riktigt all verksamhet som kan rymmas inom vissa grupper. Bl.a. avser förslagen ifråga om verksamhet 208 inte länsstyrelsernas uppgifter ifråga om bygdeavgifter och rederistöd. På samma sätt omfattar verksamhet 605 ett flertal olika uppgifter, men utredningens förslag avser endast länsstyrelsernas uppgifter ifråga om bitillsyn.

Utöver ovanstående förslag bedömer utredningen att det finns starka skäl att koncentrera nedanstående verksamheter med tre- och fyrsiffriga VÄS-koder. Det kan inom dessa områden eventuellt finnas skäl för regeringen att ytterligare analysera möjligheten att nå syftena med koncentration än vad den här utredningen har haft möjlighet till.

VÄS-kod	Rubrik i VÄS
24	<i>Yrkesmässig trafik</i>
241	Tillstånd (utom internationella transporter och taxiförarlegitimationer)
242	Internationella transporter
243	Tillsyn och kontroll (utom taxiförarlegitimationer)
244	Taxiförarlegitimationer
25	<i>Körkort och trafikföreskrifter m.m.</i>
251	Tillstånd
252	Villkor
253	Körkortsingripanden

I avsnitt 4.2–4.23 utvecklar utredningen sin analys av var och en av de verksamheter där vi anser att koncentration är lämplig.

Allmänt om förslagen

Som framgår av tabellerna ovan återfinns flertalet av våra förslag inom VÄS sakområde 2, förvaltning. Övriga sakområden är jämförelsevis mer homogena och därför också svårare att plocka enskilda uppgifter ur. Vi har emellertid försökt hitta uppgifter, även inom andra sakområden än förvaltning, som kan lämpa sig för koncentration. Dessa är i några fall av mycket ringa omfattning, men avsikten är snarare att visa på möjligheten att hitta uppgifter även inom dessa verksamheter som kan lämpa sig för koncentration. Att identifiera fler uppgifter kräver emellertid mer utredningstid än vad vi har haft till vårt förfogande.

Förslagen kan, men måste inte, ses som en helhet. Det är fullt tänkbart att förverkliga några av våra förslag till koncentration, men att avstå från andra. Det finns egentligen få inbördes samband verksamhetsmässigt mellan uppgifterna. Däremot kan flera

av uppgifterna kräva en liknande typ av framförallt juridisk kompetens och i den meningen kan förslagen ses som mer av en helhet. Även om flera av uppgifterna inom t.ex. VÄS sakområde 2, (förvaltning) isolerade är av begränsad omfattning, så innebär en koncentration av flera uppgifter förutsättningar för synergieffekter hos den mottagande länsstyrelsen.

Vår uppgift är visserligen att lämna konkreta förslag till koncentration (*vad* som ska koncentreras), men vi menar att det är minst lika viktigt att föreslå en organisation för koncentrerad verksamhet (*hur* koncentration ska ske) på det sätt som görs i kapitel 5. På så vis etableras en struktur som gör att länsstyrelser blir attraktiva när regeringen söker mottagare av nya uppgifter som inte lämpar sig för att ligga på vare sig en central myndighet eller på samtliga länsstyrelser.

Nedan följer utredningens förslag och bedömningar.

4.2 Medborgarskap

4.2.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Anmälan som grund för förvärv av svenskt medborgarskap skall normalt göras hos Migrationsverket. För den som är medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge skall anmälan dock göras hos länsstyrelsen i det län där den sökande är folkbokförd. Länsstyrelsen prövar anmälan mot ett antal kriterier som ska vara uppfyllda (bl.a. prövas var anmälaren har sin hemvist och länsstyrelsen gör kontroll i brottsregister). Reglerna finns beskrivna i lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap och i medborgarskapsförordningen (2001:218).

Verksamhetens volym och omfattning

Verksamheten har en mycket blygsam omfattning mätt i årsarbetskrafter. År 2006 sysselsatte verksamheten 3,1 årsarbetskrafter på länsstyrelserna.

4.2.2 Övrigt om verksamheten

Företrädare för länsstyrelser bedömer att handläggningen av medborgarskapsärenden i framtiden kommer att kunna automatiseras och hanteras som en e-tjänst.

4.2.3 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende såtillvida att länsstyrelsen inte gör externa besök med anledning av verksamheten och att lokal-kännedom inte spelar någon roll för ärendehantering. Besök på länsstyrelsen förekommer i undantagsfall, men merparten av kontakter med dem som gör anmälningar sker per telefon eller e-post. Den blankett som ska användas vid anmälan finns tillgänglig på länsstyrelsernas hemsidor.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort då uppgifterna inom verksamheten huvudsakligen avser myndighetsutövning. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid länsstyrelsens bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. I våra intervjuer med länsstyrelser framhöll visserligen någon att uppgiften har kopplingar till länsstyrelsernas regionala integrationsarbete, men sambandet är inte så starkt att uppgiften att pröva frågor om svenskt medborgarskap för medborgare i andra nordiska länder kan sägas ha någon egentlig betydelse för det regionala integrationsarbetet.

Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgiften bedöms av länsstyrelserna själva vara ett ”rutinartat anmälningsförfarande”. Den är alltså förhållandevis okomplicerad. Verksamheten sysselsatte år 2006 3,1 årsarbetskrafter på länsstyrelserna.

4.2.4 Sammanfattande analys*Kan och bör verksamheten koncentreras?*

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Nej

Länsstyrelsernas verksamhet enligt lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap uppfyller så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån. Företrädare för länsstyrelserna har också framfört att uppgifterna egentligen borde överföras till Migrationsverket.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att Länsstyrelsernas uppgifter i fråga om svenskt medborgarskap koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5. Detta kräver ändringar i lagen om svenskt medborgarskap och medborgarskapsförordningen.

4.3 Överförmyndare

4.3.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Enligt föräldrabalken ska det finnas en överförmyndare eller överförmyndarnämnd i varje kommun. Sedan den 1 juli 1995 har länsstyrelsen tillsyn över dem. Länsstyrelsens uppgift är att se till att överförmyndarna och överförmyndarnämnderna kontrollerar att förmyndares, gode mäns och förvaltares verksamhet sköts på ett korrekt sätt. Till länsstyrelsens uppgifter hör också att

anmäla olämpliga överförmyndare till rätten och förordna tillfälliga vikarier för överförmyndare.

Verksamhetens omfattning

Länsstyrelsernas uppgifter ifråga om överförmyndare redovisas separat i årsredovisningarna. År 2006 sysselsatte verksamheten 4,9 årsarbetskrafter på länsstyrelserna.

4.3.2 Övrigt om verksamheten

Utredningen om förmyndare, gode män och förvaltare gjorde i sitt slutbetänkande bedömningen att regeringen bör uppdra åt landets länsstyrelser att undersöka om en länsstyrelse bör ges kompetens att inom ramen för samarbete över länsgränserna, fatta beslut på en angränsande länsstyrelses vägnar. Utredningen föreslår att föräldrabalken utformas så att den möjliggör för en länsstyrelse att utöva tillsyn över en överförmyndare i ett annat län än det egna.²¹

Länsstyrelsernas tillsyn över överförmyndare kritiserades i mars 2007 av riksdagens civilutskott som ansåg att regeringen omgående bör införa krav på att länsstyrelserna inspekterar överförmyndarna varje år. Regeringen bör också se till att tillsynen följs upp och att den samordnas nationellt. Riksdagen beslutade i april 2007 i enlighet med utskottets förslag. Civilutskottet byggde sitt ställningstagande på ett förslag från Riksrevisionens styrelse. Riksrevisionen ansåg i en rapport att det finns för små resurser till länsstyrelsernas tillsyn av de kommunala överförmyndarna och att kontrollerna av dessa inte görs tillräckligt ofta. De inspektioner som görs har dessutom en rad kvalitetsbrister.²²

²¹ SOU 2004:11, Frågor om Förmyndare och ställföreträdare för vuxna.

²² Riksrevisionen 2006:5 Länsstyrelsernas tillsyn av överförmyndare.

4.3.3 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Från den 1 januari 2008 ska länsstyrelserna årligen besöka länets kommuner med anledning av uppgiften. Besök i en kommun tar uppskattningsvis en arbetsdag i anspråk. Därutöver tillkommer tillsyn som föranletts av anmälningar, som i undantagsfall kan innebära externa besök. Däremot saknar lokalkännedom egentlig betydelse och besök på länsstyrelsen med anledning av uppgiften är mycket sällsynta. De flesta kontakter sker per telefon.

Behov av likformigt utförande

Som konstaterats i bl.a. SOU 2004:11 finns det ett starkt behov av en större enhetlighet i länsstyrelsernas bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Tillfrågade företrädare för länsstyrelser bedömer att uppgiften innehåller inslag av mycket komplicerad juridik och svåra bedömningar. Samtidigt är verksamheten av låg volym (4,9 årsarbetskrafter). I SOU 2004:11 konstateras att mindre län därför kan få svårt att upprätthålla nödvändig kompetens.

4.3.4 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt föräldrabalken (1949:381) och förmyndarskapsförordningen (1995:379) uppfyller samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån.

Länsstyrelsen i ett län med många kommuner kan visserligen behöva göra åtskilliga externa besök under ett år (ett besök per kommun). Samtidigt handlar det inte om fler besök än att kompetensen kan utnyttjas även för tillsynen över överförmyndare i andra län. Uppgiften kan vara mycket komplicerad och i län med få kommuner – där verksamheten har liten omfattning – kan det idag vara svårt att upprätthålla och rekrytera rätt kompetens.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att Länsstyrelsernas uppgifter i fråga om överförmyndare koncentreras till de länsstyrelser som anges i

kapitel 5. Detta kräver ändringar i föräldrabalken och förmynderskapsförordningen.

4.4 Begravningsfrågor

4.4.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Länsstyrelserna har flera uppgifter enligt begravningslagen (1990:1144) och begravningsförordningen (1990:1147).

Begravningsombud:

När en församling inom Svenska kyrkan är huvudman för begravningsverksamheten ska länsstyrelsen utse ett eller flera ombud som ska granska hur församlingen tar tillvara intressena hos de personer som inte tillhör Svenska kyrkan. Det kan röra sig om frågor om begravningsavgift eller förändringar av begravningsplatser.

I sin granskning av länsstyrelsernas tillsyn över begravningsverksamheten konstaterade Riksrevisionen att länsstyrelserna alltför sällan vidtar åtgärder till följd av ombudens granskning.²³

Spridning av aska

För att strö ut aska efter avliden på annan plats än begravningsplats krävs tillstånd från länsstyrelsen i det län där det är meningen att askan ska spridas.

²³ RiR 2006:7, Begravningsverksamheten – förenlig med religionsfrihet och demokratisk styrning?

Övriga begravningsfrågor

När oenighet uppstår vid t.ex. gravsättning och medling inte lyckats kan huvudmannen för begravningsverksamheten överlämna frågan till länsstyrelsen för prövning. Huvudmannens beslut i frågan om gravrätt, flyttning av gravsatt stoft eller aska kan överklagas till länsstyrelsen.

Verksamhets volym och omfattning

Länsstyrelsernas uppgifter enligt begravningslagen redovisas separat i återrapporteringen till regeringen. År 2006 sysselsatte verksamheten 3,6 årsarbetskrafter på länsstyrelserna.

4.4.2 Övrigt om verksamheten

Enligt Riksrevisionen är länsstyrelsernas ansvar inte begränsat till att förordna begravningsombuden och att ta del av deras årsberättelser. De har också att utöva tillsyn av de åligganden som huvudmännen för begravningsverksamheten har enligt begravningslagen och begravningsförordningen.²⁴

4.4.3 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsoberoende

Verksamheten är avståndsoberoende såtillvida att länsstyrelsen mycket sällan gör externa besök med anledning av verksamheten, även om det kan förekomma i undantagsfall, främst i samband med tillstånd till spridning av aska. Besök på länsstyrelse kan före-

²⁴ RiR 2006:7, Begravningsverksamheten – förenlig med religionsfrihet och demokratisk styrning?

komma, men i begränsad omfattning. Lokalkännedom har endast begränsad betydelse för ärendehantering.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid handläggningen av ärendena.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Frågor om askspridning och gravsättningar kan ha kopplingar till planfrågor, men generellt har uppgiften få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgiften sysselsätter inte fler än 3,6 årsarbetskrafter på landets länsstyrelser (2006). Företrädare för länsstyrelser menar att uppgifterna i regel är okomplicerade och av rutinkaraktär.

4.4.4 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Nej

Länsstyrelsernas verksamhet enligt begravningslagen och begravningsförordningen uppfyller så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån.

Företrädare för länsstyrelserna har bl.a. framfört uppfattningen att regelverket kring begravningsombud är otydligt och tillämpas olika i olika län. En koncentration av uppgifterna skulle därför kunna bidra till likriktad tillämpningen.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas hantering av begravningsfrågor koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5. Detta kräver ändringar i begravningslagen och begravningsförordningen.

4.5 Pantlåneverksamhet

4.5.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Pantbank får bara drivas efter att man ansökt och fått tillstånd av länsstyrelsen i det län där verksamheten ska bedrivas. Skall verksamheten bedrivas i flera län, prövas frågan av länsstyrelsen i det län där företagets svenska huvudkontor är beläget. Tillstånd

får man om företaget kan antas klara av att bedriva en sund pantbanksverksamhet och i övrigt uppfyller kraven enligt bestämmelserna i pantbankslagen (1995:1000).

En pantbank står under tillsyn av länsstyrelsen. Driver pantbanken verksamhet i flera län, är länsstyrelsen i det län där företagets svenska huvudkontor är beläget huvudansvarig för tillsynen. Den lokala tillsynen i de övriga län där företaget bedriver verksamhet utövas med biträde av länsstyrelserna i dessa län. Vid tillsynen kontrolleras bl.a. förteckning över panter samt hur dessa förvaras.

Verksamhetens volym och omfattning

Länsstyrelserna redovisar sina uppgifter ifråga om pantbanker i årsredovisningarna inom det breda sakområdet Näringsrättsliga frågor och konkurrens (205) som utöver pantbanker inkluderar frågor som bl.a. gäller bilskrotning, aktiebolagslagen och ensamrätt till sjunket gods. Totalt sysselsatte hela sakområdet år 2006 2,1 årsarbetskrafter på länsstyrelserna.

4.5.2 Övrigt om verksamheten

Antalet pantbanker i Sverige är mycket begränsat. I Svenska Pantbanksföreningens förteckning över pantbankskontor i Sverige uppgår antalet till drygt 40 stycken.

4.5.3 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsoberoende

Tillsynen över pantbanker kräver externa besök och inspektioner, men antalet banker är som sagt mycket begränsat. Verksamheten är i övrigt avståndsoberoende såtillvida att

uppgiften inte kräver lokalkännedom och att länsstyrelserna endast undantagsvis får besök som gäller pantbanksfrågor.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort då uppgifterna inom verksamheten huvudsakligen avser myndighetsutövning i form av tillståndsprövning och tillsyn. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Mätt i antalet årsarbetskrafter har uppgiften mycket begränsad omfattning. Företrädare för länsstyrelserna menar att vissa av de uppgifter som förekommer med anledning av pantbankslagen är relativt komplicerade.

4.5.4 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000) kan på ett sätt redan sägas vara koncentrerad genom att antalet banker är så pass begränsat och genom att ansvaret för uppgifterna åligger de länsstyrelser i vilkas län pantbankerna har sina säten. Verksamheten uppfyller i övrigt så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter ifråga om pantlåneverksamhet koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5. Detta kräver ändringar i pantbankslagen och pantbanksförordningen.

4.6 Bilskrotning

4.6.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Länsstyrelsen har enligt lagen (2007:162) om bilskrotningsfonden och bilskrotningsförordningen (2007:186) bl.a. ansvar för att auktorisera bilskrotare som får skrota bilar och som får utfärda skrotningsintyg. Intygen behövs för att få ut skrotningspremien vid skrotande av bl.a. personbilar. Läns-

styrelsen prövar bl.a. att bilskrotaren har de miljötillstånd och bygglov m.m. som behövs för att skrotningen skall kunna utföras på ett godtagbart sätt. Länsstyrelsen ansvarar också för att vid vissa omständigheter återkalla meddelade auktorisationer.

Verksamhets volym och omfattning

Länsstyrelsernas uppgifter ifråga om bilskrotningsverksamhet redovisas i åiterrapporteringen till regeringen inom det breda sakområdet Näringsrättsliga frågor och konkurrens (205) som utöver bilskrotningsverksamhet inkluderar frågor som bl.a. gäller pantbanker, aktiebolagslagen och ensamrätt till sjunket gods. Totalt sysselsatte sakområdet år 2006 2,1 årsarbetskrafter på länsstyrelserna. Enligt SBR, Sveriges Bilskrotares Riksförbund, fanns det år 2003 580 auktoriserade bilskrotare i landet.

4.6.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Länsstyrelserna besöker så gott som aldrig bilskrotare i samband med auktorisation. Besök hos länsstyrelse med anledning av uppgiften förekommer sällan. Blankett för ansökan om auktorisation finns på länsstyrelsens hemsida.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Mätt i antalet årsarbetskrafter har uppgiften mycket begränsad volym. Företrädare för länsstyrelsen menar att de uppgifter som förekommer med anledning av lagen om bilskrotningsfonden och bilskrotningsförordningen är mycket okomplicerade.

4.6.3 Sammanfattande analys*Kan och bör verksamheten koncentreras?*

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Nej

Länsstyrelsernas verksamhet enligt lagen om bilskrotningsfonden och bilskrotningsförordningen uppfyller så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån. Företrädare för länsstyrelser har också framfört uppfattningen att uppgiften egentligen borde vara ett kommunalt ansvar.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter på bilskrotningsområdet koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5. Detta kräver ändringar i lagen om bilskrotningsfonden och bilskrotningsförordningen.

4.7 Ensamrätt till sjunket gods

4.7.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Enligt lagen (1984:983) om ensamrätt till bärgning kan den som vill bärga sjunket gods som har övergetts av ägaren efter ansökan hos länsstyrelsen erhålla ensamrätt till bärgning.

Verksamhetens volym och omfattning

Länsstyrelsernas uppgifter ifråga om ensamrätt till sjunket gods redovisas i årsredovisningarna inom det breda sakområdet Näringsrättsliga frågor och konkurrens (205) som utöver ensamrätt till sjunket gods inkluderar frågor som bl.a. gäller pantbanker, aktiebolagslagen och bilskrotare. Totalt sysselsatte sakområdet år 2006 2,1 årsarbetskrafter på länsstyrelserna. Uppgiften att pröva ensamrätt till sjunket gods tar sannolikt i anspråk en mycket liten del av dessa resurser.

4.7.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende såtillvida att länsstyrelsen mycket sällan gör externa besök med anledning av verksamheten. Det tillhör också undantagen att någon besöker länsstyrelsen med anledning av verksamheten. Lokalkännedom har begränsad betydelse för ärendehantering.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort då uppgifterna inom verksamheten huvudsakligen avser myndighetsutövning. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid länsstyrelsens handläggning av dessa ärenden.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Ärenden om ensamrätt till sjunket gods är mycket sällan förekommande. Tillfrågade länsstyrelser har därför svårt att bedöma komplexiteten i uppgiften.

4.7.3 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	-

Länsstyrelsernas verksamhet enligt lagen om ensamrätt till bärning uppfyller så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt lagen om ensamrätt till bärning koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

4.8 Aktiebolag, ekonomiska föreningar och bostadsrättsföreningar

4.8.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

För att tillgodose kravet på minoritetsskydd finns i aktiebolagslagen (2005:551) och i lagen om ekonomiska

föreningar (1987:667) bestämmelser som innebär att länsstyrelsen ibland ska förordna en revisor som ska delta i revisionen tillsammans med de övriga revisorerna (minoritetsrevisor/medrevisor). Motsvarande gäller även bostadsrättsföreningar enligt 9 kap 26 § bostadsrättslagen (1991:614). Länsstyrelsen förordnar också särskild granskare enligt 11 kap. 21 § aktiebolagslagen och 8 kap 17 § lagen om ekonomiska föreningar då bolagets eller föreningens förvaltning och räkenskaper under viss förfluten tid eller vissa åtgärder/förhållanden i bolaget eller föreningen behöver särskild granskning. Motsvarande gäller även bostadsrättsföreningar enligt 9 kap. 26 § bostadsrättslagen.

Om en stämma som hålls enligt aktiebolagslagen eller lagen om ekonomiska föreningar inte sammankallas i föreskriven ordning, skall länsstyrelsen sammankalla stämman i den ordning som lagen föreskriver.

Verksamhetens volym och omfattning

Länsstyrelsernas uppgifter ifråga om aktiebolag, ekonomiska föreningar och bostadsrättsföreningar redovisas i återrapporteringen till regeringen inom det breda sakområdet Näringsrättsliga frågor och konkurrens (205) som utöver ensamrätt till sjunket gods inkluderar frågor som bl.a. gäller pantbanker och bilskrotare. Totalt sysselsatte sakområdet år 2006 2,1 årsarbetskrafter på länsstyrelserna.

4.8.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende. Länsstyrelserna tar inte emot och gör inte externa besök med anledning av

verksamheten. Lokalkännedom har endast marginell eller ingen betydelse för uppgifterna.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgifterna har mycket liten omfattning, kan vara mycket komplicerade och är ibland dessutom brådskande (t.ex. vid kallelse av extra bolagsstämma).

4.8.3 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt aktiebolagslagen, aktiebolagsförordningen (2005:559) och förordningen om ekonomiska föreningar (1987:667) uppfyller samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt aktiebolagslagen, aktiebolagsförordningen och förordningen om ekonomiska föreningar koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5. Detta kräver ändringar i dessa författningar. Bostadsrättslagen behöver inte ändras eftersom den endast hänvisar till lagen om ekonomiska föreningar.

4.9 Stiftelser

4.9.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Länsstyrelsen är enligt stiftelselagen (1994:1220) och stiftelseförordningen (1995:1280) tillsynsmyndighet och ansvarar för att registrera stiftelserna i sitt län.

Verksamhets volym och omfattning

Länsstyrelsernas verksamhet ifråga om stiftelser sysselsatte år 2006 sammanlagt 26,3 årsarbetskrafter.

4.9.2 Övrigt om verksamheten

Länsstyrelserna har under våren 2007 infört ett flertal publika e-tjänster och ett inre IT-stöd för stora delar av länsstyrelsernas handläggning av stiftelsefrågor.

I promemorian Vissa frågor i stiftelselagen m.m. (Ds 2007:7) föreslås att tillsynen över och registrering av stiftelser ska koncentreras till sex till åtta länsstyrelser.

4.9.3 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration*Avståndsberoende*

Verksamheten är alltmer avståndsberoende i takt med att länsstyrelsernas arbete med eStiftelse framskrider. Länsstyrelsernas tillsyn består främst i granskning av stiftelsernas årsredovisningar och uppsökande tillsyn är mycket sällsynt. Besök på länsstyrelsen med anledning av stiftelsefrågor förekommer mycket sällan och lokalkännedom har ingen betydelse för verksamheten.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort då uppgifterna inom verksamheten huvudsakligen avser rätts-tillämpande myndighetsutövning. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Då uppgifter enligt stiftelselagen sysselsätter 26,3 årsarbetskrafter (2006) kan verksamheten inte sägas ha liten omfattning totalt sett. Samtidigt är antalet stiftelser naturligt koncentrerade till vissa län och omfattningen varierar därför starkt mellan olika länsstyrelser. Uppgiften är relativt och ibland t.o.m. mycket komplicerad.

4.9.4 Sammanfattande analys*Kan och bör verksamheten koncentreras?*

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Nej
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt stiftelselagen och stiftelseförordningen uppfyller så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån. Visserligen är antalet årsarbetskrafter relativt högt, men varierar väsentligt mellan olika länsstyrelser. Vi delar stiftelseutredningens bedömning att stiftelsetillsynen bör koncentreras till ett mindre antal länsstyrelser.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter på stiftelseområdet koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5. Detta kräver ändringar i stiftelseförordningen. Ett förslag om den ändring som behövs i 9 kap. 1 § stiftelselagen finns redan i promemorian Vissa frågor i stiftelselagen m.m. (Ds 2007:7).

4.10 Lönegaranti

4.10.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Länsstyrelsen ansvarar för utbetalning av lön med mera till anställda vid företag som gått i konkurs inom länet. Lönegaranti utgår enligt lönegarantilagen (1992:497) och avser betalning av arbetstagares fordran hos arbetsgivare som har försatts i konkurs.

Verksamhetens volym och omfattning

Länsstyrelsernas årsarbetskrafter och kostnader ifråga om lönegaranti redovisas inte separat i årsredovisningen, utan integrerat med uppgifter som gäller deponeringar, administration och för-

delning av medel, Allmänna arvsfonden m.m. (208). Sammanlagt sysselsätter uppgifterna 22,7 årsarbetskrafter (2006).

4.10.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende och en ren pappershantering. Länsstyrelsen gör inte externa besök med anledning av verksamheten, tar endast undantagsvis emot besök och lokalkännedom har ingen betydelse vid utförandet av uppgiften.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgiftens volym mätt i antal årsarbetskrafter är relativt liten. Uppgiften kräver hög kompetens och den är dessutom konjunkturkänslig, vilket gör att ärendevolym varierar starkt på ett sätt som ökar sårbarheten vid den enskilda länsstyrelsen.

4.10.3 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt lönegarantilagen och lönegarantiförordningen (1992:497) uppfyller samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån.

Utredningens förslag och bedömningar?

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt lagen lönegarantilagen och lönegarantiförordningen koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

4.11 Deponerade medel

4.11.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Länsstyrelsen har flera uppgifter enligt olika författningar i fråga om deponerade medel.

Deponering av pengar: Nedsättning av pengar enligt lagen (1927:56) om nedsättning av pengar hos myndighet samt förordningen (1927:485) om nedsättning av pengar hos myndighet ger en gäldenär möjligheten att i vissa fall fullgöra betalning av en förfallen fordran genom att nedsätta fordringsbeloppet hos länsstyrelsen. Nedsättning enligt 1927 års lag kan ske om den som ska ha betalningen vägrar att ta emot den eller är okänd. Detsamma gäller om den som ska betala inte vet vem av två eller flera som är rätt betalningsmottagare.

Deponering av hyra: Deponering av hyra och arrende regleras i jordabalken (1970:994). Om en hyresgäst eller arrendator anser sig ha rätt till reducering av hyra eller arrendeavgiften, t.ex. på grund av brist eller fel i arrendestället eller hyreslägenheten, kan arrendet/hyran eller del av den deponeras hos Länsstyrelsen.

Verksamhetens omfattning

Länsstyrelsernas årsarbetskrafter och kostnader ifråga om deponerade medel redovisas inte separat i årsredovisningen, utan integrerat med uppgifter som gäller lönegaranti, administration och fördelning av medel, Allmänna arvsfonden m.m. Sammanlagt sysselsätter uppgifterna 23,7 årsarbetskrafter (2006).

4.11.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende. Länsstyrelsen gör inte externa besök med anledning av verksamheten, tar endast undantagsvis emot besök av allmänheten och lokalkännedom har ingen betydelse vid utförandet av uppgiften. Uppgiften är överhuvudtaget inte länsanknuten. Redan idag ger lagen

möjlighet för en medborgare att deponera pengar vid vilken länsstyrelse som helst.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgiftens volym mätt i antal årsarbetskrafter är sannolikt liten. Uppgiften är i stora delar relativt komplicerad. Vissa delar av handläggningen kräver juridisk kompetens och andra uppgifter som hör till hanteringen av pengar kräver kunskaper i redovisning.

4.11.3 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet ifråga om deponerade medel uppfyller samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter ifråga om deponerade medel koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5. Detta kräver ändringar i lagen om nedsättning av pengar hos myndighet, förordningen om nedsättning av pengar hos myndighet, jordabalken och förordningen ((1971:703) om redovisning av pengar som har deponerats av länsstyrelse enligt 8 kap. 12 a § eller 12 kap. 21 § jordabalken.

4.12 Allmänna arvsfonden

4.12.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Den som vill att ett arv eller ett försäkringsbelopp som har tillfallit Allmänna arvsfonden skall avstås helt eller delvis, skall ansöka om detta hos Kammarkollegiet. Kammarkollegiet får enligt 27 § lagen (1994:243) om Allmänna arvsfonden uppdra åt länsstyrelsen i det län, där den avlidne senast har haft sitt hemvist, att utreda frågan.

Verksamhetens omfattning

Länsstyrelsernas årsarbetskrafter och kostnader ifråga om Allmänna arvsfonden redovisas inte separat i årsredovisningen, utan integrerat med uppgifter som gäller lönegaranti, administration och fördelning av medel, deponerade medel m.m. Sammanlagt sysselsätter uppgifterna 23,7 årsarbetskrafter (2006). Frågor som gäller Allmänna arvsfonden torde svara för en liten del av den siffran.

4.12.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration*Avståndsberoende*

Verksamheten är avståndsberoende. Länsstyrelsen gör inte externa besök med anledning av verksamheten och tar endast undantagsvis emot besök. Lokalkännedom har ingen betydelse vid utförandet av uppgiften.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid länsstyrelsens bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgiftens omfattning mätt i antal årsarbetskrafter är sannolikt liten. Uppgiften är förhållandevis okomplicerad.

4.12.3 Sammanfattande analys*Kan och bör verksamheten koncentreras?*

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Nej

Länsstyrelsernas verksamhet enligt lagen om Allmänna arvsfonden uppfyller så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån. Det kan ifrågasättas om utredningar om avstående av arv bör vara en länsstyrelseuppgift. Det ingår emellertid inte i utredningens uppdrag att föreslå någon ändring i det avseendet

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt lagen om Allmänna arvsfonden koncentreras till de länsstyrelser som

anges i kapitel 5. Detta kräver en ändring i lagen om Allmänna arvsfonden.

4.13 Åborätt och allmänningar

4.13.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Länsstyrelsen har en rad olika uppgifter enligt lagen (1952:166) om häradsallmänningar. En häradsallmänning är både en ägoform och egen associationsform. De har i regel karaktär av skogs- och jordbruksföretag som drivs i en form som påminner om en ekonomisk förening.

Den som är rätt innehavare av besittningsrätten till fastighet under stadgad åborätt skall inneha fastigheten med full äganderätt. Länsstyrelsen är enligt lagen (1999:282) om avveckling av stadgad åborätt och landgille ansvarig för att pröva vem som är rätt innehavare.

Verksamhetens omfattning

Länsstyrelsernas årsarbetskrafter och kostnader ifråga om åborätt och häradsallmänningar redovisas inte separat i årsredovisningen, utan integrerat med uppgifter som gäller lönegaranti, administration och fördelning av medel, deponerade medel m.m. Sammanlagt sysselsätter uppgifterna 23,7 årsarbetskrafter (2006). Frågor som gäller åborätt och häradsallmänningar torde svara för en liten del av den siffran.

4.13.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende. Länsstyrelsen gör inte externa besök med anledning av verksamheten, tar endast undantagsvis emot besök och lokalkännedom har begränsad betydelse vid utförandet av uppgiften.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort då uppgifterna avser rättstillämpande myndighetsutövning. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid länsstyrelsens handläggning.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Verksamheten har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgiftens volym mätt i antal årsarbetskrafter är sannolikt liten. Uppgiften är i vissa delar komplicerade och komplexiteten ökar då uppgiften är sporadiskt eller mycket sällan förekommande.

4.13.3 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt såväl lagen om avveckling av stadgad åborätt och landgille som lagen om häradsallmänningar uppfyller samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt lagen om avveckling av stadgad åborätt och landgille samt lagen om häradsallmänningar koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5. Detta kräver ändringar i dessa lagar.

4.14 Allmän kameraövervakning

4.14.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Länsstyrelsen prövar ansökan om tillstånd för allmän kameraövervakning. Under vissa förutsättningar är allmän kameraövervakning tillåten efter enbart anmälan. Krav på tillstånd eller anmälan gäller endast övervakning som sker med kameror som kan riktas mot en plats dit allmänheten har tillträde. Länsstyrelsen övervakar fortlöpande att reglerna följs genom tillsyn som sker genom besök av de platser dit allmänheten har tillträde.

Verksamhetens omfattning

Länsstyrelsernas uppgifter ifråga om kameraövervakning redovisas separat årsredovisningen. År 2006 sysselsatte verksamheten 10,1 årsarbetskrafter på länsstyrelserna.

4.14.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsoberoende

Tillsynen innebär frekventa externa besök. Prövning av tillstånd kräver mer sällan externa besök. Besök på länsstyrelsen förekommer, men är inte nödvändiga för ärendehandläggningen. Lokalkännedom kan vara en fördel i tillsynen, men är inte avgörande för verksamheten.

Behov av likformigt utförande

Bristen på likformiga bedömningar mellan olika län har varit föremål för återkommande kritik.²⁵

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgifterna har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. De har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgifterna sysselsätter totalt 10,1 årsarbetskrafter (2006), men tar färre än en årsarbetskraft i anspråk på samtliga länsstyrelser utom Västra Götaland, Stockholm och Skåne. Verksamheten har därför låg omfattning vid flertalet länsstyrelser. Länsstyrelsens uppgifter ifråga om kameraövervakning kräver både teknisk och juridisk kompetens och har inslag som bedöms kräva hög specialiserad kompetens.

4.14.3 Sammanfattande analys*Kan och bör verksamheten koncentreras?*

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

²⁵ Se t.ex. DN-debatt 2007-07-11, ”Mer kameraövervakning på gatorna måste tillåtas”.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Nej
Få externa besök	Nej
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet ifråga om kameraövervakning överensstämmer med flertalet av utredningens kriterier för koncentration. Länsstyrelsen tar emot relativt många besök med anledning av verksamheten, men dessa bedöms i regel inte vara nödvändiga för ärendehandläggningen. Externa besök är vanligt förekommande, främst i samband med tillsyn. En koncentration innebär visserligen att avstånden ökar för ansvariga länsstyrelser, men utredningen bedömer att den nackdelen övervägs av möjligheten till en mer likformig hantering av högre kvalitet med färre utförare som får möjlighet att utveckla sin kompetens.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

4.15 Bevakningsföretag

4.15.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

För att få bedriva bevakningsverksamhet för annans räkning måste man ha tillstånd (auktorisering). Tillstånd söker man hos länsstyrelsen. All personal i auktoriserade bevakningsföretag ska dessutom vara godkänd av länsstyrelsen, som prövar laglydnad och lämplighet för anställning i företaget.

Länsstyrelsen utövar även tillsyn över de bevakningsföretag som har sitt säte i länet. En länsstyrelse kan, efter begäran från annan länsstyrelse, även kontrollera företag med säte i annat län. Tillsynen ska ske minst en gång vartannat år. Bevakningsföretag skall årligen ge in en redovisning till länsstyrelsen över verksamheten föregående år.

Verksamhetens omfattning

Länsstyrelsernas uppgifter ifråga om bevakningsföretag redovisas separat årsredovisningen. År 2006 sysselsatte verksamheten 13,7 årsarbetskrafter på länsstyrelserna.

4.15.2 Övrigt om verksamheten

Som en del i 24-timmarsuppdraget har länsstyrelserna lanserat eVäktare, som består av en publik e-tjänst och ett internt handläggningsstöd. Så här långt omfattar tjänsten godkännande av personal i auktoriserade bevakningsföretag.

Ett nytt nationellt register har tagits i bruk, vilket inneburit att samtliga bevakningsföretag nyligen om auktoriserats.

4.15.3 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Tillsynen innebär frekventa externa besök (tillsyn såväl över enskilda väktare som inspektion hos bevakningsföretag). Besök på länsstyrelsen förekommer både i samband med auktorisationer och godkännande av väktare, men varierar väsentligt mellan olika länsstyrelser (beroende på att verksamheten är naturligt koncentrerad till storstadslänen). Samtidigt är de nyligen lanserade e-tjänsterna ett uttryck för att delar av verksamheten egentligen inte kräver personliga besök.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort då uppgifterna inom verksamheten huvudsakligen avser myndighetsutövning. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid länsstyrelsens bedömningar.

Samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgifterna har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. De har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgifterna sysselsätter totalt 13,7 årsarbetskrafter (2006), men tar färre än en årsarbetskraft i anspråk på samtliga länsstyrelser utom Västra Götaland, Stockholm och Skåne. Verksamheten kan

på så vis redan sägas vara koncentrerad. Länsstyrelsens uppgifter ifråga om bevakningsföretag kräver juridisk kompetens och är relativt komplicerade.

4.15.4 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Nej
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet ifråga om bevakningsföretag är de facto redan i hög utsträckning koncentrerad till Stockholm, Göteborg och Malmö där de flesta företag har säte. Utredningen förordar att verksamheten koncentreras även formellt enligt författning.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt lagen om bevakningsföretag koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

4.16 Lotterier, bingo m.m.

4.16.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Enligt lotterilagen (1994:1000) har länsstyrelsen bl.a. följande uppgifter ifråga om bingo och lotterier:

Bingo: Länsstyrelsen i det län där bingospel ska bedrivas prövar frågor om tillstånd. Om bingospelet ska bedrivas i flera län prövas frågan om tillstånd av Lotteriinspektionen.

Lotterier: Tillstånd för lotterier söks normalt hos den kommun där föreningen har sin verksamhet. Länsstyrelsen prövar frågor om tillstånd om lotteriet ska bedrivas i flera kommuner inom ett län.

Den kommunala tillstånds- och registreringsmyndigheten samt länsstyrelsen har den närmare tillsynen över sådana lotterier som får anordnas efter tillstånd av eller registrering hos myndigheten. Länsstyrelser och kommuner ska dessutom hjälpa Lotteriinspektionen att utöva den centrala tillsynen.

Verksamhetens omfattning

Länsstyrelsernas uppgifter ifråga om lotterier och bingo m.m. redovisas separat i årsredovisningen. År 2006 sysselsatte verksamheten 3,9 årsarbetskrafter på länsstyrelserna.

4.16.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende såtillvida att länsstyrelsen mycket sällan tar emot besök med anledning av uppgiften. I tillsynen gör vissa länsstyrelser besök främst i bingohallar och dessa besöks även regelbundet av kontrollanter förordnade av läns-

styrelsen. Lokalkännedom kan ha viss betydelse för utförandet av uppgiften, men är inte avgörande.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid länsstyrelsens bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgiften sysselsätter mycket få årsarbetskrafter på länsstyrelserna och kräver relativt hög grad av ekonomisk och juridisk kompetens. I vissa län är antalet bingohallar mycket begränsat.

4.16.3 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Nej
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt lotterilagen uppfyller så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån. Visserligen gör länsstyrelsen en del externa besök med anledning av verksamheten, men merparten av tillsynen görs av förordnade kontrollanter. Inget hindrar enligt utredningens bedömning att dessa kontrollanter förordnas av och rapporterar till länsstyrelsen i ett annat län.

Företrädare för länsstyrelserna har också framfört uppfattningen att verksamheten borde överföras till Lotteriinspektionen.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter i fråga om lotterier och bingo koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5. Detta kräver ändringar i lotterilagen.

4.17 Stöd till boende

4.17.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Hos länsstyrelsen går det att söka olika former av bidrag till ny- och ombyggnad av hyres- och bostadsrättshus samt till förbättring av boendemiljöer. Det går också att ansöka om stöd för investeringar i ökad energieffektivitet och konvertering till förnybar energi i offentliga lokaler. Vidare kan den som bor i ett egnahem (en- eller tvåbostadshus som den som söker bidrag äger och bor i) med hög radonhalt i inomhusluften, få bidrag för åtgärder för att sänka radonhalten. Länsstyrelsen beslutar om och betalar ut dessa stöd och bidrag.

Verksamhetens omfattning

Länsstyrelsernas uppgifter ifråga om stöd till boende sysselsatte 62,2 årsarbetskrafter år 2006.

4.17.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Länsstyrelserna besöks relativt ofta med anledning av verksamheten. Länsstyrelserna gör sällan externa besök, varken vid ärendehandläggning eller tillsyn, vilket bl.a. Boverket har kritiserat.²⁶ Lokalkännedom har begränsad betydelse vid stödprövning.

²⁶ Boverket 2006-02-13: Internrevisionens årsrapport för verksamhetsåret 2005.

Behov av likformigt utförande

Stödprövningen ska bedrivas likformigt över hela landet. Några särskilda lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid bedömningar. Boverket har kritiserat den regionala bidragshanteringen vid länsstyrelserna för bristande enhetlighet.²⁷

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Samtliga boendestöd har beröringspunkter med länsstyrelsernas övriga uppgifter ifråga om samhällsplanering, men kan inte sägas vara avgörande för fullgörandet av dessa.

Bidragen till energiåtgärder har kopplingar till länsstyrelsernas uppgift att verka för omställning av energisystemet. Att hantera stödhanteringen görs emellertid inte sällan av inhyrd personal och är inte avgörande för att länsstyrelserna ska kunna fullgöra sina främjande uppgifter på området.

Uppgifterna har begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Verksamheten är omfattande i fråga om årsarbetskrafter och kräver byggnadsteknisk kompetens. Verksamhetens komplexitet förstärks av att stöden är av tillfällig och övergående karaktär. Dels måste länsstyrelserna med jämna mellanrum förnya sin kompetens på området, dels skapas ärendehanteringar som länsstyrelserna måste kunna möta. Flera länsstyrelser hyr in personal från bemanningsföretag under de perioder som ansökningar om stöden väntas in.

²⁷ Ibid.

4.17.3 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Nej
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Nej
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet ifråga om stöd till boende (41) uppfyller flertalet av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån.

Visserligen kan verksamheten inte sägas ha låg omfattning mätt i antalet årsarbetskrafter. Samtidigt varierar omfattningen starkt mellan länen. På inte mindre än sju länsstyrelser sysselsätter verksamheten högst två årsarbetskrafter. Det ska ses i ljuset av att Boverket har kritiserat den regionala bidragshanteringen vid länsstyrelserna för bristande enhetlighet. Utredningen bedömer att det både utifrån effektivitet (främst kostandseffektivitet) och rättssäkerhet (främst ökad kompetens och likformighet) kan finnas skäl att koncentrera verksamheten.

Verksamheten föranleder också relativt många besök och det finns ett behov av information om stödformerna hos samtliga länsstyrelser. Detta kan – hos de länsstyrelser som blir av med uppgiften att pröva bidrag – lösas genom en kundtjänstfunktion på det som redogörs för i avsnitt 5.3.

Verksamheten inom Stöd till boende bedrivs utifrån flera olika författningar, bl.a. följande:

- Förordning (2007:159) om investeringsstöd till äldreboendestäder m.m.
- Förordning (2003:506) om investeringsstimulans för byggande av mindre hyresbostäder och studentbostäder
- Förordning (2005:1255) om stöd för konvertering från direktverkande elvärme i bostadshus
- Förordning (1988:372) om bidrag till åtgärder mot radon i egnahem.

Av tidsskäl presenterar inte utredningen förslag till ändringar av samtliga författningar som styr verksamheten, utan ett urval som markerar inriktningen på förslaget om koncentration. De författningar som inte inkluderats förutsätts ändras i enlighet med utredningens övriga förslag till författningsändringar på området.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter ifråga om stöd till boende koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

4.18 Mineral- och torvfyndigheter

4.18.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Enligt minerallagen (1991:45) skall bergmästaren – i ärenden om beviljande av bearbetningskoncession – under vissa omständigheter samråda med länsstyrelsen i det eller de län där koncessionsområdet ligger. Enligt minerallagen ansvarar länsstyrelsen även för att pröva tillstånd till undersökningsarbete i obrutna fjällområden.

För undersökning och bearbetning av fyndigheter av torv för att utvinna energi fordras enligt lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter särskilt tillstånd (koncession). Frågor om koncession prövas av länsstyrelsen i det län där området som avses med undersökningen eller större delen av undersökningsområdet ligger. Länsstyrelsen utövar även tillsyn över undersökning och bearbetning som utförs enligt lagen om vissa torvfyndigheter.

Verksamhetens omfattning

Verksamheten har en mycket blygsam omfattning mätt i årsarbetskrafter (se *bilaga 4*).

4.18.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Länsstyrelserna uppger att de sällan besöks med anledning av uppgifterna. Externa besök kan förekomma, men verksamheten är genom sin ringa omfattning i stort sett avståndsberoende. Lokalkännedom har viss, om än inte avgörande betydelse, för verksamheten.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort ifråga om de uppgifter som avser tillståndsprövning.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har kopplingar till länsstyrelsens uppgifter ifråga om naturvård och miljöskydd. Samtidigt är verksamheten ifråga om mineral- och torvfyndigheter relativt specialiserade.

Uppgiften har begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgifterna är specialiserade, samtidigt som de i många län är mycket sällan förekommande, vilket förstärker komplexiteten.

4.18.3 Sammanfattande analys*Kan och bör verksamheten koncentreras?*

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Nej
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2§ länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt minerallagen och lagen om vissa torvfyndigheter uppfyller så gott som samtliga av de

kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån. Behovet av lokalkännedom kan tillgodoses genom att ansvarig länsstyrelse vid behov begär information från andra länsstyrelser. Utredningen bedömer att möjligheten att samla kompetensen (för att öka effektivitet och likformighet) i en mindre verksamhet med begränsade kopplingar till annan länsstyrelseverksamhet talar för koncentration.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt minerallagen och lagen om vissa torvfyndigheter koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

4.19 Avfallstransport

4.19.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Avfall får enligt avfallsförordningen (2001:1063) bara transporteras yrkesmässigt av den som har särskilt tillstånd från länsstyrelsen. Tillståndsplikten kan under vissa omständigheter ersättas av anmälningsplikt. Farligt avfall som uppkommer i yrkesmässig verksamhet får transporteras endast av den som har särskilt tillstånd från länsstyrelsen.

Verksamhets volym och omfattning

Länsstyrelsernas årsarbetskrafter ifråga om tillstånd till avfallstransporter redovisas inte separat i återrapporteringen till regeringen.

4.19.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende såtillvida att länsstyrelsen sällan tar emot enskilda eller besöker verksamhetsutövare med anledning av verksamheten. Lokalkännedom spelar inte någon roll för ärendehantering.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort då uppgifterna inom verksamheten huvudsakligen avser myndighetsutövning. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid bedömningar.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har relativt svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgiften omfattning ifråga om årsarbetskrafter bedöms vara låg. Företrädare för verksamheten bedömer att regelverket runt avfallstranporter är mycket komplicerat.

4.19.3 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt avfallsförordningen uppfyller så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt avfallsförordningen koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

4.20 Bitillsyn

4.20.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Enligt 15 § bisjukdomsförordningen (1974:212) skall den som innehar bisamhälle var tredje år lämna uppgift till länsstyrelsen i länet om var bostad för bisamhälle är stadigvarande uppställd.

Länsstyrelsen tillsätter och upprätthåller kontakt med bitillsynsmän som har i uppgift att ansvara för bitillsynen i sina distrikt. I Sverige finns ca 600 tillsynsdistrikt.

Verksamhetens omfattning

Länsstyrelsernas årsarbetskrafter ifråga om bitillsyn redovisas i återrapporteringen till regeringen inom verksamhetsområdet tillsyn och kontroll (605) av lantbruk (60). Tresiffernivån innehåller utöver bitillsyn bl.a. även tillsyn över flyghavre, potatiskräfta samt tillstånd att använda bekämpningsmedel. Totalt sysselsatte uppgifterna 12 årsarbetskrafter år 2006. Hur stor andel som bitillsynen svarar för är okänt för utredningen.

4.20.2 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende såtillvida att länsstyrelsen endast undantagsvis tar emot eller gör externa besök med anledning av verksamheten.

Behov av likformigt utförande

Verksamheten innebär rättstillämpning och medger egentligen inte något utrymme för regionala variationer.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har få och mycket svaga kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelse-

instruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Uppgiften har mycket låg volym och är samtidigt mycket specialiserad.

4.20.3 Sammanfattande analys

Kan och bör verksamheten koncentreras?

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt bisjukdomsförordningen uppfyller så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån. Noterbart är att det inom verksamheten redan förekommer omfattande samverkan. Bl.a. har Länsstyrelsen i Västra Götaland tagit över tillsynsverksamheten i Värmlands län, liksom Länsstyrelsen i Jämtlands län utför uppgiften åt Västernorrlands län.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt bisjukdomsförordningen koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

4.21 Alkohol- och tobaksärenden

4.21.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Länsstyrelsens roll på serveringsområdet är dels att övervaka och stödja kommunernas verksamhet, dels att på det regionala planet följa upp alkoholhanteringen och den verksamhet som bedrivs med stöd av alkohollagen (1994:1738). Länsstyrelsen har även möjlighet att utföra direkttillsyn, t.ex. göra punktinsatser på serveringsställen för att följa upp kommunernas tillståndsgivning och tillsyn.

Länsstyrelsen ska svara för den regionala tillsynen beträffande de delar av tobakslagen (1993:581) där kommunerna har den omedelbara tillsynen. Detta innebär att följa upp och utvärdera kommunernas verksamhet och biträda dem med information, råd och utbildning. Länsstyrelsen ska också främja samarbete mellan tillsynsmyndigheterna samt mellan tillsynsmyndigheter och andra. Länsstyrelsen har vidare motsvarande befogenheter som de kommunala tillsynsorganen och kan utföra omedelbar tillsyn på exempelvis ett försäljningsställe.

Verksamhetens omfattning

Länsstyrelsernas uppgifter ifråga om alkoholtillsyn redovisas i återrapportering till regering integrerat med uppgifter enligt tobakslagen. Uppgifterna sysselsatte år 2006 sammanlagt 16 årsarbetskrafter på länsstyrelserna vilket är en avsevärd ökning jämfört med närmast föregående år (2005:10 åa, 2004: 8 åa).

4.21.2 Övrigt om verksamheten

Den ansvariga sektorsmyndigheten, Statens Folkhälsoinstitut (fhi), har nyligen föreslagit att länsstyrelsernas roll inom folkhälsoområdet ska stärkas.²⁸

4.21.3 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende såtillvida att länsstyrelsen endast undantagsvis tar emot besök med anledning av verksamheterna. Däremot arrangerar vissa länsstyrelser någorlunda regelbundet träffar med kommunala alkoholhandläggare. Därutöver besöker länsstyrelsen kommunerna i länet för att granska den kommunala tillsynsverksamheten. Samtidigt handlar det bara undantagsvis om mer än ett besök per år och i flera län med ett fåtal kommuner går det därför inte att tala om täta tillsynsbesök. Det förekommer endast mycket sällan att länsstyrelsen utnyttjar alkohol- eller tobakslagens möjlighet att själv bedriva operativ tillsyn. Lokalkännedom – i betydelsen kännedom om hur kommunerna har satsat resurser i sin handläggning på alkohol- och tobaksområdet – kan ha betydelse för uppgiften, men är inte avgörande.

Behov av likformigt utförande

Verksamheterna innebär rättstillämpning och medger egentligen inte något utrymme för regionala variationer.

²⁸ Statens folkhälsoinstitut, rapport nr 2007:06: Länsstyrelsernas roll inom folkhälsoområdet.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften är inte avgörande för andra uppgifter som länsstyrelsen har inom området social omvårdnad. Uppgiften enligt alkohollagen har viss, men inte avgörande betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Länsstyrelsens uppgifter enligt alkohol- och tobakslagen sysselsätter sammanlagt 16 årsarbetskrafter. Hur dessa fördelar sig på de respektive lagstiftningarna framgår inte av återrapporteringen till regeringen, men ingen av verksamheterna kan sägas vara särskilt omfattande. Företrädare för länsstyrelserna menar att alkohollagen är relativt komplicerad.

4.21.4 Sammanfattande analys*Kan och bör verksamheten koncentreras?*

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Ja
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Ja
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet enligt alkohollagen och tobakslagen uppfyller så gott som samtliga av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån. I län med ett stort antal kommuner blir antalet externa besök visserligen ganska högt, men inte fler än att de kan åta sig ansvaret för uppgifterna även i angränsande län. I vissa län med ett litet antal kommuner är verksamheten av så liten omfattning att det kan vara svårt att upprätthålla nödvändig kompetens för uppgifterna. Utredningen menar att kompetensen i verksamheten och den förstärkta roll för länsstyrelserna som Folkhälsoinstitutet signalerat, kan gynnas av koncentration.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen föreslår att länsstyrelsernas uppgifter enligt alkohollagen och tobakslagen koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

4.22 Yrkesmässig trafik

4.22.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Länsstyrelsen har enligt yrkestrafiklagen (1998:490) och lagen (1998:492) om biluthyrning hand om tillstånd till godstrafik, taxitrafik, busstrafik och yrkesmässig biluthyrning. Länsstyrelsen kontrollerar att trafikföretaget uppfyller kraven för att få trafiktillstånd. Länsstyrelsen är också tillsynsmyndighet för yrkesmässig trafik.

Länsstyrelsen ansvarar också enligt lagen om överlastavgift (SFS 1972:435) för att påföra överlastavgifter om lastbil eller buss eller vissa andra fordon framförs på väg med högre axeltryck, boggitryck eller bruttovikt än vad som är tillåtet för fordonet, fordonståget eller vägen.

Länsstyrelsen prövar även ansökningar av taxiförarlegitimationer och svarar för tillsyn över och återkallelser av taxiförarlegitimationer.

Länsstyrelsen har dessutom uppgifter ifråga om internationella transporter. Med internationella transporter avses i yrkestrafiklagen yrkesmässiga transporter på väg av personer eller gods till eller från Sverige eller i transittrafik genom Sverige.²⁹

Verksamhetens omfattning

Verksamheten yrkestrafik tog år 2006 totalt 47,6 årsarbetskrafter i anspråk vid länsstyrelserna. I återrapporteringen till regeringen redovisades bl.a. följande fördelning.

Verksamhet	Åa
Tillstånd yrkestrafik (utom internationella transporter och taxiförarlegitimationer)	14,7
Internationella transporter	
Övriga ärenden inom yrkesmässig trafik	
Tillsyn och kontroll av yrkestrafik (utom taxiförarlegitimationer)	23,8
Taxiförarlegitimationer	

4.22.2 Övrigt om verksamheten

Som en del i 24-timmarsuppdraget har länsstyrelserna lanserat eYrkestrafik som består av en publik e-tjänst och ett internt handläggningsstöd. Tjänsten inkluderar bl.a. elektroniska formulär på Internet för ansökan om taxiförarlegitimation, och trafiktillstånd.

²⁹ Länsstyrelsen utfärdar gemenskapstillstånd (blått tillstånd) för godstransporter och s.k. waybill (kontrolldokument) för persontransporter med buss samt s.k. interbus waybill för persontransporter med buss till tredje land (länder utanför EES).

Frågan om förutsättningar för koncentration av körkorts- och yrkestrafikadministrationen var föremål för en utredning inom Näringsdepartementet år 2001.³⁰ Uppdraget gällde emellertid inte koncentration inom länsstyrelseorganisationen, utan handlade om en eventuell centralisering till Vägverket. I uppdraget ingick inte heller att ta ställning för eller emot en förändrad organisation.

4.22.3 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsoberoende

Flera länsstyrelser uppger att de besöks relativt ofta med anledning av verksamheten inom yrkestrafik. Samtidigt är de publika e-tjänsterna ett uttryck för att tillståndsverksamheten egentligen är avståndsoberoende.

Tillsynen över yrkestrafik innebär så gott som aldrig externa besök, utan bedrivs nästan uteslutande som skrivbordstillsyn över bl.a. årsredovisningar. Ingen av de övriga uppgifterna inom yrkestrafik föranleder heller externa besök från länsstyrelsen. Lokalkännedom har relativt begränsad och definitivt ingen avgörande betydelse för uppgifterna inom yrkestrafik.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort eftersom uppgifterna inom verksamheten huvudsakligen avser myndighetsutövning. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid länsstyrelsens bedömningar.

³⁰ Näringsdepartementet (N2001/2499/IRT) Förutsättningar för och effekter av en förändrad organisation för körkorts- och yrkestrafikadministrationen.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har begränsade kopplingar till andra uppgifter inom länsstyrelsen, inklusive körkortsfrågorna. Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Länsstyrelsens uppgifter inom yrkestrafikområdet har relativt stor omfattning och sysselsätter sammanlagt 47,6 årsarbetskrafter (2006). Företrädare för länsstyrelserna bedömer att uppgifterna kräver hög juridisk och administrativ kompetens.

4.22.4 Sammanfattande analys*Kan och bör verksamheten koncentreras?*

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Nej
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Nej
Hög komplexitet	Ja

Länsstyrelsernas verksamhet ifråga om yrkestrafik uppfyller flertalet av de kriterier för koncentration som utredningen utgår ifrån. Visserligen besöks länsstyrelsen relativt ofta med anledning av verksamheten, men det personliga besöket har ingen betydelse för ärendehandläggningen. Utredningen menar att de besökandes behov kan tillgodoses genom en enklare kundtjänst med hänvisning och information, samt möjlighet att sköta kontakter med handläggare per telefon, e-post etc. på det sätt som beskrivs i avsnitt 5.3 och som förekommer inom åtskillig annan myndighetsutövning.

Verksamheten kan inte heller sägas ha låg omfattning mätt i antalet totala årsarbetskrafter. Samtidigt varierar omfattningen mycket starkt mellan olika länsstyrelser. På inte mindre än sju länsstyrelser sysselsätter verksamheten högst en årsarbetskraft. Utredningen bedömer att det både utifrån effektivitet (främst kostandseffektivitet) och rättssäkerhet (främst kompetens och likformighet) kan finnas skäl att koncentrera verksamheten.

Utredningens förslag och bedömningar?

Utredningen bedömer att länsstyrelsernas uppgifter inom verksamheten yrkestrafik (24) bör koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

4.23 Körkortsfrågor

4.23.1 Länsstyrelsens uppgifter inom området

Beskrivning av verksamheten

Länsstyrelsen har enligt körkortslagen (1998:488) och körkortsförordningen (1998:980) ansvaret för frågor som gäller körkorts-tillstånd och körkortsingripanden för de medborgare som är folkbokförda i länet. Länsstyrelsen har även hand om handledar-

skap vid övningskörning, utbyte av utländska körkort och vissa dispensärenden.

Verksamhetens omfattning

Uppgifterna inom verksamheten är av varierande volym. Totalt sysselsätter verksamheten körkort- och trafikföreskrifter 284,6 årsarbetskrafter. I siffran ingår emellertid även arbetet med trafikföreskrifter, som inte inkluderas i utredningens förslag. Trafikföreskrifter redovisas i återrapportering till regeringen tillsammans med övriga ärenden inom körkort och trafikföreskrifter m.m. Tillsammans redovisar dessa verksamheter 18,9 årsarbetskrafter. Utredningen känner inte till hur dessa fördelar sig mellan å ena sidan arbetet med trafikföreskrifter och å andra sidan det som kallas övriga ärenden inom körkort och trafikföreskrifter.

4.23.2 Övrigt om verksamheten

Regeringen gav i ett särskilt beslut den 24 januari 2005 länsstyrelserna i gemensamt uppdrag att fortsätta utvecklingsarbetet avseende 24-timmarsmyndigheten, bl.a. genom att upprätta en gemensam elektronisk tjänst för körkort. Denna ska vara tillgänglig via Internet.

Under våren 2007 sjösattes den så kallade Körkortsportalen (www.korkortsportalen.se) som är ett samarbete mellan länsstyrelserna och Vägverket. Avsikten är att portalen elektroniskt ska kunna hantera

- Ansökan om körkortstillstånd
- Ansökan om handledarskap för övningskörning
- Intyg om introduktionsutbildning
- Intyg om synprovning

E-hantering innebär också ett delvis förnyat arbetssätt som innebär att alla handläggare kommer att utföra hela arbetsprocessen inom ärendet, dvs. från diarieföring till beslut.

En telefonsupport för allmänhetens frågor kring körkort och körkortsportalen kommer att placeras vid Länsstyrelsen i Örebro län. Supporten svarar på allmänna frågor kring körkort och kan även vidarebefordra samtal till handläggare vid ansvariga länsstyrelser. Det ska dock observeras att e-hantering endast gäller en begränsad del av länsstyrelsernas uppgifter inom körkortsverksamheten.

Frågan om förutsättningar för koncentration av körkorts- och yrkestrafikadministrationen var föremål för en utredning inom Näringsdepartementet år 2001.³¹ Uppdraget gällde emellertid inte koncentration inom länsstyrelseorganisationen, utan handlade om en eventuell centralisering till Vägverket. I uppdraget ingick inte heller att ta ställning för eller emot en förändrad organisation.

4.23.3 Analys av verksamheten utifrån utredningens kriterier för koncentration

Avståndsberoende

Verksamheten är avståndsberoende såtillvida att länsstyrelsen inte gör externa besök med anledning av verksamheten och att lokalkännedom inte spelar någon roll för ärendehantering. Den ovannämnda körkortsportalen är ett mycket handfast bevis på att hanteringen inte kräver personligt besök. Däremot uppger många länsstyrelser att de trots detta fortfarande tar emot många besök av medborgare med anledning av körkortsärenden.

På vissa länsstyrelser finns en särskild expedition för körkortsärenden. Hos andra får besökaren viss hjälp i den ordinarie receptionen med blankettutlämning etc. Vid frågor

³¹ Näringsdepartementet (N2001/2499/IRT) Förutsättningar för och effekter av en förändrad organisation för körkorts- och yrkestrafikadministrationen.

som kräver ytterligare vägledning hänvisas besökaren till en telefon där han eller hon får prata med en handläggare. I undantagsfall förekommer även personligt möte med handläggare.

Behov av likformigt utförande

Behovet av ett likformigt utförande får bedömas vara stort då uppgifterna inom verksamheten huvudsakligen avser myndighetsutövning. Några lokala eller regionala hänsyn ska inte tas vid bedömningar. Verksamheten är på intet sätt länsanknuten.

Begränsat samband med länsstyrelsens övriga uppdrag

Uppgiften har vissa samband med länsstyrelsens verksamhet inom yrkestrafik, såtillvida att handläggare inte sällan arbetar inom båda verksamheterna. En koncentration av körkortshanteringen skulle emellertid inte innebära att någon kompetens som är avgörande för hanteringen av verksamheten inom yrkestrafik skulle gå förlorad från de länsstyrelser som blir av med uppgifterna inom körkort. Verksamheten brukar sällan samordnas med annan verksamhet och den har endast mycket ringa eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag att rapportera om tillståndet i länet.

Uppgiften har marginell eller ingen betydelse för länsstyrelsens uppdrag enligt länsstyrelseinstruktionen att följa tillståndet i länet och att underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt att få veta om länet.

Liten omfattning och hög komplexitet

Verksamheten sysselsätter ett stort antal årsarbetskrafter. Vad gäller ärendenas komplexitet så bedömer intervjuade länsstyrelser att den är medelhög (varierar mellan ärenden).

4.23.4 Sammanfattande analys*Kan och bör verksamheten koncentreras?*

Bedömningen utifrån utredningens kriterier kan sammanfattas i nedanstående tabell.

Låg besöksfrekvens på länsstyrelsen	Nej
Få externa besök	Ja
Begränsat behov av lokalkännedom	Ja
Behov av likformigt utförande	Ja
Begränsat samband med länsstyrelsens övriga kärnverksamhet	Ja
Begränsad betydelse för länsstyrelsens uppdrag enl. 2 § länsstyrelseinstruktionen	Ja
Få årsarbetskrafter	Nej
Hög komplexitet	Ja

Som synes besvaras flertalet frågor med ja, med undantag för de som handlar om besök på länsstyrelsen och verksamhetens volym. Det faktum att många länsstyrelser fortfarande tar emot många besök med anledning av körkortshanteringen talar emot koncentration. Samtidigt bedömer utredningen att det inte är argument nog mot en koncentration av verksamheten. Uppgiften att ta emot och vägleda besökare (tillhandahålla information, blanketter, sätta besökaren i telefonkontakt med en handläggare etc.) kan fortsatt hanteras av varje länsstyrelse. Däremot anser utredningen att själva ärendehandläggningen med fördel kan koncentreras. Det personliga besöket ska inte ha

någon betydelse i handläggning av körkortsärenden och vid exempelvis Länsstyrelsen i Stockholms län det mycket ovanligt att handläggare och besökare överhuvudtaget möts.

Verksamheten kan inte heller sägas ha låg omfattning mätt i antalet totala årsarbetskrafter. Övriga kriterier – behovet av likformighet, de svaga sambanden med annan länsstyrelseverksamhet samt det begränsade behovet av lokalkännedom och externa besök - talar emellertid starkt för att koncentration av verksamheten kan vara motiverad.

Flera företrädare för länsstyrelser har i våra intervjuer ifrågasatt om verksamheten ifråga om körkort överhuvudtaget borde vara en uppgift för länsstyrelserna. Några har menat att verksamheten borde överföras till en sektorsmyndighet, förslagsvis Vägverket. Det ligger emellertid inte inom utredningens mandat att föreslå överföring av uppgifter mellan länsstyrelser och sektorsmyndigheter.

Utredningens förslag och bedömningar

Utredningen bedömer att länsstyrelsernas uppgifter enligt körkortslagen bör koncentreras till de länsstyrelser som anges i kapitel 5.

5 Val av länsstyrelser att koncentrera verksamhet till

Utredningens förslag: Utredningen föreslår att koncentration av verksamhet som huvudprincip konsekvent görs till 7 länsstyrelser med ansvar för följande län:

- Länsstyrelsen i Norrbottens län (Norrbotten, Västerbotten)
- Länsstyrelsen i Västernorrlands län (Jämtland, Västernorrland)
- Länsstyrelsen i Dalarnas län (Gävleborg, Dalarna, Örebro, Värmland)
- Länsstyrelsen i Stockholms län (Stockholm, Uppsala, Södermanland, Västmanland, Gotland)
- Länsstyrelsen i Västra Götalands län (Västra Götaland, Halland)
- Länsstyrelsen i Östergötlands län (Östergötland, Jönköping, Kalmar)
- Länsstyrelsen i Skåne län (Skåne, Blekinge, Kronoberg)

Utredningen menar att det i en del fall, med utgångspunkt i en verksamhets specifika karaktär, kan vara motiverat att frånga denna huvudprincip.

Utredningen föreslår att det vid de länsstyrelser som till följd av koncentration blir av med verksamhet, bör utvecklas någon form av vägledning och kundtjänst för de koncentrerade uppgifterna. Utredningen föreslår att regeringen uppdrar åt länsstyrelserna att inrätta sådana enkla kundtjänster. Arbetet bör

samordnas av en länsstyrelse och resultatet bör redovisas till regeringen senast den 1 juli 2008.

Utredningen har i föregående kapitel identifierat verksamheter som lämpar sig för koncentration. När detta gjorts måste följande frågor besvaras:

1. Ska verksamheterna koncentreras till en eller flera länsstyrelser (och i så fall hur många)?
2. Vilken eller vilka länsstyrelser ska verksamheterna koncentreras till?

Frågeställningarna innebär att ett antal vägval måste göras.

5.1 Ska verksamheter koncentreras till en eller flera länsstyrelser?

Frågan om en verksamhet ska koncentreras till en eller flera länsstyrelser (och i så fall hur många) beror av vilka principer som ska vara styrande för koncentrationen. Här finns ett antal tänkbara alternativ, som vi sammanfattar i tabellen nedan och därefter utvecklar.

<i>Princip</i>	<i>Organisation</i>	<i>Fördelar</i>	<i>Nackdelar</i>
Flexibel koncentration utifrån verksamhetens karaktär	Långtgående asymmetri	Anpassad organisation	Svåröverskådlighet
Flexibel koncentration utifrån rättvisepprinciper	Långtgående asymmetri	Regionalpolitiska fördelar	Svåröverskådlighet
Konsekvent koncentration till en länsstyrelse	En länsstyrelse får särställning	Överskådlighet	Långa avstånd Inte anpassat efter verksamheternas karaktär
Konsekvent koncentration till bestämt antal länsstyrelser	Några länsstyrelser får särställning	Överskådlighet och viss anpassning till Ansvarskommitténs förslag	Inte helt anpassat efter verksamheternas karaktär

Flexibel koncentration utifrån varje verksamhets karaktär

Som framgått av avsnitt 2.2.3 finns idag exempel på såväl verksamheter som har koncentrerats till en länsstyrelse, t.ex. tillstånd för kampsportsmatcher, som verksamheter som koncentrerats till ett fåtal länsstyrelser, t.ex. vattenmyndigheter.

I de fall som vi har identifierat av befintlig och föreslagen koncentration har valet av antal länsstyrelser att koncentrera till och utpekandet av den/dessa i regel avgjorts av varje verksamhets karaktär. I fallet med vattenmyndigheter har Sverige alltså delats in i fem vattendistrikt och en länsstyrelse inom vart och ett av dessa är vattenmyndighet. Avgörande för valet av länsstyrelse var

bl.a. myndighetens läge i vattendistriktet ur kommunikationssynpunkt. Ett annat belysande exempel är stiftelse tillsynen, där en utredning nyligen har föreslagit koncentration till sex till åtta länsstyrelser.³² Kriterier för valet av länsstyrelser har varit att varje tillsynsmyndighet bör omfatta minst 1 000 registreringsskyldiga stiftelser och att de bör sysselsätta minst tre personer varav två jurister med stiftelsefrågor.

Fördelen med en koncentration utifrån verksamheters karaktär är att uppgifterna i bästa fall fördelas och organiseras optimalt. Det sker emellertid till priset av att länsstyrelsekartan riskerar att bli ett lapptäcke av olika uppdrag. Resultatet blir en långtgående asymmetri och i värsta fall oöverblickbarhet, som gör att regeringen får svårt att styra länsstyrelserna, samtidigt som den enskilde medborgaren får svårt att veta var olika uppgifter hör hemma.

Flexibel koncentration utifrån rättsviseprinciper

Ytterligare ett alternativ skulle kunna vara att låta fördelningen av koncentrerade uppgifter avgöras av en sorts ”rättsviseprincip”. Den skulle antingen kunna innebära att uppgifter koncentreras enligt turordning (syftande till att alla länsstyrelser ska få ungefär lika mycket), eller att regionalpolitiska hänsyn får styra (små länsstyrelser, företrädesvis i svagare län, förstärks genom att tilldelas koncentrerade verksamheter). Fördelen med den här typen av fördelning skulle möjligtvis kunna vara att undvika dragkamper och interna konflikter länsstyrelserna emellan, eller att skapa arbetstillfällen i svagare län. Nackdelen är långtgående asymmetri som skapar oöverblickbarhet såväl för regeringen och andra myndigheter som för allmänheten.

³² Ds 2007:7

Konsekvent koncentration till en länsstyrelse

Ytterligare en möjlighet är att ge en enda länsstyrelse en särställning framför de övriga. Det skulle innebära att huvudprincipen för koncentration av verksamheter är att dessa lokaliseras till en och samma länsstyrelse, som därmed kommer att verka i alla län över hela landet i dessa uppgifter. Många av de befintliga fall av koncentration som utredningen har identifierat innebär just att en länsstyrelse ges ett nationellt ansvar för en uppgift. Det beror i regel på att uppgiften saknar direkt länsanknytning (ofta gäller det internationella ärenden) eller att uppgiften är mycket liten till sin volym (t.ex. dispens från äktenskapshinder), inte sällan i kombination med att den kräver likformighet (t.ex. tillstånd till och tillsyn över kampsportsmatcher).

Fördelen med att konsekvent lokalisera koncentrerad verksamhet till en utpekad länsstyrelse är bl.a. tydlighet och kompetensuppbyggnad på just denna länsstyrelse. Nackdelarna är bl.a. att avstånden för dem som berörs av uppgiften riskerar att bli väldigt långa.

Konsekvent koncentration till ett bestämt antal länsstyrelser

Ett alternativ är att peka ut ett antal länsstyrelser och som huvudprincip lokalisera varje koncentrerad verksamhet till samtliga dessa länsstyrelser. De utpekade länsstyrelserna skulle alltså få ett ansvar inom ett tydligt definierat område som sträcker sig utanför det egna länet och som omfattar några andra län.

Fördelarna med att konsekvent koncentrera till några utpekade länsstyrelser är tydlighet och överblickbarhet. Resultatet blir naturligtvis – som i de övriga alternativen – asymmetri, men organisationen blir ändå väsentligt tydligare jämfört med de första alternativen där varje uppgift fördelas mellan 21 olika länsstyrelser. Här kommer istället ett bestämt

antal länsstyrelser att var och en få ansvar för all verksamhet som koncentrerats.

Fördelen med att peka ut några länsstyrelser som måltavlor för koncentration, jämfört med att välja en enda, är också att avståndsproblematiken blir mer hanterlig. Det blir helt enkelt inte lika långt för den enskilde till den länsstyrelse som sköter uppgiften som i de fall då en enda länsstyrelse ges ett nationellt ansvar. Samma sak gäller naturligtvis även för länsstyrelsernas avstånd till verksamheterna, i de fall dessa kräver externa besök. Fördelen med det här alternativet är också att det förhållandevis väl låter sig anpassas till de förslag till ny regional organisation som Ansvarskommittén presenterat. Nackdelen med att konsekvent koncentrera uppgifter till ett utpekat antal länsstyrelser är att några verksamheter inte organiseras optimalt. I några fall kan de verksamheter som ska koncentreras också ha en mycket ringa omfattning. Även om det då är en förbättring att gå från 21 ansvariga länsstyrelser till ett mindre antal ansvariga så kan det likväl – utifrån verksamhetens egen logik – verka onödigt att ha mer än en utförare.

5.1.1 Utredningens ställningstagande

Flexibel eller konsekvent koncentration?

Regeringen har i flera olika sammanhang – inte minst genom direktiv till den här utredningen – signalerat att den ser koncentration och samordning som en framtida möjlighet att effektivisera länsstyrelsernas verksamhet. Vid valet av organisation måste utredningen därför utgå ifrån att koncentration kan komma att bli mer vanligt förekommande än idag. De befintliga fall av koncentration som utredningen kartlagt har i regel gjorts med utgångspunkt i de olika verksamheternas respektive behov och efter varierande bedömningar från fall till fall. Om regeringen i framtiden vill koncentrera verksamhet är ett alternativ att fortsätta enligt samma princip. Det kommer

emellertid att innebära ökad asymmetri i länsstyrelsernas uppdrag som riskerar att leda till oöverblickbarhet om omfattningen av koncentration skulle öka jämfört med idag.

Utredningen föreslår därför att koncentration som huvudprincip konsekvent ska göras till ett bestämt antal utpekade länsstyrelser. Det innebär i så fall en ökad tydlighet som är till fördel både för regeringens möjligheter att styra och för kommuner, landsting och andra myndigheter samt för enskilda medborgare som har kontakter med länsstyrelserna. Det skapar också en organisation som blir attraktiv när regeringen söker mottagare av nya verksamheter som ska hanteras i en större regional geografi än dagens län. Samtidigt är det viktigt att poängtera att oavsett vilken princip för koncentration som statsmakterna väljer, så kvarstår utredningens förslag på vilka verksamheter som lämpar sig för koncentration.

Hur många länsstyrelser?

Utredningen föreslår alltså att ett bestämt antal länsstyrelser som huvudprincip konsekvent ska bli mottagare av de koncentrerade verksamheterna, istället för att koncentrationen ska göras flexibelt utifrån varje verksamhets karaktär.

Nästa fråga gäller hur många länsstyrelser som ska bli föremål för koncentration. En eller ett fåtal, och i så fall: hur många?

Utredningen har enligt direktiven att beakta Ansvarskommitténs förslag. Ansvarskommittén föreslår en omorganisation av staten på den regionala nivån i 6–9 nya län. Vidare anser Ansvarskommittén att länsstyrelserna så långt möjligt ska ha samma uppgifter och att en enskild länsstyrelse bara i undantagsfall ska kunna åläggas nationellt ansvar för en uppgift.

Mot bakgrund av ovanstående – och som ett sätt att anpassa utredningens förslag till dem som Ansvarskommittén lägger – bedömer utredningen att koncentration som huvudprincip bör göras till ett antal länsstyrelser som så långt möjligt överens-

stämmer med den statliga regionala organisation som Ansvarskommittén föreslår. Det skulle alltså som huvudregel innebära att koncentration görs till 6–9 utpekade länsstyrelser. Resultatet blir en länsstyrelseorganisation med 21 länsstyrelser, som alla har samma grunduppgifter, och bland dessa 21 ett mindre antal, som alla har samma koncentrerade uppgifter.

Oaktat Ansvarskommitténs förslag anser utredningen att ovanstående organisation är mest ändamålsenlig. Den är dessutom möjlig att genomföra oberoende av om kommitténs förslag blir verklighet. Det är i detta sammanhang värt att uppmärksamma att regeringen den 28 juni 2007 uppdrog åt en utredare att samordna diskussionerna som förs mellan kommuner, landsting och andra berörda parter om en förändrad regional indelning.³³

Utredningen vill också poängtera att även om den föreslår konsekvent koncentration till ett bestämt antal länsstyrelser, kan det i en del fall – med utgångspunkt i en verksamhets specifika karaktär - vara särskilt motiverat att frångå denna huvudprincip. Det kan i så fall innebära att verksamhet koncentreras till fler eller färre länsstyrelser än utredningen föreslår. Utredningen har inte haft möjlighet att göra den sortens analys av vilken som är den optimala organisationen för varje verksamhet som vi föreslår ska koncentreras.

5.2 Vilka länsstyrelser ska verksamheter koncentreras till?

Ansvarskommittén föreslår en indelning i 6–9 direktvalda regionkommuner och att staten parallellt med detta organiseras om i lika många län som sammanfaller med regionkommunerna. Däremot ritade Ansvarskommittén ingen karta över den nya samhällsorganisationen, utan angav istället ett antal kriterier för hur indelningen bör göras.

³³ Fi 2007/4137

Den här utredningen lägger ett antal förslag om författningsändringar till följd av våra överväganden om koncentration. Det innebär att det har varit nödvändigt för oss att, med beaktande av Ansvarskommitténs kriterier, ange vilka länsstyrelser som ska vara föremål för koncentration och vilka områden (dvs. län utöver det egna) dessa ska ansvara för. Samtidigt är det viktigt att betona att vår indelning – till skillnad från Ansvarskommitténs - inte syftar till att skapa ändamålsenliga regionkommuner, utan områden som är lämpliga för koncentrerad länsstyrelseverksamhet.

Inom vilka geografiska områden ska koncentrationen ske?

Delvis med utgångspunkt i Ansvarskommitténs kriterier har utredningen valt sju "storlän" som utgångspunkt för koncentration. Avsikten har varit att identifiera ett antal områden som dels svarar mot Ansvarskommitténs förslag och dels väsentligt reducerar antalet ansvariga länsstyrelser, men som inte medför alltför långa avstånd till länsstyrelsen. Av det skälet valdes alternativet med sex storlän bort, eftersom det skulle innebära att ett område skulle utgöras av de fyra nordliga länen, som tillsammans omfattar drygt halva Sveriges yta. Samtidigt är det viktigt att skapa områden där verksamheten blir av så pass stor omfattning att det blir möjligt att rekrytera och behålla personal. Utredningen föreslår därför följande områden som indelning för koncentration av länsstyrelsernas kärnverksamhet:

<i>Område</i>	<i>Omfattar länen</i>
Norra Norrland	Norrbotten, Västerbotten,
Södra Norrland	Jämtland, Västernorrland
Norra Mellansverige	Gävleborg, Dalarna, Örebro, Värmland
Stockholm–Mälardalen	Stockholm, Uppsala, Södermanland, Västmanland, Gotland
Västra Götaland	Västra Götaland, Halland
Östra Götaland	Östergötland, Jönköping, Kalmar
Sydsverige	Skåne, Blekinge, Kronoberg

Det är värt att uppmärksamma att utredningen i några fall har valt att delvis frångå Ansvarskommitténs kriterier. Ansvarskommittén anger t.ex. ett riktvärde för invånarantal i de nya länen till mellan en och två miljoner invånare som inte utan starka skäl understiger en halv miljon invånare. Utredningens förslag om Stockholm–Mälardalen innebär att invånarantalet i detta område kommer att uppgå till närmare tre miljoner och således med god marginal överstiger Ansvarskommitténs riktvärde. Utredningen har emellertid ansett att det utifrån ett länsstyrelseperspektiv är mer funktionellt att i det här fallet bortse från invånarantalet.

I det område som vi benämner Södra Norrland skulle invånarantalet komma att understiga en halv miljon, men indelningen motiveras som redan sagts av att avstånden till länsstyrelsen annars skulle bli väldigt stora i Norrland. Annars skulle ett område bestående av de fyra nordligaste länen vara ett alternativ.

I Ansvarskommitténs slutbetänkande konstateras att Svealand utanför Mälardalen är den del av landet där det är svårast att skapa funktionellt och identitetsmässigt sammanhängande regioner.³⁴ Utredningen har valt ett Norra Mellan-

³⁴ SOU 2007:10, s. 291.

sverige som inkluderar fyra län (Gävleborg, Dalarna, Örebro och Värmland). Inte minst med hänsyn till de stora avstånd som en sådan lösning skulle medföra kan det emellertid finnas skäl att – precis som i Norrland – överväga en indelning i två områden. Dessa skulle i så fall sannolikt utgöras av å ena sidan Värmlands och Örebro län, å andra sidan Dalarna och Gävleborgs län.

Vilka länsstyrelser ska verksamhet koncentreras till?

Inom vart och ett av dessa områden kommer alltså en länsstyrelse att ha ett utpekat ansvar för de koncentrerade verksamheterna. Det går att tänka sig ett stort antal faktorer som kan ha betydelse vid valet av ansvarig länsstyrelse. Av tidsskäl har utredningen emellertid valt att i första hand utgå från omfattningen av verksamheten vid de olika länsstyrelserna. I andra hand har utredningen tagit hänsyn till länsstyrelsernas geografiska placering.

Utredningen bedömer att den ansvariga länsstyrelsen bör vara den som – i jämförelse med övriga länsstyrelser i området – har den mest omfattande verksamheten. Att jämföra verksamheternas omfattning är emellertid vanskligt. Ett flertal olika mått, t.ex. ärendevolym och antalet anställda är tänkbara. Utredningen har valt att använda antalet årsarbetskrafter på respektive länsstyrelse samt folkmängden i länet som mått på verksamhetens omfattning.

Det bakomliggande antagandet är att ju större länsstyrelsen är, desto större är dess förutsättningar att använda och, om det behövs, komplettera befintlig kompetens till de koncentrerade verksamheterna. Samtidigt är utredningen väl medveten om att ett mindre antal årsarbetskrafter på en länsstyrelse mycket väl kan vara en konsekvens av en rationellt och effektivt bedriven verksamhet. Vi har emellertid inte haft möjlighet under vår korta utredningstid att ta hänsyn till några andra mått på verksamhetens omfattning.

Utöver antalet årsarbetskrafter har utredningen som mått på verksamhetens omfattning beaktat folkmängden i länet. Här är det bakomliggande antagandet att ett större antal invånare som regel innebär mer omfattande verksamheter. Dessa storlekskriterier ger följande tabell:

Län (antal kommuner)	åa 2006	lst	Folkmängd 31 /12 2006 (SCB) ³⁵
<i>Norra Norrland</i>			
Norrbotten (14)	260		251 886
Västerbotten (15)	242		257 581
<i>Södra Norrland</i>			
Jämtland (8)	232		127 020
Västernorrland (7)	235		243 978
<i>Norra Mellansverige</i>			
Dalarna (15)	218		275 711
Gävleborg (10)	225		275 653
Värmland (16)	202		273 489
Örebro (12)	181		275 030
<i>Stockholm-Mälardalen</i>			
Gotland (1)	216		57 297
Stockholm (26)	429		1 918 104
Södermanland (9)	193		263 099
Uppsala (8)	156		319 925
Västmanland (10)	185		248 489
<i>Västra Götaland</i>			
Halland (6)	155		288 859
Västra Götaland (49)	599		1 538 284
<i>Östra Götaland</i>			
Jönköping (13)	221		331 539
Kalmar (12)	190		233 776
Östergötland (13)	232		417 966

³⁵ Uppifterna avser förhållandena den 31 december enligt den regionala indelning som gäller från den 1 januari 2007.

<i>Sydsverige</i>		
Blekinge (4)	131	151 436
Kronoberg (8)	150	179 635
Skåne (33)	411	1 184 500

I några storlän är det relativt oproblematiskt att utifrån antal årsarbetskrafter och folkmängd i länet avgöra vilken länsstyrelse som har störst omfattning och som därför bör bli föremål för koncentration. I Sydsverige bör verksamhet koncentreras till Länsstyrelsen i Skåne län, i Västra Götaland till Länsstyrelsen i Västra Götalands län och i Stockholm–Mälardalen till Länsstyrelsen i Stockholms län. I Östra Götaland är valet mindre uppenbart, men befolkningsmängden talar för att verksamhet bör koncentreras till Länsstyrelsen i Östergötlands län. Detsamma gäller Södra Norrland, där verksamhet bör koncentreras till länsstyrelsen i Västernorrlands län.

I Norra Mellansverige och i Norra Norrland är län och länsstyrelser relativt likvärdiga ifråga om befolkningsmängd och antal årsarbetskrafter.

Det har därför varit nödvändigt för utredningen att utgå från någon annan parameter vid val av ansvarig länsstyrelse. Vi har valt att beakta länsstyrelsens placering i det område den skulle komma att ansvara för. Då utredningen inte har haft möjlighet att göra någon fullständig kommunikationsanalys blir frågan istället vilken länsstyrelse som geografiskt ligger mest centralt i de respektive områdena. I Norra Mellansverige är då Länsstyrelsen i Dalarnas län den mest centralt placerade i området och bör därför bli föremål för koncentration.

När det gäller Norra Norrland har Länsstyrelsen i Norrbottens län (Luleå), en mer central placering i storlänet än Länsstyrelsen i Västerbottens län (Umeå) och bör därför bli föremål för koncentration av verksamhet.

Utredningen har sammanfattningsvis stannat för följande struktur för koncentration av länsstyrelseuppgifter:

Område	Omfattar länen	Ansvarig länsstyrelse
Norra Norrland	Norrbotten, Västerbotten	Länsstyrelsen i Norrbottens län (Luleå)
Södra Norrland	Jämtland, Västernorrland	Länsstyrelsen i Väster-norrlands län (Härnösand)
Norra Mellan-sverige	Gävleborg, Dalarna, Örebro, Värmland	Länsstyrelsen i Dalarnas län (Falun)
Stockholm–Mälardalen	Stockholm, Uppsala, Södermanland, Västmanland, Gotland	Länsstyrelsen i Stockholms län (Stockholm)
Västra Götaland	Västra Götaland, Halland	Länsstyrelsen i Västra Götalands län (Göteborg)
Östra Götaland	Östergötland, Jönköping, Kalmar	Länsstyrelsen i Öster-götlands län (Linköping)
Sydsverige	Skåne, Blekinge, Kronoberg	Länsstyrelsen i Skåne län (Malmö)

Utredningen menar dock att det inom vissa av ovannämnda områden – där det inte framstår som uppenbart vilken länsstyrelse som verksamhet ska koncentreras till - kan finnas skäl för regeringen att analysera frågan om ansvarig länsstyrelse djupare än vad den här utredningen har haft möjlighet till. En sådan utredning skulle bl.a. kunna omfatta en kommunikations- och näringsgeografisk analys.

Ovanstående indelning måste i framtiden också anpassas till den regionala samhällsorganisation som eventuellt blir resultatet av Ansvarskommitténs förslag.

Utredningen vill dessutom återigen poängtera att även om vi föreslår konsekvent koncentration till ovan angivna länsstyrelser, så kan det i en del fall – med utgångspunkt i en verksamhets specifika karaktär - vara särskilt motiverat att frångå denna huvudprincip. Det kan i så fall innebära att verksamhet koncentreras till fler eller färre och även till andra länsstyrelser än dem som utredningen föreslår. Det kan också innebära att en verksamhet i något eller några av ovanstående områden i undantagsfall koncentreras till en annan länsstyrelse än den som är huvudansvarig för de koncentrerade verksamheterna. Utredningen har dock inte haft möjlighet att göra den sortens analys av vilken som är den optimala organisationen för respektive verksamhet som vi föreslår ska koncentreras.

Avsikten är inte heller att sådan verksamhet som redan idag är koncentrerad ska anpassas efter utredningens förslag.

5.3 IT och kundtjänst som kompensation för ökade avstånd

Som framgått tidigare har utredningen valt att lägga förslag om koncentration av verksamheter där förekomsten och/eller behovet av besök på länsstyrelsen är begränsat. Samtidigt kan en koncentration naturligtvis komma att innebära att avstånden ökar för flera av dem som trots allt vill besöka den ansvariga länsstyrelsen med anledning av verksamheten.

Detta är i och för sig en odiskutabel nackdel, men det innebär enligt utredningen inte en försämring av den digniteten att den bör förhindra koncentration av en viss länsstyrelseverksamhet.

För det första har enskilda medborgare redan idag mycket olika långt till sina respektive länsstyrelser. Det är naturligtvis i sig inget argument för att ytterligare förlänga avstånden, men det är viktigt att hålla i minnet att tillgängligheten och möjligheten

av det personliga besöket på länsstyrelsen redan idag är starkt begränsat för många.

Det gäller för övrigt även för mycket annan myndighetsutövning. Det finns många myndigheter som har lägre regional närvaro än länsstyrelsen (t.ex. CSN med 14 kontor i landet) alternativt överhuvudtaget inte har någon regional närvaro (t.ex. Bolagsverket i Sundsvall), eller där vissa funktioner lokaliserats till särskilda orter (t.ex. vissa skattefrågor hos Skatteverket).

Om man sedan övergår från att diskutera *möjligheten* att avlägga personligt besök, till att diskutera *behovet* av detsamma, så kan körkortsärenden tjäna som ett belysande exempel. De representanter för länsstyrelser som utredningen talat med uppger att det personliga besöket helt saknar betydelse för ärendehandläggningen i körkortsfrågor. Ändå väljer många att besöka länsstyrelsen med anledning av körkortsärenden (återigen: i stor utsträckning de som råkar ha nära till länsstyrelsen), kanske därför att man tror att det ska kunna påverka beslutet i gynnsam riktning, eller i vissa fall bara därför att besöket fyller ett socialt behov.

Att den här typen av besök fortfarande förekommer kan inte vara argument för att körkortsfrågor även framgent ska *handläggas* på 21 länsstyrelser. Det finns enligt utredningen inget skäl till att medborgare just ifråga om körkort ska ha särskilt nära till den som handlägger det egna ärendet när det personliga mötet ändå fullständigt saknar betydelse för ärendehandläggningen. Det gäller även de övriga verksamheter där utredningen föreslår koncentration.

Däremot kan det finnas skäl att på olika sätt försöka kompensera för ökade avstånd, genom utvecklade e-, telefoni- och kundtjänster.

Det är också mycket angeläget att fortsätta arbetet med att bygga upp stödsystem för ärendehandläggningen. Utvecklingen av e-tjänster, handläggningssystem m.m., som är ett mycket bra exempel på samordning av kärnverksamhet, bör drivas vidare av

länsstyrelserna och om det behövs ges fastare former och styras tydligare av regeringen.

Utveckling av e-tjänster

Enskilda personer och företag använder i allt högre grad Internet för att göra affärer, för att utföra personliga ärenden eller för att sköta sina kontakter med myndigheter.

Länsstyrelserna bedriver sedan flera år tillbaka ett gemensamt utvecklingsarbete inom e-förvaltning (24-timmarsuppdraget). På regeringens uppdrag utvecklar länsstyrelserna bl.a. gemensamt en plattform för publika e-tjänster och en inre teknisk plattform kallad ePlattform. För närvarande pågår lansering av ett antal e-tjänster som byggs på dessa plattformar. Det handlar så här långt om e-tjänster för körkort, stiftelser, väktare och yrkestrafik. Avsikten är att framledes kunna erbjuda e-tjänster även inom andra områden.

Den gemensamma strukturen innebär att länsstyrelserna verksamhetsmässigt uppträder som en myndighet mot medborgare och företag. Den inre handläggningsstödet medför ett nytt arbetssätt som innebär att varje handläggare kommer att kunna utföra hela arbetsprocessen inom ärendet, dvs. från diariesföringen till beslut. Allt eftersom länsstyrelsernas nya system blir klart kommer handläggningen i delar dessutom att automatiseras.

Utöver ovannämnda e-tjänster tillhandahåller länsstyrelsernas gemensamma hemsida (www.lst.se) och respektive länsstyrelses egen hemsida mycket av den information och de blanketter som är nödvändiga för den enskilde i ett ärende.

Telefonitjänster

Utöver e-tjänster utvecklar länsstyrelserna på olika sätt gemensamma telefonitjänster. Länsstyrelsen i Örebro län har

t.ex. fått i uppdrag att utveckla en för länsstyrelserna gemensam telefonitjänst för körkortsfrågor och support till kommande e-tjänster. Telefonitjänsten, som kommer att hantera samtal från hela Sverige, byggs upp under våren och sommaren och beräknas vara i full drift hösten 2007.

Kundtjänst hos länsstyrelser

Utredningen menar att såväl e-tjänster som initiativ till nationella telefonitjänster både är ett uttryck för att stora delar av de aktuella verksamheterna i realiteten är avståndsberoende och att utvecklade e- och telefonitjänster, med möjlighet att kommunicera med en handläggare per telefon eller per e-post, i stor utsträckning kan kompensera för de ökade avstånd till ansvarig länsstyrelse som skulle bli effekten av koncentrerad verksamhet.

Samtidigt kommer det sannolikt alltid att finnas de som av ett eller annat skäl vill besöka sin länsstyrelse, eller den länsstyrelse som för tillfället råkar ligga närmast. Utredningen föreslår därför att det vid de länsstyrelser som till följd av koncentration blir av med uppgifter, ska utvecklas någon form av vägledning och kundtjänst för de koncentrerade uppgifterna.

Ett grundläggande krav på kundtjänsten är att besökaren hänvisas rätt och förses med kontaktuppgifter till den länsstyrelse som ansvarar för ärendet. Viss information och blankettstöd bör också kunna tillhandahållas. Därutöver går det att tänka sig mer långtgående och fysiska inrättningar för kundtjänst gällande koncentrerad verksamhet, som kan handla om att tillhandahålla telefon eller dataterminaler. Vid Länsstyrelsen i Stockholms län anvisas de flesta besökare som vill komma i kontakt med t.ex. en körkortshandläggare en telefon där de får prata med handläggare som sitter i samma byggnad. Endast i mycket sällsynta fall träffas handläggare och besökare. Det går naturligtvis att använda sig av den här

modellen också om handläggaren ifråga finns vid en länsstyrelse i ett annat län.

Utredningen vill emellertid betona att den kundtjänst som diskuteras ovan endast ska svara för enklare hänvisning och vägledning. Avsikten är inte att den ska tillhandahålla handläggarkompetens i de aktuella verksamheterna.

Utredningen föreslår att regeringen uppdrar åt länsstyrelserna att inrätta sådana enkla kundtjänster. Arbetet bör samordnas av en länsstyrelse och resultatet bör redovisas till regeringen senast den 1 juli 2008. Länsstyrelserna bör samråda med utredningen om myndighetssamverkan vid lokala servicekontor (Fi 2007:06).

6 Konsekvenser och författningsändringar

Utredningens förslag: Det finns idag inget underlag för säkra bedömningar av de ekonomiska och organisatoriska konsekvenserna av utredningens förslag. Om förslagen ska genomföras krävs att ett sådant underlag tas fram för varje länsstyrelse. Utredningen föreslår att regeringen uppdrar åt länsstyrelserna att gå igenom de ekonomiska och organisatoriska konsekvenserna av utredningens förslag och att arbetet inom varje länsområde samordnas av den länsstyrelse som ska ta emot de koncentrerade verksamheterna.

6.1 Antal årsarbetskrafter som berörs av utredningens förslag och bedömningar

I utredningens uppdrag enligt direktiven har inte ingått att redovisa anslagsmässiga, organisatoriska eller personalmässiga konsekvenser av de förslag till koncentration som utredningen lägger fram. Vi har emellertid gjort ett försök att översiktligt beräkna personalmässiga konsekvenser i form av antalet årsarbetskrafter som direkt berörs vid de länsstyrelser som skulle bli av med verksamheter till följd av utredningens bedömningar och förslag om koncentration.

Utredningen har sammanställt uppgifter ur länsstyrelsernas årsredovisningar för 2006 från de 21 länsstyrelserna avseende årsarbetskrafter i de verksamheter som berörs av utredningens

förslag och bedömningar. Det totala antalet årsarbetskrafter i verksamheterna redovisas i nedanstående tabell. I tabellen redovisas också en uppskattning av antalet årsarbetskrafter som berörs vid de länsstyrelser som skulle bli av med verksamhet till följd av utredningens bedömningar och förslag.

Eftersom länsstyrelsernas årsredovisningar inte innehåller preciserade uppgifter över antalet årsarbetskrafter inom vissa av de verksamheter som omfattas av utredningens förslag, finns det osäkerheter i tabellen. En mer utförlig redovisning och redogörelse för hur beräkningarna har gjorts finns i *bilaga 4*.

Verksamhet	Antal åa vid samtliga länsstyrelser	Åa vid länsstyrelser som förlorar verksamhet
Medborgarskap	3,10	0,63
Överförmyndare	4,90	1,48
Begravningsfrågor	3,59	1,28
Näringsrättsliga frågor	2,14	0,45
Stiftelser	26,27	7,86
Lönegaranti samt Deponeringar, administration och fördelning av medel, Allmänna arvsfonden m.m.	23,44	5,91
Allmän kameraövervakning	10,11	3,87
Bevakningsföretag m.m.	13,69	4,21
Lotterier, bingo m.m.	3,85	1,37
Yrkesmässig trafik	47,55	17,38
Körkort	265,64	112,43
Stöd till boende	62,20	30,75
Mineral- och torvfyndigheter	0,14	0,14
Transport av avfall och farligt avfall	-	-
Bitillsyn	12,01	5,17
Alkohol- och tobaksärenden	16,45	9,82
Totalt	495,08	202,75

Sammanfattningsvis sysselsätter alltså de verksamheter som omfattas av utredningens förslag och bedömningar omkring 495 årsarbetskrafter vid länsstyrelserna. Av dessa återfinns drygt 202 årsarbetskrafter vid de länsstyrelser som skulle lämna ifrån sig

verksamheterna till följd av koncentration av de verksamheter som berörs av utredningens förslag och bedömningar.

Det finns idag inget underlag för säkra bedömningar av de ekonomiska och organisatoriska konsekvenserna av utredningens förslag. Om förslagen ska genomföras krävs att ett sådant underlag tas fram för varje länsstyrelse. Utredningen föreslår att regeringen uppdrar åt länsstyrelserna att göra detta och att arbetet inom varje länsområde samordnas av den länsstyrelse som ska ta emot de koncentrerade verksamheterna.

6.2 Författningsregleringen

Länsstyrelsernas kärnverksamhet regleras i ett stort antal lagar och förordningar. Länsstyrelsens geografiska verksamhetsområde är som regel länet. Länsstyrelserna svarar enligt 1 § länsstyrelseinstruktionen för den statliga förvaltningen *i länet*. Länsstyrelsens befogenheter är alltså geografiskt begränsade till länet. Denna geografiska begränsning kommer också mer eller mindre tydligt till uttryck i de författningar som särskilt reglerar länsstyrelsernas olika uppgifter. Här följer några exempel:

Enligt 15 § lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning ska ansökan om tillstånd till kameraövervakning göras hos länsstyrelsen i det län där övervakningen ska ske. Vissa anmälningar i medborgarskapsärenden ska enligt 22 § lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap prövas av länsstyrelsen i det län där den som anmälan gäller är folkbokförd. Vissa tillstånd till äktenskap ska prövas av länsstyrelsen i ett län där en sökande är folkbokförd (15 kap. 1 § äktenskapsbalken). Frågor om tillstånd till bingospel ska enligt 42 § lotterilagen (1994:1000) prövas av länsstyrelsen i det län där bingospelet ska bedrivas. Tillsyn över auktoriserade bevakningsföretag utövas enligt 8 § lagen (1974:191) om bevakningsföretag av länsstyrelsen i det län där företagets ledning har sitt säte. Enligt 13 kap. 2 § socialtjänstlagen (2001:453) har en länsstyrelse tillsyn över den socialtjänst som kommunerna inom länet svarar för.

I de fall där en uppgift har koncentrerats till en länsstyrelse anges i författningen uttryckligen vilken länsstyrelse det gäller. Om den som söker trafiktillstånd är en person som inte är folkbokförd i Sverige prövas frågan om tillstånd enligt 2 kap. 2 § yrkestrafiklagen (1998:490) av Länsstyrelsen i Stockholms län. Frågor om taxiförarlegitimation för den som inte är folkbokförd i Sverige ska enligt 3 kap. 2 § yrkestrafiklagen (1998:490) prövas av Länsstyrelsen i Skåne län. Enligt 1 § förordningen (2006:1068) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher är Länsstyrelsen i Örebro län ansvarig för att pröva frågor om tillstånd och att utöva tillsyn enligt lagen (2006:1006) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher.

I länsstyrelseinstruktionen finns en rad bestämmelser om särskilda uppgifter för vissa länsstyrelser inom hela landet eller vissa områden.

Om en uppgift ska koncentreras, dvs. att ansvaret för att uppgiften fullgörs samlas till ett mindre antal länsstyrelser måste den författning där uppgiften regleras ändras. I författningen måste de länsstyrelser pekats ut som är mottagare av den koncentrerade uppgiften och de län anges som ska ingå i denna länsstyrelses verksamhetsområde. Utredningen har utarbetat sådan författningsändringar.

Inom några av de områden där utredningen föreslår författningsändringar kan det finnas ytterligare författningar som kräver ändringar. Utredningen förutsätter att dessa författningar ändras i enlighet med utredningens övriga förslag till författningsändringar på området.

Utredningen har övervägt om det behöver göras ändringar i länsstyrelseinstruktionen till följd av de författningsändringar som föreslås. Vi menar dock att förslagen ryms inom bestämmelsen i 1 § länsstyrelseinstruktionen om att länsstyrelsen svarar för den statliga förvaltningen i länet ”i den utsträckning inte någon annan myndighet har ansvaret för särskilda förvaltningsuppgifter.” Att reglera samtliga koncentrerade verksamheter i länsstyrelseinstruktionen skulle också riskera att göra den ohanterlig.

Utredningen föreslår att författningsändringarna i samtliga fall ska träda i kraft den 1 oktober 2008. Därigenom ges tid för eventuell remissbehandling av rapporten, lagrådsremiss, proposition, riksdagsbehandling och länsstyrelsernas förberedelser för överföringen av de verksamheter som förslagen avser.

Författningsförslagen innehåller inga övergångsbestämmelser. När handläggningen av ärenden flyttas från en myndighet till en annan är den allmänna regeln att den nya myndigheten ska ta över alla ärenden som kommit in till den gamla myndigheten innan författningsändringen trätt i kraft. Denna ordning bör gälla även i detta fall. Ett alternativ är att för tydlighets skull i varje författning ta in en övergångsbestämmelse av innebörd att de ärenden som de "gamla" länsstyrelserna inte hunnit avgöra vid lagens/förordningens ikraftträdande ska överlämnas till den "nya" länsstyrelsen.

Utredningens förslag till författningsändringar redovisas i *bilaga 2*.

Bilaga 1 – Utredningens direktiv

Regeringsbeslut 16
2007-01-25 Fi2005/2459
Fi2007/604 (delvis)

Finansdepartementet

Peder Törnvall
Villagatan 13 A
114 32 STOCKHOLM

Uppdrag att analysera och lämna förslag på koncentration och samordning av länsstyrelsernas kärnverksamhet

Ärendet

Regeringen har i olika sammanhang tagit ställning för en ökad samordning mellan länsstyrelserna och för att vissa frågor kan övervägas ha en mer koncentrerad ärendehantering. Genom ökad samordning och koncentration torde det vara möjligt att åstadkomma en högre effektivitet och en mer rationell användning av resurser, såväl ekonomiska som personella.

Med samordning avses här insatser som görs för att skapa en likartad behandling eller likartat arbetssätt avseende en viss uppgift. Samordningen kan beröra samtliga länsstyrelser eller endast vissa. Med koncentration avses insatser för att samla genomförandet av en verksamhet helt eller delvis från en eller flera länsstyrelser till en annan. En verksamhet som är koncentrerad utförs därmed på färre än 21 länsstyrelser.

Länsstyrelseutredningen överlämnade i februari 2004 betänkandet *Det ofullständiga pusslet* (SOU 2004:14). Utredningen uppmärksammade bl.a. behovet av ökad samordning mellan länsstyrelserna. Även möjligheten till koncentration av en verksamhet inom länsstyrelseorganisationen till en eller ett fåtal länsstyrelser togs upp som en viktig utvecklingsmöjlighet.

Den dåvarande regeringen gav i maj 2005 i uppdrag till länsstyrelserna att kartlägga och analysera den existerande samordningen och koncentrationen mellan länsstyrelserna. Tyngdpunkten i uppdraget skulle ligga på länsstyrelsernas administrativa stödverksamhet. Inom ramen för uppdraget skulle också samordningen och koncentrationen av länsstyrelsernas kärnverksamhet, dvs. verksamhet som utförs enligt lagar, förordningar och andra styrdokument, kartläggas mer översiktligt. Den delen av uppdraget beskrevs som ett första steg i en strävan att på sikt skapa överblick över länsstyrelsernas hela verksamhet ur ett samord-

Postadress	Telefonväxel	E-post: registrator@finance.ministry.se
103 33 Stockholm	08-405 10 00	
Besöksadress	Telefax	Telex
Drottninggatan 21	08-21 73 86	117 41 FINANS S

2

nings- och koncentrationsperspektiv. Länsstyrelsen i Skåne län fick i uppdrag att samordna detta uppdrag. Uppdraget redovisades till regeringen i januari 2006 i rapporten Att dra åt samma håll – En studie av samordning och koncentration inom länsstyrelsevärlden (dnr Fi2005/2459).

I enlighet med uppdragsbeskrivningen inriktades kartläggningen och analysen i uppdraget huvudsakligen på länsstyrelsernas administrativa stödverksamhet. I rapporten till regeringen görs dock en översiktlig kartläggning av samordning och koncentration inom kärnverksamheten. En generell slutsats i rapporten är att det kan finnas anledning att överväga en ytterligare och fördjupad genomlysning av konsekvenserna av en ökad grad av samordning mellan länsstyrelserna.

Regeringens beslut

Regeringen uppdrar åt f.d. generaldirektör Peder Törnvall att närmare analysera koncentration och samordning av länsstyrelsernas kärnverksamhet. Analysen skall inbegripa såväl sådan kärnverksamhet som är koncentrerad eller samordnad som sådan verksamhet som utredaren bedömer skulle kunna vara möjlig att koncentrera eller samordna mellan länsstyrelser. Utifrån analysen skall utredaren i den utsträckning denne finner det befogat lämna förslag på verksamheter som skulle kunna koncentreras till en eller flera länsstyrelser. Utredaren skall också beakta möjligheten till en ökad samordning av kärnverksamheten mellan länsstyrelserna.

För uppdraget gäller följande:

Med utgångspunkt i den översiktliga kartläggning av samordningen och koncentrationen av länsstyrelsernas kärnverksamhet som redovisades i rapporten Att dra åt samma håll – En studie av samordning och koncentration inom länsstyrelsevärlden skall en fördjupad analys av koncentration och samordning av länsstyrelsernas kärnverksamhet göras.

Ett viktigt syfte med en ökad koncentration och samordning av länsstyrelsernas verksamheter är att åstadkomma en högre effektivitet och en mer rationell användning av resurser, såväl ekonomiska som personella. Ett annat syfte kan vara att säkerställa en väl fungerande rättssäkerhet. I analysen ingår att överväga i vilken utsträckning koncentration eller samordning av verksamheter kan komma i konflikt med andra viktiga kriterier för den statliga verksamheten, t.ex. närhet till avnämarna och brist på överskådlighet för dessa när det gäller att se vilka frågor som hanteras var. I det sammanhanget bör utredaren bedöma för vilka uppgifter och i vilken utsträckning nya tekniska lösningar, t.ex. Internet- eller telefonbaserade tjänster, kan kompensera för ett längre avstånd till avnämarna.

I länsstyrelseinstruktionen (2002:864) och vissa andra författningar avgränsas länsstyrelsernas verksamhet geografiskt till det egna länet. Samtidigt bedriver vissa länsstyrelser redan i dag verksamhet utanför länet, t.ex. de länsstyrelser som utgör vattenmyndigheter. Utredaren skall analysera och bedöma om en koncentration eller samordning av kärnverksamhet kommer i konflikt med länsstyrelsens uppdrag som det definieras i länsstyrelseinstruktionen och vissa andra författningar. Utredaren skall i den utsträckning han finner det befogat föreslå ändringar i berörda författningar.

Utredaren skall göra en analys och bedömning av hur koncentration eller samordning av länsstyrelsernas kärnverksamhet påverkar kompetensen i länsstyrelserna. I det sammanhanget bör en bedömning göras av de enskilda länsstyrelsernas sårbarhet vid sjukdomar, ledighet e.dyl.

Utredaren skall i sin analys och sina eventuella förslag beakta Ansvarskommitténs (Fi 2003:02) bedömningar och förslag.

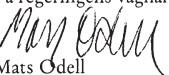
Utredaren skall under arbetets gång samråda med länsstyrelserna samt informera Finansdepartementet och Ansvarskommittén. Utredaren skall vidare hålla berörda centrala arbetstagarorganisationer informerade om arbetet och ge dem tillfälle att framföra synpunkter.

Uppdraget skall skriftligen redovisas till regeringen (Finansdepartementet) senast den 31 augusti 2007.

Länsstyrelserna skall bistå utredaren med de uppgifter som behövs för uppdragets genomförande.

Kostnaderna skall belasta anslaget 32:1 Länsstyrelsen m.m., anslagspost 22, Utvecklingsinsatser m.m.

På regeringens vägnar

Mats Odell

Peter Ehn

Kopia till

Finansdepartementet/BA
Finansdepartementet /ESA
Finansdepartementet/F
Finansdepartementet/PE
Finansdepartementet/EIT
Samtliga länsstyrelser
Arbetsgivarverket
OFR
SACO-S
SEKO

Bilaga 2 - Författningsförslag

1. Förslag till lag om ändring i lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap att 22 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

22 §

Migrationsverket prövar ärenden enligt denna lag, om inte annat framgår av andra stycket.

Anmälningar enligt 7–9, 18 eller 19 § som gäller en medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge prövas av länsstyrelsen i det län där den som anmälan gäller är folkbokförd.

Anmälningar enligt 7–9, 18 eller 19 § som gäller en medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge prövas av den länsstyrelse som regeringen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

2. Förslag till förordning om ändring i medborgarskapsförordningen (2001:218)

Härigenom föreskrivs i fråga om medborgarskapsförordningen (2001:218)

dels att 3 § skall ha följande lydelse,

dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prövning

1 a §

Anmälningar enligt 7–9, 18 eller 19 § lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap skall prövas av

1. Länsstyrelsen i Stockholms län om den som anmälan gäller är folkbokförd i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om den som anmälan gäller är folkbokförd i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län om den som anmälan gäller är folkbokförd i Kronobergs,

Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om den som anmälan gäller är folkbokförd i Hallands eller Västra Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om den som anmälan gäller är folkbokförd i Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län,

6. Länsstyrelsen i Västernorrlands län om den som anmälan gäller är folkbokförd i Västernorrlands eller Jämtlands län eller

7. Länsstyrelsen i Norrbottens län om den som anmälan gäller är folkbokförd i Västerbottens eller Norrbottens län.

3 §

Anmälningar om svenskt medborgarskap skall ges in till Migrationsverket, om inte annat framgår av andra eller tredje stycket.

Anmälningar enligt 5 § lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap som gäller ett barn som inte är folkbokfört i Sverige skall ges in till en svensk beskickning eller ett svenskt karriärkonsulat inom vars verksamhetsområde barnet är bosatt.

Anmälningar enligt 7–9, 18 eller 19 § samma lag som gäller en medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge som är folkbokförd i Sverige skall ges in till *länsstyrelsen i* Anmälningar enligt 7–9, 18 eller 19 § samma lag som gäller en medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge som är folkbokförd i Sverige skall ges in till *den länsstyrelse*

*det län är den som anmälan som enligt 1 a § skall pröva
gäller är folkbokförd. anmälan.*

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

3. Förslag till lag om ändring i föräldrabalken

Härigenom föreskrivs i fråga om föräldrabalken att 19 kap. 9, 10 och 17 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 kap.

9 §

En överförmyndare, en ledamot i överförmyndarnämnden eller en ersättare kan efter anmälan av *länsstyrelsen* entledigas av rätten, om det visar sig att han eller hon inte är lämplig.

En överförmyndare, en ledamot i överförmyndarnämnden eller en ersättare kan efter anmälan av *den länsstyrelse som regeringen bestämmer* entledigas av rätten, om det visar sig att han eller hon inte är lämplig.

10 §

Om såväl överförmyndare som hans eller hennes ersättare är förhindrade att fullgöra sitt uppdrag, får *länsstyrelsen* förordna tillfällig vikarie.

Om såväl överförmyndare som hans eller hennes ersättare är förhindrade att fullgöra sitt uppdrag, får *den länsstyrelse som regeringen bestämmer* förordna tillfällig vikarie.

17 §

Länsstyrelsen skall utöva tillsyn över överförmyndares och överförmyndarnämnders verksamhet.

Tillsyn över överförmyndares och överförmyndarnämnders verksamhet skall utövas av den länsstyrelse som regeringen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

4. Förslag till förordning om ändring i förmyndarskapsförordningen (1995:379)

Härigenom föreskrivs i fråga om förmyndarskapsförordningen (1995:379)

dels att 8 § skall ha följande lydelse,

dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, 20 a §, samt närmast före 20 a § en ny rubrik med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Överförmyndaren skall före den 1 januari varje år underätta *länsstyrelsen* om sin mottagningstid. Uppgift om mottagningstiden skall dessutom lämnas på lämplig plats i anslutning till den lokal där överförmyndaren har sin mottagning samt anslås på kommunens anslagstavla

8 §

Överförmyndaren skall före den 1 januari varje år underätta *den länsstyrelse som avses i 20 §* om sin mottagningstid. Uppgift om mottagningstiden skall dessutom lämnas på lämplig plats i anslutning till den lokal där överförmyndaren har sin mottagning samt anslås på kommunens anslagstavla.

Länsstyrelsens tillsyn

Länsstyrelsens tillsyn *m.m.*

20 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt 9, 10 och 17 §§ föräldrabalken skall vad gäller överförmyndare och överförmyndarnämnder i

1. *Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,*
2. *Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län av Länsstyrelsen Östergötlands län,*
3. *Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,*
4. *Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,*
5. *Värmlands, Örebro, Dalarnas och Gävleborgs län fullgöras av Länsstyrelsen i Dalarnas län,*
6. *Västernorrlands och Jämtlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västernorrlands län och*
7. *Västerbottens och Norrbottens län fullgöras av Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

5. Förslag till lag om ändring i begravningslagen (1990:1144)

Härigenom föreskrivs i fråga om begravningslagen (1990:1144)

dels att rubriken till 1 kap. skall ha följande lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 1 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Definitioner

Definitioner *m.m.*

1 kap.

1 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt denna lag skall fullgöras av den länsstyrelse som regeringen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

6. Förslag till förordning om ändring i begravnings- förordningen (1990:1147)

Härigenom föreskrivs i fråga om begravningsförordningen (1990:1147) att i förordningen skall införas två nya paragrafer, 2 a och 2 b §§, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a §

Länsstyrelsen uppgifter enligt 2 kap. 6 och 14 §§, 5 kap. 3, 4 och 5 §§, 6 kap 2 §, 7 kap. 34 §, 10 kap. 1 och 5 §§, 11 kap. 2, 3, 4, 6–9 §§ begravningslagen (1990:1144) skall vad gäller

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro, Dalarnas och Gävleborgs län

fullgöras av Länsstyrelsen i Dalarnas län,

6. Västernorrlands och Jämtlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västernorrlands län och

7. Västerbottens och Norrbottens län fullgöras av Länsstyrelsen i Norrbottens län.

2 b §

Länsstyrelsens uppgifter enligt 30, 31, 33–35, 50, 52, 58 och 59 §§ i denna förordning skall fullgöras av den länsstyrelse som avses i 2 a §.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

7. Förslag till lag om ändring i pantbankslagen (1995:1000)

Härigenom föreskrivs i fråga om pantbankslagen (1995:1000) dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 2 a §, med följande lydelse, dels att 5 och 24 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt denna lag skall fullgöras av den länsstyrelse som regeringen bestämmer.

5 §

Frågan om tillstånd prövas av länsstyrelsen i det län där verksamheten skall bedrivas.

Skall verksamheten bedrivas i flera län, prövas frågan av länsstyrelsen i det län där företagets svenska huvudkontor är beläget.

Skall verksamheten bedrivas i flera län, prövas frågan av länsstyrelsen i det län där företagets svenska huvudkontor är beläget.

Innan en pantbank öppnar ett nytt kontor, skall anmälan göras till den länsstyrelse som beviljat tillståndet. Öppnas kontoret i ett annat län, skall anmälan göras även till länsstyrelsen i det länet.

24 §

En pantbank står under tillsyn av länsstyrelsen.

En pantbank står under tillsyn av länsstyrelsen.

Driver pantbanken verksamhet i flera län, är länsstyrelsen i det län där företagets svenska huvudkontor är beläget huvudansvarig för tillsynen. Den lokala tillsynen i de övriga län där företaget bedriver verksamhet utövas med biträde av länsstyrelserna i dessa län.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

8. Förslag till förordning om ändring i pantbanksförordningen (1995:1189)

Härigenom föreskrivs i fråga om pantbanksförordningen (1995:1189)

dels att i förordningen skall införas två nya paragrafer, 1 a och 7 a §§, samt närmast före 7 a § en ny rubrik med följande lydelse, dels att 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt 3, 24–26, 28–36 pantbankslagen (1995:1000) skall vad gäller pantbanksverksamhet i

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro,

Dalarnas och Gävleborgs län fullgöras av Länsstyrelsen i Dalarnas län,

6. Västernorrlands och Jämtlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västernorrlands län och

7. Västerbottens och Norrbottens län fullgöras av Länsstyrelsen i Norrbottens län.

Skall pantbanksverksamheten bedrivas i flera av de områden som avses i första stycket fullgörs uppgiften av länsstyrelsen i det område där företagets svenska huvudkontor är beläget.

2 §

Ansökan om tillstånd att driva pantbanksverksamhet skall göras skriftligen hos den länsstyrelse som skall pröva frågan enligt 5 § *pantbankslagen* (1995:1000).

Ansökan om tillstånd att bedriva pantbanksverksamhet skall göras skriftligen hos den länsstyrelse som skall pröva frågan enligt 1 a §.

Tillsyn

7 a §

Driver en pantbank verksamhet i flera av de områden som avses i 1 a §, är länsstyrelsen i det område där företagets svenska huvudkontor

är beläget huvudansvarig för tillsynen. Den lokala tillsynen i de övriga områden där företaget bedriver verksamhet utövas med biträde av länsstyrelserna i dessa områden.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

9. Förslag till lag om ändring i lagen (2007:162) om bilskrotningsfonden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2007:162) om bilskrotningsfonden att 5 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Frågor om skrotningsersättning prövas av Vägverket. Vägverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Frågor om skrotningsbidrag prövas av *länsstyrelsen*. Länsstyrelsens beslut får överklagas till Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets beslut får inte överklagas.

Frågor om skrotningsbidrag prövas av *den länsstyrelse som regeringen bestämmer*. Länsstyrelsens beslut får överklagas till Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets beslut får inte överklagas.

Denna lag träder ikraft den 1 oktober 2008.

10. Förslag till förordning om ändring i bilskrotningsförordningen (2007:186)

Härigenom föreskrivs i fråga om bilskrotningsförordningen (2007:186)

dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, 2 a §, med följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Definitioner

Definitioner *m.m.*

2 §

2 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt 5 § andra stycket lagen (2007:162) om bilskrotningsfonden samt 6, 9–11, 17–19, 35, 39, 43 och 44 §§ i denna förordning skall vad gäller

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av

Länsstyrelsen i Skåne län,

*4. Hallands och Västra
Götalands län fullgöras av
Länsstyrelsen i Västra
Götalands län,*

*5. Värmlands, Örebro,
Dalarnas och Gävleborgs län
fullgöras av Länsstyrelsen i
Dalarnas län,*

*6. Västernorrlands och
Jämtlands län fullgöras av
Länsstyrelsen i Västernorrlands
län och*

*7. Västerbottens och
Norrbottens län fullgöras av
Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

11. Förslag till lag om ändring i lagen (1984:983) om ensamrätt till bärgning

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:983) om ensamrätt till bärgning att 3 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Ansökan om ensamrätt till bärgning prövas av länsstyrelsen i det län där godset finns.

3 §
Ansökan om ensamrätt till bärgning prövas av

1. Länsstyrelsen i Stockholm län om godset finns i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om godset finns i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län om godset finns i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om godset finns i Hallands eller Västra Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om godset finns i Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län,

6. Länsstyrelsen i Västernorrlands län om godset

*finns i Västernorrlands eller
Jämtlands län och*

*7. Länsstyrelsen i
Norrbottnens län om godset finns
i Västerbottnens och Norrbottnens
län.*

Ensamrätt får ges bara till den som är lämplig med hänsyn till allmänna och enskilda intressen. Har flera ansökningar gjorts rörande samma område, skall länsstyrelsen pröva vilken av sökandena som från allmän synpunkt bör ha företräde.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

12. Förslag till förordning om ändring i aktiebolagsförordningen (2005:559)

Härigenom föreskrivs i fråga om aktiebolagsförordningen (2005:559) att i förordningen skall införas en ny paragraf, 7 a §, samt före 7 a § en ny rubrik med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Länsstyrelsen

7 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt 7 kap. 17 §, 9 kap. 9, 25, 26 och 27 §§ samt 10 kap. 22 § aktiebolagslagen (2005:551) skall för

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro,

*Dalarnas och Gävleborgs län
fullgöras av Länsstyrelsen i
Dalarnas län,*

*6. Västernorrlands och
Jämtlands län fullgöras av
Länsstyrelsen i Västernorrlands
län och*

*7. Västerbottens och
Norrbottnens län fullgöras av
Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

13. Förslag till förordning om ändring i förordningen (1987:978) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (1987:978) om ekonomiska föreningar att i förordningen skall införas en ny paragraf, 26 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt 7 kap. 7 § och 8 kap. 2, 6, 9 och 17 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar skall för

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro, Dalarnas och Gävleborgs län fullgöras av Länsstyrelsen i

Dalarnas län,

*6. Västernorrlands och
Jämtlands län fullgöras av
Länsstyrelsen i Västernorrlands
län och*

*7. Västerbottens och
Norrbottnens län fullgöras av
Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

14. Förslag till förordning om ändring i stiftelseförordningen (1995:1280)

Härigenom föreskrivs i fråga om stiftelseförordningen (1995:1280)

dels att 1 § skall ha följande lydelse,

dels att i förordningen skall införas nya bestämmelser, 1 a och 1 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

I denna förordning finns bestämmelser om

1. det register som skall föras av länsstyrelsen enligt bestämmelserna i 10 kap. stiftelselagen (1994:1220),

2. det register som skall föras av länsstyrelsen enligt 3 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,

3. prövning av och avgifter för vissa ärenden rörande stiftelser och för tillsyn, registerhållning och utfärdande av registreringsbevis,

4. förvaring av de handlingar om stiftelser som ges in till tillsyns- och registreringsmyndigheterna, samt

5. utseende och entledigande av revisorer i stiftelser som förvaltas av statliga myndigheter.

6. *tillsynsmyndighet för stiftelser.*

1 a §

Tillsynsmyndighet för stiftelser enligt 9 kap. 1 § första stycket stiftelselagen (1994:1220) är

1. Länsstyrelsen i Stockholms län i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län i Hallands eller Västra Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län i Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län,

6. Länsstyrelsen i Västernorrlands län i Västernorrlands eller Jämtlands län eller

7. Länsstyrelsen i Norrbottens län i Västerbottens eller Norrbottens län.

1 b §

Tillsynsmyndighet för pensions- och personalstiftelser enligt 31 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. är

1. Länsstyrelsen i Stockholms län om arbetsgivaren har sitt hemvist i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller

Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om arbetsgivaren har sitt hemvist i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län om arbetsgivaren har sitt hemvist i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om arbetsgivaren har sitt hemvist i Hallands eller Västra Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om arbetsgivaren har sitt hemvist i Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län,

6. Länsstyrelsen i Västernorrlands län om arbetsgivaren har sitt hemvist i Västernorrlands eller Jämtlands län eller

7. Länsstyrelsen i Norrbottens län om arbetsgivaren har sitt hemvist i Västerbottens eller Norrbottens län.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

15. Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. att 31 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 §

Tillsynsmyndighet är *länsstyrelsen i det län där arbetsgivaren har sitt hemvist.* Tillsynsmyndighet är *den länsstyrelse som regeringen bestämmer.*

Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse skall anmäla stiftelsen för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. En pensionsstiftelse som avses i 9 a § första stycket skall dock anmälas för tillsyn genast efter det att uppdraget tagits emot.

Anmälan enligt andra stycket skall innehålla uppgift om stiftelsens postadress och telefon samt om styrelseledamöternas namn, personnummer, bostadsadress, postadress och telefon. Till anmälan skall fogas bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgift om storleken och beskaffenheten av stiftelsens förmögenhet. När en ändring har inträtt i något förhållande som tidigare har anmälts, skall detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § första stycket, skall dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när en pensionsstiftelse beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i nämnda stycke. Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, efter ansökan från en pensionsstiftelse vars

verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § första stycket eller som inte längre vill tillämpa dessa bestämmelser i enlighet med vad som anges i 9 a § andra stycket besluta att stiftelsen inte längre skall tillämpa de regler som anges i det förstnämnda stycket.

Tillsynsmyndigheten skall föra ett register över anmälda stiftelser. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheten skall underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt andra stycket andra meningen eller fjärde stycket. Finansinspektionen skall underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt femte stycket och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

16. Förslag till lag om ändring i lönegarantilagen (1992:497)

Härigenom föreskrivs i fråga om lönegarantilagen (1992:497) att 22 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Garantibelopp betalas av länsstyrelsen i det län dit den tingsrätt som handlägger konkursärendet eller ärendet om företagsrekonstruktion hör. I de fall som avses i 21 § betalas garantibeloppet av länsstyrelsen i det län där arbetstagaren vistas.

22 §

Garantibelopp betalas av länsstyrelsen. Regeringen meddelar föreskrifter om vilka länsstyrelser som skall svara för utbetalningen.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

17. Förslag till förordning om ändring i lönegarantiförordningen (1992:501)

Härigenom föreskrivs i fråga om lönegarantiförordningen (1992:501) att i förordningen skall införas två nya paragrafer, 6 a och 6 b §§, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 a §

Om den tingsrätt som handlägger konkursärendet eller ärendet om företagsrekonstruktion hör till

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län betalas garantibeloppet av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län betalas garantibeloppet av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge eller Skåne län betalas garantibeloppet av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands eller Västra Götalands län betalas garantibeloppet av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län

*betalas garantibeloppet av
Länsstyrelsen i Dalarnas län,*

*6. Västernorrlands eller
Jämtlands län betalas
garantibeloppet av Länsstyrelsen
i Västernorrlands län och*

*7. Västerbottens eller
Norrbottens län betalas
garantibeloppet av Länsstyrelsen
i Norrbottens län.*

6 b §

*I de fall som avses i 21 §
lönegarantilagen (1992:497)
betalas garantibeloppet av den
länsstyrelse som enligt 6 a § i
denna förordning svarar för
utbetalningen av garantibelopp i
det län där arbetstagaren vistas.*

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

18. Förslag till lag om ändring i lagen (1927:56) om nedsättning av pengar hos myndighet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1927:56) om nedsättning av pengar hos myndighet att 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Vägrar borgenär att mottaga erbjuden betalning av förfallen gäld, som skall erläggas i penningar, eller är på grund av borgenärs bortovaro eller sjukdom eller någon annan av honom beroende omständighet gäldenären hindrad att verkställa betalning av sådan gäld, äge gäldenären fullgöra betalningen genom att för borgenärens räkning nedsätta beloppet hos länsstyrelsen.

Lag samma vare, där gäldenären ej vet eller bör veta vem som är borgenär, så ock där ovisshet råder om vem av två eller flera som är rätt borgenär samt gäldenären icke skäligen kan anses pliktig att på eget äventyr bedöma, till vilken av dem betalningen skall erläggas.

Regeringen meddelar föreskrifter om hos vilka länsstyrelser nedsättning av pengar skall ske.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

19. Förslag till ändring i förordningen (1927:485) om nedsättning av pengar hos myndighet

Härigenom föreskrivs ifråga om förordningen (1927:485) om nedsättning av pengar hos myndighet att i förordningen skall införas en ny paragraf, 6 §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Nedsättning av pengar enligt lagen (1927:56) om nedsättning av pengar hos myndighet skall inom

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län ske hos Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län ske hos Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län ske hos Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län ske hos Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro, Dalarnas och Gävleborgs län ske hos Länsstyrelsen i Dalarnas län,

6. *Västernorrlands och
Jämtlands län ske hos
Länsstyrelsen i Västernorrlands
län och*

7. *Västerbottens och
Norrbottens län ske hos
Länsstyrelsen i Norrbottens län*

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

20. Förslag till lag om ändring i jordabalken

Härigenom föreskrivs i fråga om jordabalken att 8 kap. 12 a § och 12 kap. 21 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

12 a §

Anser arrendatorn att han enligt en bestämmelse i denna balk har rätt till nedsättning av arrendeavgiften eller till ersättning för skada eller för avhjälpande av brist eller att han har någon annan motfordran hos jordägaren, och vill arrendatorn dra av motsvarande belopp från en arrendeavgift som utgår i pengar, får han deponera beloppet hos *länsstyrelsen*. Detta gäller också när parterna är oense om storleken på en arrendeavgift som skall utgå i pengar men vars belopp inte framgår av avtalet.

Anser arrendatorn att han enligt en bestämmelse i denna balk har rätt till nedsättning av arrendeavgiften eller till ersättning för skada eller för avhjälpande av brist eller att han har någon annan motfordran hos jordägaren, och vill arrendatorn dra av motsvarande belopp från en arrendeavgift som utgår i pengar, får han deponera beloppet hos *den länsstyrelse som regeringen bestämmer*. Detta gäller också när parterna är oense om storleken på en arrendeavgift som skall utgå i pengar men vars belopp inte framgår av avtalet.

Bestämmelser om deposition i vissa andra fall finns i lagen (1927:56) om nedsättning av pengar hos myndighet.

När arrendatorn vill deponera ett belopp hos länsstyrelsen enligt första stycket, skall han lämna skriftliga uppgifter i två exemplar om arrendeförhållandet, förfallodagen och grunden för avdraget eller tvistens beskaffenhet samt ställa pant eller borgen,

som länsstyrelsen finner skälig, för den kostnad jordägaren kan få för att få ut beloppet och för ränta på beloppet. Har arrendatorn deponerat en arrendeavgift hos länsstyrelsen, får jordägaren inte göra gällande att arrenderätten blivit förverkad på grund av att det deponerade beloppet inte har betalats till honom.

Länsstyrelsens beslut i ett ärende om deposition får överklagas till tingsrätten på den ort där länsstyrelsen finns. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden.

12 kap.

21 §

Anser hyresgästen att han enligt 11–14, 16–18 eller 26 § har rätt till nedsättning av hyran eller till ersättning för skada eller för avhjälpande av brist eller att han har någon annan motfordran hos hyresvärden, och vill hyresgästen dra av motsvarande belopp på hyra som utgår i pengar, får han deponera beloppet hos länsstyrelsen. Vad som sagts nu gäller också när det råder tvist om storleken av hyra som skall utgå i pengar men som ej är till beloppet bestämd i avtalet.

Anser hyresgästen att han enligt 11–14, 16–18 eller 26 § har rätt till nedsättning av hyran eller till ersättning för skada eller för avhjälpande av brist eller att han har någon annan motfordran hos hyresvärden, och vill hyresgästen dra av motsvarande belopp på hyra som utgår i pengar, får han deponera beloppet *hos den länsstyrelse som regeringen bestämmer*. Vad som sagts nu gäller också när det råder tvist om storleken av hyra som skall utgå i pengar men som ej är till beloppet bestämd i avtalet.

När hyresgästen enligt första stycket deponerar belopp hos länsstyrelsen, skall han lämna skriftlig uppgift i två exemplar om hyresförhållandet, förfallodagen och grunden för avdraget eller tvistens beskaffenhet samt ställa pant eller borgen, som länsstyrelsen finner skälig, för den kostnad hyresvärden kan få för att få ut beloppet och för ränta på beloppet.

Har hyresgästen deponerat hyra hos länsstyrelsen, får hyresvärden icke göra gällande, att hyresrätten blivit förverkad på grund av att det deponerade beloppet ej betalats till honom.

Ett beslut av länsstyrelsen med anledning av deposition får överklagas till tingsrätten på den ort där länsstyrelsen finns. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

**21. Förslag till
ändring i förordningen (1971:703) om
redovisning av pengar som har deponerats hos
länsstyrelse enligt 8 kap. 12 a § eller 12 kap.
21 § jordabalken**

Härigenom föreskrivs att rubriken till förordningen (1971:703) om redovisning av pengar som har deponerats hos länsstyrelse enligt 8 kap. 12 a § eller 12 kap. 21 § jordabalken skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Förordning (1971:703) om
*redovisning av pengar som har
deponerats* hos länsstyrelse
enligt 8 kap. 12 a § eller 12 kap.
21 jordabalken

Förordning (1971:703) om
deponering av pengar hos
länsstyrelse enligt 8 kap. 12 a §
eller 12 kap. 21 § jordabalken

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

22. Förslag till lag om ändring i lagen (1994:243) om Allmänna arvsfonden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:243) om Allmänna arvsfonden att 27 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Den som vill att ett arv eller ett försäkringsbelopp som har tillfallit fonden skall avstås helt eller delvis, skall ansöka om detta hos Kammarkollegiet. Kammarkollegiet får uppdra åt *länsstyrelsen i det län, där den avlidne senast har haft sitt hemvist, att utreda frågan.*

27 §

Den som vill att ett arv eller ett försäkringsbelopp som har tillfallit fonden skall avstås helt eller delvis, skall ansöka om detta hos Kammarkollegiet. Kammarkollegiet får uppdra åt *en länsstyrelse att utreda frågan. Om den avlidne senast har haft sitt hemvist i*

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län skall uppdraget ges till Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län skall uppdraget ges till Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge eller Skåne län skall uppdraget ges till Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands eller Västra Götalands län skall uppdraget ges till Länsstyrelsen i Västra

Götalands län,

*5. Värmlands, Örebro,
Dalarnas eller Gävleborgs län
skall uppdraget ges till
Länsstyrelsen i Dalarnas län,*

*6. Västernorrlands eller
Jämtlands län skall uppdraget
ges till Länsstyrelsen i
Västernorrlands län eller*

*7. Västerbottens eller
Norrbottens län skall uppdraget
ges till Länsstyrelsen i
Norrbottens län.*

Om Kammarkollegiet inte får besluta i ärendet skall kollegiet överlämna handlingarna med eget yttrande till regeringen.

En ansökan om arvsavstående skall göras senast tre år efter dödsfallet eller efter det att arvet genom preskription har tillfallit fonden.

Om en ansökan har kommit in för sent skall den avvisas.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

23. Förslag till lag om ändring i lagen (1952:166) om häradssällmänningar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1952:166) om häradssällmänningar att 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Med häradssällmanning förstås i denna lag av ålder bestående häradssällmanning.

Med länsstyrelse avses i denna lag *länsstyrelsen i det län där allmänningens styrelse har sitt säte.*

1 §

Med häradssällmanning förstås i denna lag av ålder bestående häradssällmanning.

Med länsstyrelse avses i denna lag

1. *Länsstyrelsen i Stockholms län om allmänningens styrelse har sitt säte i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,*

2. *Länsstyrelsen i Östergötlands län om allmänningens styrelse har sitt säte i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,*

3. *Länsstyrelsen i Skåne län om allmänningens styrelse har sitt säte i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,*

4. *Länsstyrelsen i Västra Götalands län om allmänningens styrelse har sitt säte i Hallands eller Västra*

Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om allmänningens styrelse har sitt säte i Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län,

6. Länsstyrelsen i Västernorrlands län om allmänningens styrelse har sitt säte i Västernorrlands eller Jämtlands län eller

7. Länsstyrelsen i Norrbottens län om allmänningens styrelse har sitt säte i Västerbottens eller Norrbottens län.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

24. Förslag till lag om ändring i lagen (1999:292) om avveckling av stadgad åborätt och landgille

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1999:292) om avveckling av stadgad åborätt och landgille att i lagen skall införas en ny paragraf, 4 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §

Länsstyrelsen uppgifter enligt 3 och 4 §§ skall vad gäller

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro, Dalarnas och Gävleborgs län fullgöras av Länsstyrelsen i Dalarnas län,

6. Västernorrlands och Jämtlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västernorrlands

län och

*7. Västerbottens och
Norrbottnens län fullgörs av
Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

25. Förslag till lag om ändring i lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse,

dels att 15 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt denna lag skall vad gäller

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro, Dalarnas och Gävleborgs län fullgöras av Länsstyrelsen i Dalarnas län,

6. *Västernorrlands och Jämtlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västernorrlands län och*

7. *Västerbottens och Norrbottens län fullgöras av Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

15 §

Ansökan om tillstånd till allmän kameraövervakning enligt 5 § och anmälan om allmän kameraövervakning enligt 11 eller 12 § skall göras skriftligen hos *länsstyrelsen* i det län där kameraövervakningen skall ske.

Ansökan om tillstånd till allmän kameraövervakning enligt 5 § och anmälan om allmän kameraövervakning enligt 11 eller 12 § skall göras skriftligen hos *den länsstyrelse som enligt 2 a § svarar för uppgifter rörande allmän kameraövervakning* i det län där kameraövervakningen skall ske.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

26. Förslag till lag om ändring i lagen (1974:191) om bevakningsföretag

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1974:191) om bevakningsföretag att 5, 6 och 8 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Frågor om auktorisation prövas av länsstyrelsen i det län där företagets ledning har sitt säte.

5 §

Frågor om auktorisation prövas av

1. Länsstyrelsen i Stockholms län om företagets ledning har sitt säte i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om företagets ledning har sitt säte i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län om företagets ledning har sitt säte i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om företagets ledning har sitt säte i Hallands eller Västra Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om företagets ledning har sitt säte i Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län,

6. *Länsstyrelsen i Västernorrlands län om företagets ledning har sitt säte i Västernorrlands eller Jämtlands län eller*

7. *Länsstyrelsen i Norrbottens län om företagets ledning har sitt säte i Västerbottens eller Norrbottens län.*

Länsstyrelsen skall inhämta Rikspolisstyrelsens yttrande innan auktorisation beviljas.

6 §

Prövning som avses i 4 § görs beträffande personalen hos ett auktoriserat bevakningsföretag av *länsstyrelsen i det län där den som prövningen gäller avses huvudsakligen komma att tjänstgöra. I fråga om föreståndaren för verksamheten samt ledamöter och suppleanter i företagets styrelse görs prövningen av den länsstyrelse som utövar tillsyn över företaget.*

Prövning som avses i 4 § görs beträffande personalen hos ett auktoriserat bevakningsföretag av *den länsstyrelse som enligt 5 § svarar för det område där den som prövningen gäller avses huvudsakligen komma att tjänstgöra. I fråga om föreståndaren för verksamheten samt ledamöter och suppleanter i företagets styrelse görs prövningen av den länsstyrelse som utövar tillsyn över företaget.*

Godkännande enligt 4 § får begränsas till viss tid, när särskilda skäl föreligger.

8 §

Tillsyn över auktoriserade

Tillsyn över auktoriserade

bevaknings- och utbildnings- bevaknings- och utbildnings-
företag utövas av *länsstyrelsen i* företag utövas av *den*
det län där företagets ledning *länsstyrelse som enligt 5 § svarar*
har sitt säte. Andra *för det område* där företagets
myndigheter skall på begäran ledning har sitt säte. Andra
lämna länsstyrelsen den hjälp myndigheter skall på begäran
som behövs för tillsynen. lämna länsstyrelsen den hjälp
som behövs för tillsynen.

Vid tillsynen skall länsstyrelsen särskilt kontrollera att de villkor för auktorisation som anges i 3 § alljämt är uppfyllda.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

27. Förslag till lag om ändring i lotterilagen (1994:1000)

Härigenom föreskrivs i fråga om lotterilagen (1994:1000) att 40 och 42 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

- 40 §
- Länsstyrelsen prövar frågor om tillstånd enligt 16 §, när lotteriet skall bedrivas i flera kommuner inom ett län.*
- När lotteriet skall bedrivas i flera kommuner inom ett län prövas frågor om tillstånd enligt 16 § vad gäller*
- 1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län av Länsstyrelsen i Stockholms län,*
 - 2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län av Länsstyrelsen i Östergötlands län,*
 - 3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län av Länsstyrelsen i Skåne län,*
 - 4. Hallands och Västra Götalands län av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,*
 - 5. Värmlands, Örebro, Dalarnas och Gävleborgs län av Länsstyrelsen i Dalarnas län,*
 - 6. Västernorrlands och Jämtlands län av Länsstyrelsen i Västernorrlands län och*
 - 7. Västerbottens och Norrbottens län av Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

- 42 §
Länsstyrelsen i det län där ett bingospel skall bedrivas prövar frågor om tillstånd enligt 22 §.
- Frågor om tillstånd enligt 22 § prövas av
1. Länsstyrelsen i Stockholms län om bingospelet skall bedrivas i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,
 2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om bingospelet skall bedrivas i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,
 3. Länsstyrelsen i Skåne län om bingospelet skall bedrivas i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,
 4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om bingospelet skall bedrivas i Hallands eller Västra Götalands län,
 5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om bingospelet skall bedrivas i Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län,
 6. Länsstyrelsen i Västernorrlands län om bingospelet skall bedrivas i Västernorrlands eller Jämtlands län eller
 7. Länsstyrelsen i Norrbottens län om bingospelet skall bedrivas i Västerbottens eller Norrbottens län.

Om bingospelet skall bedrivas i flera län eller om 22 § tredje stycket skall tillämpas prövas dock frågan om tillstånd av Lotteriinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

28. Förslag till lag om ändring i yrkestrafiklagen (1998:490)

Härigenom föreskrivs i fråga om yrkestrafiklagen (1998:490) att 2 kap. 2 § och 3 kap. 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §

*Frågor om trafikstillstånd
prövas*

1. om sökanden eller innehavaren är en fysisk person, av länsstyrelsen i det län där personen är folkbokförd,

Om sökanden eller innehavaren av ett trafikstillstånd är en fysisk person prövas frågor om tillstånd av

1. Länsstyrelsen i Stockholms län om personen är folkbokförd i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om personen är folkbokförd i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län om personen är folkbokförd i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om personen är folkbokförd i Hallands eller Västra Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om personen är folkbokförd i Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län,

6. *Länsstyrelsen i Västernorrlands län om personen är folkbokförd i Västernorrlands eller Jämtlands län eller*

7. *Länsstyrelsen i Norrbottens län om personen är folkbokförd i Västerbottens eller Norrbottens län.*

2. om sökanden eller innehavaren är en juridisk person, varmed avses även offentligrättsliga juridiska personer såsom staten, en kommun, ett kommunalförbund eller ett landsting, *av länsstyrelsen i det län där företagets eller verksamhetens ledning finns.*

Om sökanden eller innehavaren är en juridisk person, varmed avses även offentligrättsliga juridiska personer såsom staten, en kommun, ett kommunalförbund eller ett landsting, *prövas frågor om trafikillstånd av den länsstyrelse som svarar för tillståndsprövning inom det område enligt första stycket där företagets eller verksamhetens ledning finns.*

Om sökanden eller innehavaren är en fysisk person som inte är folkbokförd i Sverige eller en juridisk person vars ledning finns utanför Sverige, prövas frågor om trafikillstånd av Länsstyrelsen i Stockholm län.

Vägverket prövar frågor om tillstånd till linjetrafik som berör flera *län*.

Vägverket prövar frågor om tillstånd till linjetrafik som berör flera *områden enligt första stycket.*

3 kap.

2 §

Frågor om taxiförarlegitimation prövas av *läns-*

Frågor om taxiförarlegitimation prövas av

styrelsen i det län där sökanden eller innehavaren är folkbokförd.

1. Länsstyrelsen i Stockholms län om sökanden eller innehavaren är folkbokförd i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om sökanden eller innehavaren är folkbokförd i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län om sökanden eller innehavaren är folkbokförd i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om sökanden eller innehavaren är folkbokförd i Hallands eller Västra Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om sökanden eller innehavaren är folkbokförd i Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län,

6. Länsstyrelsen i Västernorrlands län om sökanden eller innehavaren är folkbokförd i Västernorrlands eller Jämtlands län eller

7. Länsstyrelsen i Norrbottens län om sökanden eller innehavaren är folkbokförd i Västerbottens eller Norrbottens län.

Frågor om taxiförarlegitimation för den som inte är folkbokförd i Sverige prövas av Länsstyrelsen i Skåne län.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

29. Förslag till förordning om ändring i yrkestrafikförordningen (1998:779)

Härigenom föreskrives i fråga om yrkestrafikförordningen (1998:779) att 11 kap. 5 a och 6 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

5 a §

Länsstyrelsen får om det kan ske utan fara för trafiksäkerheten medge att en innehavare av ett utländskt körkort som är medborgare i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) kör ett svenskregistrerat motordrivet fordon i yrkesmässig trafik kortare sträcka eller tid.

En ansökan om undantag enligt första stycket skall prövas av länsstyrelsen i det län där sökanden är folkbokförd eller, om denne inte är folkbokförd i Sverige, av länsstyrelsen i det län där sökanden vistas. I andra fall skall ansökan prövas av Länsstyrelsen i Skåne län.

En ansökan om undantag enligt första stycket skall prövas av den länsstyrelse som avses i 10 kap. 4 § första eller andra stycket körkortslagen (1998:488). I andra fall skall ansökan prövas av Länsstyrelsen i Skåne län.

Länsstyrelsen enligt andra stycket får hänskjuta en ansökan till en annan länsstyrelse om sökanden begär det och om länsstyrelsen finner det lämpligt.

6 §

Om ett särskilt intyg i fråga om lämpligheten att yrkesmässigt bedriva person- eller godstransporter på väg begärs för att en svensk näringsidkare skall få etablera sig i ett annat land, skall ett sådant intyg efter prövning utfärdas av *länsstyrelsen i det län där sökanden är folkbokförd eller, om sökanden är en juridisk person, där företagets ledning finns.*

Om ett särskilt intyg i fråga om lämpligheten att yrkesmässigt bedriva person- eller godstransporter på väg begärs för att en svensk näringsidkare skall få etablera sig i ett annat land skall ett sådant intyg efter prövning utfärdas av *den länsstyrelse som avses i 2 kap. 2 § första eller andra stycket yrkestrafiklagen (1998:779).*

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

30. Förslag till lag om ändring i lagen (1998:492) om biluthyrning

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:492) om biluthyrning att 4 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Frågor om tillstånd till uthyrningsrörelse prövas

1. om sökanden eller innehavaren är en fysisk person, av länsstyrelsen i det län där personen är folkbokförd,

4 §

Om sökanden eller innehavaren av ett tillstånd till uthyrningsrörelse är en fysisk person prövas frågor om tillstånd av

1. Länsstyrelsen i Stockholms län om personen är folkbokförd i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om personen är folkbokförd i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län om personen är folkbokförd i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om personen är folkbokförd i Hallands eller Västra Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om personen är folkbokförd

*i Värmlands, Örebro, Dalarnas
eller Gävleborgs län,*

*6. Länsstyrelsen i
Västernorrlands län om
personen är folkbokförd i
Västernorrlands eller Jämtlands
län eller*

*7. Länsstyrelsen i
Norrbottens län om personen är
folkbokförd i Västerbottens eller
Norrbottens län.*

2. om sökanden eller
innehavaren är en juridisk
person, *av länsstyrelsen i det län
där företagets ledning finns.*

Om sökanden eller
innehavaren är en juridisk
person, *prövas frågor om
tillstånd av den länsstyrelse som
svarar för tillståndsprövning
inom det område enligt första
stycket där företagets ledning
finns.*

Om sökanden eller innehavaren är en fysisk person som inte
är folkbokförd i Sverige eller en juridisk person där företagets
ledning finns utanför Sverige, prövas frågor om tillstånd av
Länsstyrelsen i Stockholms län.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

31. Förslag till lag om ändring i körkortslagen (1998:488)

Härigenom föreskrivs i fråga om körkortslagen (1998:488) att 10 kap. 4 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

4 §

Frågor som enligt denna lag skall prövas av en länsstyrelse handläggs av länsstyrelsen i det län där personen som frågan rör är folkbokförd eller, om denne inte är folkbokförd i Sverige, av länsstyrelsen i det län där han eller hon vistas.

Frågor som enligt denna lag skall prövas av en länsstyrelse handläggs av länsstyrelsen i

1. Länsstyrelsen i Stockholms län om personen som frågan rör är folkbokförd i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om personen som frågan rör är folkbokförd i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län om personen som frågan rör är folkbokförd i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om personen som frågan rör är folkbokförd i Hallands eller Västra Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om personen som frågan rör

är folkbokförd i Värmlands,
Örebro, Dalarnas eller
Gävleborgs län,

6. Länsstyrelsen i
Västernorrlands län om
personen som frågan rör är
folkbokförd i Västernorrlands
eller Jämtlands län eller

7. Länsstyrelsen i
Norrbottens län om personen
som frågan rör är folkbokförd i
Västerbottens eller Norrbottens
län.

Om personen inte är
folkbokförd i Sverige, handläggs
frågan av den länsstyrelse som
prövar körkortsfrågor inom det
område enligt första stycket där
han eller hon vistas.

Saknar personen bestämd
vistelseort i Sverige, handläggs
frågan om giltighet av ett
utländskt körkort eller om
körkortsingripande av läns-
styrelsen i det län där ett
ingripande eller en straffbelagd
förseelse har skett.

Saknar personen bestämd
vistelseort i Sverige, handläggs
frågan om giltighet av ett
utländskt körkort av den
länsstyrelse som prövar
körkortsfrågor inom det område
enligt första stycket där ett
ingripande eller en straffbelagd
förseelse har skett.

Övriga körkortsärenden avseende personer som saknar
bestämd vistelseort i Sverige handläggs av den länsstyrelse som
meddelat det senast gällande körkortstillståndet eller, om något
körkortstillstånd inte meddelats, av den länsstyrelse som beslutat
om det senaste gällande körkortet.

Länsstyrelsen enligt första,
andra och tredje styckena får
hänskjuta ärenden enligt denna

Länsstyrelsen enligt första,
andra, tredje och fjärde
styckena får hänskjuta ärenden

lag till annan länsstyrelse om enligt denna lag till annan
sökanden begär det och länsstyrelse om sökanden
länsstyrelsen finner det begär det och länsstyrelsen
lämpligt. finner det lämpligt.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

32. Förslag till lag om ändring i lagen (1998:489) om försöksverksamhet med villkorlig körkortsåterkallelse

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:489) om försöksverksamhet med villkorlig körkortsåterkallelse att 9 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Länsstyrelsen i det län där körkortshavaren är folkbokförd när ansökan om villkorlig återkallelse görs prövar ansökningsen.

9 §

Om körkortshavaren när ansökan om villkorlig återkallelse görs är folkbokförd i

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län, prövas ansökan av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län, prövas ansökan av Länsstyrelsen Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge eller Skåne län, prövas ansökan av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands eller Västra Götalands län, prövas ansökan av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län, prövas ansökan av Länsstyrelsen

i Dalarnas län,

*6. Västernorrlands eller
Jämtlands län, prövas ansökan
av Länsstyrelsen i
Västernorrlands län och*

*7. Västerbottens eller
Norbottens län, prövas ansökan
av Länsstyrelsen i Norrbottens
län.*

Övriga frågor enligt lagen prövas av samma länsstyrelse.
Beslut gäller omedelbart, om inte annat förordnas.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

**33. Förslag till
förordning om ändring i förordningen
(2005:205) om stöd till investeringar i
energieffektivisering och konvertering till
förnybara energikällor i lokaler som används för
offentlig verksamhet**

Härmed föreskrivs i fråga om förordningen (2005:205) om stöd till investeringar i energieffektivisering och konvertering till förnybara energikällor i lokaler som används för offentlig verksamhet att 8 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Efter ansökan av byggnadens ägare prövas frågor om stöd av länsstyrelsen i det län där byggnaden är belägen.

8 §

Efter ansökan av byggnadens ägare prövas frågor om stöd av

1. Länsstyrelsen i Stockholms län om byggnaden är belägen i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om byggnaden är belägen i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län om byggnaden är belägen i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om byggnaden är

*belägen i Hallands eller Västra
Götalands län,*

*5. Länsstyrelsen i Dalarnas
län om byggnaden är belägen i
Värmlands, Örebro, Dalarnas
eller Gävleborgs län,*

*6. Länsstyrelsen i
Västernorrlands län om
byggnaden är belägen i
Västernorrlands eller Jämtlands
län eller*

*7. Länsstyrelsen i
Norrbottens län om byggnaden
är belägen i Västerbottens eller
Norrbottens län.*

Är byggnaden en sådan som avses i 2 § första stycket 3 skall ansökan prövas av Länsstyrelsen i Stockholms län.

Ansökan om stöd skall ha kommit in till länsstyrelsen inom tre månader från det att en åtgärd enligt 3 § första stycket påbörjades. Om en åtgärd som avses i 3 § första stycket 2–8 påbörjas efter den 30 juni 2008 skall ansökan dock ha kommit in senast den 30 september 2008.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

34. Förslag till förordning om ändring i förordningen (2005:1255) om stöd för konvertering från direktverkande elvärme i bostadshus

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2005:1255) om stöd för konvertering från direktverkande elvärme i bostadshus att 16 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

16 §

Efter ansökan av bostads-
lägenhetens respektive den
bostadsanknutna lokalens
ägare prövas frågor om stöd av
länsstyrelsen i det län där
byggnaden är belägen.

Efter ansökan av bostads-
lägenhetens respektive den
bostadsanknutna lokalens
ägare prövas frågor om stöd av

1. Länsstyrelsen i Stockholms
län om byggnaden är belägen i
Stockholms, Uppsala,
Södermanlands, Gotlands eller
Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i
Östergötlands län om
byggnaden är belägen i
Östergötlands, Jönköpings eller
Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län
om byggnaden är belägen i
Kronobergs, Blekinge eller
Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra
Götalands län om byggnaden är
belägen i Hallands eller Västra
Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om byggnaden är belägen i Värmlands, Örebro, Dalarnas eller Gävleborgs län,

6. Länsstyrelsen i Västernorrlands län om byggnaden är belägen i Västernorrlands eller Jämtlands län eller

7. Länsstyrelsen i Norrbottens län om byggnaden är belägen i Västerbottens eller Norrbottens län.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

35. Förslag till förordning om ändring i förordningen (2005:1256) om stöd för konvertering från oljeuppvärmningssystem i bostadshus

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2005:1256) om stöd för konvertering från oljeuppvärmningssystem i bostadshus att 14 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §

Efter ansökan av bostads-
lägenhetens ägare prövas
frågor om stöd av *länsstyrelsen*
i det län där småhuset är beläget.

Efter ansökan av bostads-
lägenhetens ägare prövas
frågor om stöd av

1. *Länsstyrelsen i Stockholms
län om småhuset är beläget i
Stockholms, Uppsala,
Södermanlands, Gotlands eller
Västmanlands län,*

2. *Länsstyrelsen i
Östergötlands län om småhuset
är beläget i Östergötlands,
Jönköpings eller Kalmar län,*

3. *Länsstyrelsen i Skåne län
om småhuset är beläget i
Kronobergs, Blekinge eller
Skåne län,*

4. *Länsstyrelsen i Västra
Götalands län om småhuset är
beläget i Hallands eller Västra
Götalands län,*

5. *Länsstyrelsen i Dalarnas
län om småhuset är beläget i*

*Värmlands, Örebro, Dalarnas
eller Gävleborgs län,*

*6. Länsstyrelsen i
Västernorrlands län om
småhuset är beläget i
Västernorrlands eller Jämtlands
län eller*

*7. Länsstyrelsen i
Norrbottens län om småhuset är
beläget i Västerbottens eller
Norrbottens län.*

Förordningen träder i kraft den 1 oktober 2008.

36. Förslag till förordning om ändring i förordningen (1988:372) om bidrag till åtgärder mot radon i egnahem

Härigenom förskrivs i fråga om förordningen (1988:372) om bidrag till åtgärder mot radon i egnahem att 6 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Ansökan om bidrag görs hos länsstyrelsen.

6 §
Ansökan om bidrag görs hos

1. Länsstyrelsen i Stockholms län om huset är beläget i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län om huset är beläget i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län om huset är beläget i Kronobergs, Blekinge eller Skåne län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län om huset är beläget i Hallands eller Västra Götalands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län om huset är beläget i Värmlands, Örebro, Dalarnas

eller Gävleborgs län,

*6. Länsstyrelsen i
Västernorrlands län om huset är
beläget i Västernorrlands eller
Jämtlands län eller*

*7. Länsstyrelsen i
Norrbottens län om huset är
beläget i Västerbottens eller
Norrbottens län.*

I ansökan skall anges från vilken källa radonet kommer. Ansökan skall också innehålla en redogörelse för resultatet av den ventilationskontroll som avses i 4 §. Till ansökan skall fogas de handlingar och den övriga utredning som Boverket föreskriver.

Uppgifter om faktiska förhållanden skall lämnas på heder och samvete.

Ansökan skall göras på en blankett som fastställs av Boverket.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2009.

37. Förslag till lag om ändring i minerallagen (1991:45)

Härigenom föreskrivs i fråga om minerallagen (1991:45) att i lagen skall införas en ny paragraf, 17 kap. 3 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 kap.

3 a §

Regeringen meddelar föreskrifter om vilka länsstyrelser som skall fullgöra länsstyrelsens uppgifter enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

38. Förslag till förordning om ändring i mineralförordningen (1992:285)

Härigenom föreskrivs i fråga om mineralförordningen (1992:285)

dels att rubriken närmast före 62 § skall ha följande lydelse,

dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, 62 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter
m.m.

62 §

62 a §

*Länsstyrelsen uppgifter enligt
minerallagen (1991:45) och
denna förordning skall vad
gäller*

*1. Stockholms, Uppsala,
Södermanlands, Gotlands och
Västmanlands län fullgöras av
Länsstyrelsen i Stockholms län,*

*2. Östergötlands, Jönköpings
och Kalmar län fullgöras av
Länsstyrelsen i Östergötlands
län,*

*3. Kronobergs, Blekinge och
Skåne län fullgöras av
Länsstyrelsen i Skåne län,*

4. Hallands och Västra
Götalands län fullgörs av
Länsstyrelsen i Västra
Götalands län,

5. Värmlands, Örebro,
Dalarnas och Gävleborgs län
fullgörs av Länsstyrelsen i
Dalarnas län,

6. Västernorrlands och
Jämtlands län fullgörs av
Länsstyrelsen i Västernorrlands
län och

7. Västerbottens och
Norrbottens län fullgörs av
Länsstyrelsen i Norrbottens län.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

39. Förslag till lag om ändring i lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter att i lagen skall införas en ny paragraf, 43 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

43 a §

Regeringen meddelar föreskrifter om vilka länsstyrelser som skall fullgöra länsstyrelsens uppgifter enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

40. Förslag till förordning om ändring i förordningen (1985:626) om vissa torvfyndigheter

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (1985:626) om vissa torvfyndigheter att i förordningen skall införas en ny paragraf, 20 §, samt närmast före 20 § en ny rubrik med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Länsstyrelsens uppgifter

20 §

Länsstyrelsen uppgifter enligt minerallagen (1991:45) och denna förordning skall vad gäller

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro,

*Dalarnas och Gävleborgs län
fullgöras av Länsstyrelsen i
Dalarnas län,*

*6. Västernorrlands och
Jämtlands län fullgöras av
Länsstyrelsen i Västernorrlands
län och*

*7. Västerbottens och
Norrbottnens län fullgöras av
Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

Denna förordning träder ikraft den 1 oktober 2008.

41. Förslag till förordning om ändring i avfallsförordningen (2001:1063)

Härigenom föreskrivs i fråga om avfallsförordningen (2001:1063) att i förordningen skall införas en ny paragraf, 52 a §, samt närmast före 52 a § en ny rubrik med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Länsstyrelsens uppgifter

52 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt 7 § andra stycket, 11 §, 11 a § första stycket, 30 och 33 §§, 34 § första stycket samt 36 och 37 §§ i denna förordning skall vad gäller

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra

Götalands län,

5. Värmlands, Örebro, Dalarnas och Gävleborgs län fullgöras av Länsstyrelsen i Dalarnas län,

6. Västernorrlands och Jämtlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västernorrlands län och

7. Västerbottens och Norrbottens län fullgöras av Länsstyrelsen i Norrbottens län.

Länsstyrelsens tillsyn i fråga om avfall och avfallshantering skall utövas av de länsstyrelser som avses i första stycket.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

42. Förslag till förordning om ändring i bisjukdomsförordningen (1974:212)

Härigenom föreskrivs i fråga om bisjukdomsförordningen (1974:212) att i förordningen skall införas en ny bestämmelse, 17 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt 2 § andra stycket, 3 § första stycket, 4 § andra stycket, 5 §, 9 och 10 §§, 11 §§ första stycket, 13 § tredje stycket samt 15 § i denna förordning skall vad gäller

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro,

*Dalarnas och Gävleborgs län
fullgöras av Länsstyrelsen i
Dalarnas län,*

*6. Västernorrlands och
Jämtlands län fullgöras av
Länsstyrelsen i Västernorrlands
län och*

*7. Västerbottens och
Norrbottnens län fullgöras av
Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

43. Förslag till lag om ändring i alkohollagen (1994:1738)

Härigenom föreskrivs i fråga om alkohollagen (1994:1738) att 8 kap. 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap. 1 §

Statens folkhälsoinstitut utövar, med den begränsning som följer av 1 a §, central tillsyn över efterlevnaden av denna lag och kan meddela allmänna råd till vägledning för tillämpningen av lagen.

Länsstyrelsen utövar tillsyn inom länet. Länsstyrelsen skall också biträda kommunerna med råd i deras verksamhet.

*Regeringen meddelar
föreskrifter om vilka läns-
styrelser som skall svara för
tillsyn och rådgivning enligt
andra stycket.*

Den omedelbara tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna om servering av spritdrycker, vin och starköl utövas av kommunen och av polismyndigheten. Kommunen och polismyndigheten utövar också tillsyn över servering av och detaljhandel med öl.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

44. Förslag till förordning om ändring i alkoholförordningen (1994:2046)

Härigenom föreskrivs i fråga om alkoholförordningen (1994:2046) att i förordningen skall införas en ny paragraf, 4 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §

Länsstyrelsens uppgifter enligt 8 kap. 1 § andra stycket alkohollagen (1994:1738) och 4 § i denna förordning skall vad gäller

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro, Dalarnas och Gävleborgs län fullgöras av Länsstyrelsen i

Dalarnas län,

*6. Västernorrlands och
Jämtlands län fullgöras av
Länsstyrelsen i Västernorrlands
län och*

*7. Västerbottens och
Norrbottens län fullgöras av
Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

45. Förslag till lag om ändring i tobakslagen (1993:581)

Härigenom föreskrivs i fråga om tobakslagen (1993:581) att i lagen skall införas en ny paragraf, 26 a §, samt närmast före 26 a § en ny rubrik med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Länsstyrelsens uppgifter

26 a §

Länsstyrelsens uppgifter i fråga om tillsyn enligt 19 a § andra stycket och överklagande enligt 25 § första stycket i denna lag skall vad gäller

1. Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands och Västmanlands län fullgöras av Länsstyrelsen i Stockholms län,

2. Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län fullgöras av Länsstyrelsen i Östergötlands län,

3. Kronobergs, Blekinge och Skåne län fullgöras av Länsstyrelsen i Skåne län,

4. Hallands och Västra Götalands län fullgöras av Länsstyrelsen i Västra Götalands län,

5. Värmlands, Örebro, Dalarnas och Gävleborgs län fullgöras av Länsstyrelsen i

Dalarnas län,

*6. Västernorrlands och
Jämtlands län fullgöras av
Länsstyrelsen i Västernorrlands
län och*

*7. Västerbottens och
Norrbottens län fullgöras av
Länsstyrelsen i Norrbottens län.*

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

Bilaga 3 - Befintlig och föreslagen koncentration

I denna bilaga redovisas en kartläggning av befintlig koncentration av länsstyrelsens kärnverksamhet och sådan verksamhet där frågan om koncentration nyligen prövats av utredningar. Med koncentration avses sådan verksamhet där en länsstyrelse fullgör uppgifter även i andra län än det egna.

Befintlig koncentration

Trafiktillstånd

I Yrkestrafiklagen (1998:490) behandlas olika sorters trafiktillstånd för yrkesmässig trafik. I lagens 2 kap. 2 § anges vilka som är prövningsmyndigheter. Normalt prövas trafiktillstånd av länsstyrelsen i det län där den sökande är folkbokförd. Förfarandet ser emellertid annorlunda ut om sökanden är en fysisk person som inte är folkbokförd i Sverige, eller en juridisk person vars ledning finns utanför Sverige. I de fallen prövas frågor om trafiktillstånd av Länsstyrelsen i Stockholms län.

I den tidigare yrkestrafiklagen (1988:263) fanns ingen bestämmelse om ansvarig tillståndsmyndighet för ansökningar om trafiktillstånd från icke folkbokförda i Sverige. Ansvaret reglerades istället i den då gällande yrkestrafikförordningen

(1988:1503) där Länsstyrelsen i Stockholms län pekades ut som ansvarig. Bestämmelsen infördes 1 januari 1994.³⁶

Utredningen om bil- och körkortsregistreringen m.m. från 1994 hänvisar till att Länsstyrelsen i Stockholms län tilldelats ovanstående uppgifter gällande trafiktillstånd för utlandsföretag. Den föreslår därför att tillståndsgivning för internationell linjetrafik bör flyttas från Vägverket till Länsstyrelsen i Stockholms län. Som skäl anges bl.a. få ärenden och krav på specialistkompetens enligt följande (egna understrykningar):

”Antalet ärenden som berör internationell linjetrafik är inte stort. De kräver dock att en viss specialistkompetens och erfarenhet byggs upp. Denna kompetens får inte vara alltför personalmässigt sårbar. Därför bör ärendena koncentreras till en länsstyrelse. De länsstyrelser som kan komma ifråga är länsstyrelserna i storstadslänen. Av dessa har Länsstyrelsen i Stockholms län förordats.

I Stockholms län finns ett stort antal transportföretag som specialiserat sig på internationella transporter. Länsstyrelsen där har en stor yrkestrafikfunktion inom sin trafikenhet där lämplig resurs kan rymmas. Redan tidigare har Länsstyrelsen i Stockholms län tilldelats speciella uppgifter på trafikområdet (överlastärenden som berör utländska fordon enligt 8 § lag om överlastavgift och nyligen trafiktillstånd för utlandsföretag enligt 4 a § sista stycket YTF). Det förefaller därför naturligt att lägga också ärenden angående internationell trafik på denna länsstyrelse.”³⁷

Tillstånd för innehavare av utländskt körkort

Även yrkestrafikförordningen (1998:779) innehåller särskilda bestämmelser om trafiktillstånd där viss hantering har koncentrerats till en länsstyrelse. Enligt förordningens 11 kap. 5 a § får länsstyrelsen – om det kan ske utan fara för trafiksäkerheten medge att en innehavare av ett utländskt körkort som är medborgare i en stat utanför Europeiska

³⁶ Förordning 1993:1638 om ändring i yrkestrafikförordningen.

³⁷ Utredningen om bil- och körkortsregistreringen m.m. (1994-02-09) s. 92.

ekonomiska samarbetsområdet (EES) kör ett svenskregistrerat motordrivet fordon i yrkesmässig trafik kortare sträcka eller tid.

En ansökan om undantag enligt ovanstående skall prövas av länsstyrelsen i det län där sökanden är folkbokförd eller, om denne inte är folkbokförd i Sverige, av länsstyrelsen i det län där sökanden vistas. I andra fall skall ansökan prövas av Länsstyrelsen i Skåne län.

Körkortsärenden

7 kap Körkortsförordningen (1998:980), behandlar förfarandet i körkortsärenden m.m. I 1 § anges att:

”En ansökan om undantag enligt 8 kap. 10 § första stycket 3 från den som varken är folkbokförd i Sverige eller vistas här skall prövas av Länsstyrelsen i Skåne län.”

I den paragraf som det hänvisas till sägs att länsstyrelsen får – om det kan ske utan fara för trafiksäkerheten – medge att en innehavare av ett utländskt körkort som är medborgare i en stat utanför EES kör svenskregistrerad lastbil eller buss i förvärvsverksamhet för transport av personer eller gods kortare sträcka eller tid.

Taxiförlägitimation

Frågor om taxiförlägitimation regleras i yrkestrafiklagens 3 kapitel. I 2 § om prövningsmyndigheter sägs att frågor om taxiförlägitimation för den som inte är folkbokförd i Sverige prövas av Länsstyrelsen i Skåne län.

I förarbeten till yrkestrafiklagen sägs följande:

”Tillståndsmyndighet för en sökande som inte är folkbokförd i Sverige eller, om sökanden är en juridisk person, där företagets ledning finns utanför Sverige, är enligt nuvarande

bestämmelser Länsstyrelsen i Stockholms län. Det finns inte heller skäl att ändra den regeln.”³⁸

När det gäller taxiförarlegitimationer skriver regeringen:

”På motsvarande sätt som för ansökan om trafiktillstånd bör ansökningar om taxiförarlegitimation från personer bosatta i andra länder – troligast från våra nordiska grannländer – anvisas *en* länsstyrelse dit ansökan skall ställas. Regeringen anser att praktiska och geografiska skäl talar för att förekommande ärenden prövas av Länsstyrelsen i Skåne län.”³⁹

I betänkandet Ny yrkestrafiklagstiftning från 1995 års yrkes- trafikutredning diskuteras frågan om taxiförarlegitimation för den som inte är folkbokförd i Sverige.⁴⁰ Där konstateras att det – till skillnad från vad som gäller för trafiktillstånd – saknas regler om vilken länsstyrelse som är behörig att pröva en ansökan om förarlegitimation för en sökande som inte är folkbokförd i Sverige.

Utredningen konstaterar också att det handlar om en begränsad ärendemängd och att de flesta ansökningar kan förväntas komma från medborgare i gränsområdena, d.v.s. Danmark, Finland och Norge. För att underlätta länsstyrelsernas hantering menar utredningen att en myndighet – liksom i fråga om trafiktillstånden – bör hantera ansökningar. Av såväl praktiska som geografiska skäl finner utredningen att ansökningar om taxiförarlegitimation för den som inte är folkbokförd i Sverige bör prövas av Länsstyrelsen i Stockholms län eller Länsstyrelsen i Malmöhus län.

Utredningen menar vidare att det saknas tyngre skäl för respektive emot den ena eller den andra av ovannämnda länsstyrelser. Men: Malmöhus läns närhet till kontinenten och den kommande Öresundsbron kan medföra ökad trafik av ifrågasvarande slag. Denna trafik skulle i så fall i första hand beröra den

³⁸ Prop. 1997/98:63 avsnitt 7.

³⁹ Prop. 1997/98:63 avsnitt 9.

⁴⁰ SOU 1996:93 s. 301 ff.

sydligare delen av landet. Detta talar för att förekommande ärenden bör prövas av Länsstyrelsen i Malmöhus län.

Överlastavgifter

Enligt 8 § lag (1972:435) om överlastavgift har Länsstyrelsen i Stockholms län tilldelats särskilda uppgifter enligt nedanstående:

”I fråga om ett motordrivet fordon, som är registrerat här i landet, eller en släpvagn, som dras av ett sådant fordon, påförs överlastavgift genom beslut av länsstyrelsen i det län där den i vägtrafikregistret antecknade ägaren av det motordrivna fordonet har sin adress enligt registret. I fråga om andra fordon påförs avgiften av Länsstyrelsen i Stockholms län.”

Motiven till att lägga uppgiften på Länsstyrelsen i Stockholms län utvecklas inte närmare i den proposition som föregick lagen.⁴¹ Förslaget var emellertid inte oomstritt. I en motion föreslogs att uppgifterna istället skulle handhas av länsstyrelserna i Hallands och Norrbottens län.⁴² Motionen avslogs emellertid av Trafikutskottet som i sitt betänkandet skriver att man har erfarit att utpekandet av Länsstyrelsen i Stockholms län föranletts av ”praktiska och allmänt administrativa skäl”.⁴³

Tillstånd till biluthyrning

I lagen (1998:492) om biluthyrning anges att det krävs tillstånd för att driva en uthyrningsrörelse. Är sökanden eller innehavare en fysisk person prövas tillstånd enligt 4 § av länsstyrelsen i det län där personen är folkbokförd. Är det en juridisk person prövas tillstånd av länsstyrelsen i det län där företagets ledning finns. Men: är sökanden eller innehavaren en fysisk person som inte är folkbokförd i Sverige, eller en juridisk person där

⁴¹ Prop. 1972:81.

⁴² Motionen 1972:1670.

⁴³ TU 1972:13, s. 9.

företagets ledning finns utanför Sverige – då prövas frågor om tillstånd av Länsstyrelsen i Stockholms län. De propositioner som föregick lagen förklarar inte valet av länsstyrelse.⁴⁴

Dispenser från äktenskapshinder

I Äktenskapsbalken (1987:230) 15 kap. Ärenden om äktenskaps ingående, anges i 1 § att

”En ansökan om tillstånd till äktenskap enligt 2 kap. 1 eller 3 § prövas av länsstyrelsen i ett län där en sökande är folkbokförd. Saknas en sådan behörig länsstyrelse prövas ansökan av Länsstyrelsen i Stockholms län.”

2 kap. i balken handlar om äktenskapshinder. Dess 1 § lyder:

”Den som är under 18 år får inte ingå äktenskap utan tillstånd av myndighet som anges i 15 kap. 1 §. Tillstånd får meddelas endast om det finns särskilda skäl.”

Den 3 § handlar om vilka släktskapsförhållanden som utgör hinder för äktenskap. Det finns dock möjlighet till dispenser, som då utfärdas av Länsstyrelsen i Stockholms län.

Det utpekade ansvaret för Länsstyrelsen i Stockholms län infördes till följd av en lagändring som trädde i kraft 1 maj 2004.⁴⁵ I stora drag gick den ut på att ansvaret för att meddela tillstånd till bl.a. halvsyskon och underåriga att ingå äktenskap – som tidigare delvis hade varit en uppgift för regeringen – helt överfördes till länsstyrelsen. Huvudregeln är nu att tillstånd till äktenskap enligt 2 kap. 1 eller 3 § prövas av länsstyrelsen i ett län där en sökande är folkbokförd. Om det saknas en sådan länsstyrelse prövas ansökan alltså av Länsstyrelsen i Stockholms län. I förarbeten till lagstiftningen anges följande skäl:

⁴⁴ Prop. 1997/98:63 och prop. 1997/98:101.

⁴⁵ Lag (2004:142) om ändring i äktenskapsbalken.

”De dispensärenden där sökanden inte är folkbokförd i landet är relativt få, men aktualiserar frågor som kräver viss erfarenhet av ärendeslaget. Handläggningen av dessa ärenden bör därför vinna på att samlas till en länsstyrelse. Länsstyrelsen i Stockholms län handlägger i dag en betydande andel av tillståndsärendena och kan förväntas ha den rutin som krävs för uppgiften. Saknas behörig länsstyrelse enligt huvudregeln bör därför ansökan prövas av Länsstyrelsen i Stockholms län.”⁴⁶

Stiftelser

I stiftelselagen (1994:1220) 10 kap. 12 § anges följande:

”Länsstyrelsen i Stockholms län får förbjuda den som använder ordet stiftelse i strid med 1 kap. 6 § andra stycket att fortsätta med det. Förbudet får förenas med vite.”

Den bestämmelse som hänvisningen gäller reglerar att ingen annan än en stiftelse i sitt namn får använda ordet stiftelse eller en förkortning av detta ord. I den proposition som föregick lagstiftningen⁴⁷ ges ingen förklaring till varför uppgiften anförtrots Länsstyrelsen i Stockholms län.

Även stiftelseförordningen (1995:1280) innehåller bestämmelser som innebär koncentration. Förordningens 23 § behandlar hur revisorer i stiftelser som förvaltas av statliga myndigheter ska utses och entledigas. Liksom i stiftelselagen koncentreras en utpekad uppgift till Länsstyrelsen i Stockholms län:

”Understiger värdet av tillgångarna i en stiftelse som förvaltas av en statlig myndighet vid utgången av föregående räkenskapsår etthundra prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, utses och entledigas revisor i stiftelsen av myndighetens styrelse, om det finns en sådan, och annars av myndighetens chef. I övriga fall utses och entledigas

⁴⁶ Prop. 2003/04:48.

⁴⁷ Prop. 1993/94:9.

revisor i stiftelser som förvaltas av en statlig myndighet av Länsstyrelsen i Stockholms län.”

Säkerhetsrätt i försäkringsersättning

Länsstyrelsen har vissa uppgifter enligt lagen (2005:105) om säkerhetsrätt i försäkringsersättning. I 7 § står att den behöriga länsstyrelsen enligt lagen är länsstyrelsen i det län där säkerhetsrätten är registrerad eller – när någon registrering inte har skett – det län där egendomen fanns vid försäkringsfallet. Men: om egendomen fanns utomland är Länsstyrelsen i Stockholms län behörig. Den proposition som föregick lagen förklarar inte valet av länsstyrelse.⁴⁸

Energiomställning

Förordningen (2005:205) om stöd till investeringar i energieffektivisering och konvertering till förnybara energikällor i lokaler som används för offentlig verksamhet koncentrerar vissa frågor till Länsstyrelsen i Stockholms län. Normalt prövas frågor om stöd av länsstyrelsen i det län där byggnaden är belägen. Men: om byggnaden är en svensk beskickning eller ett svenskt konsulat vars lokal ägs av svenska staten prövas stödfrågan av Länsstyrelsen i Stockholms län.

Säkerhet i vägtunnlar

Lag (2006:418) om säkerhet i vägtunnlar gäller säkerhet för trafikanter i vägtunnlar som är längre än 500 meter. Tillsynsansvaret åligger en så kallad tunnelmyndighet som enligt förordningen (2006:421) om säkerhet i vägtunnlar är länsstyrelsen i det län där tunneln, eller större delen av den, är belägen. Det

⁴⁸ Prop. 2003/04:150 Ny försäkringsavtalslag.

finns emellertid få tunnlar längre än 500 meter i Sverige. I förarbeten till lagen uppges antalet vara sju stycken och samtliga ligger i Göteborg eller Stockholm.⁴⁹ Länsstyrelsen i Stockholms län har tilldelats särskilda uppgifter enligt förordningen (2006:421) om säkerhet i vägtunnlar. I dess 33 § föreskrivs att tunnelmyndigheten varje år skall sammanställa en rapport. Denna skall överlämnas till Länsstyrelsen i Stockholms län som i sin tur skall skicka en sammanställning över rapporterna till Europeiska kommissionen.

Nationalparker

Enligt nationalparksförordningen (1987:938) är Länsstyrelsen i Örebro län förvaltare även av den del av Tivedens nationalpark som ligger i Västra Götalands län. Länsstyrelsen i Gävleborgs län är förvaltare även av de delar av Färnebofjärdens nationalpark som ligger i Dalarnas och Västmanlands län.

Stöd för miljö- och landsbygdsutvecklingsåtgärder

I förordning (2000:577) om stöd för miljö- och landsbygdsutvecklingsåtgärder sägs att stöd enligt förordningen normalt prövas av länsstyrelsen. Stöd för skötsel av renvallar och renhäggar får enligt förordningen lämnas till en sameby eller en medlem av en sameby. Frågor om den sortens stöd i Dalarnas län, prövas enligt förordningen av Länsstyrelsen i Jämtlands län.

Räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen

I förordning (2003:789) om skydd mot olyckor sägs i 4 kap. 29 § att det inom länsstyrelserna i Uppsala, Kalmar, Skåne och Hallands län skall organiseras en personalberedskap för rädd-

⁴⁹ Prop. 2005/06:128 s. 50.

ningstjänsten enligt 4 kap. 6 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor (LSO). Dessa länsstyrelser och även länsstyrelsen i Västerbottens län skall bistå andra länsstyrelser i frågor om sådan räddningstjänst. 4 kap. 6 § i LSO behandlar räddningstjänst vid större utsläpp av radioaktiva ämnen. I dessa fall skall har alltså ovanstående länsstyrelser ett särskilt ansvar som sträcker sig utanför det egna länet.

Förvaltningsorganisationen för EG:s strukturfonder

I den svenska förvaltningsorganisationen för EG:s strukturfonder har några länsstyrelser haft utpekade uppgifter under de olika programperioderna. Dessa uppgifter har som regel inte bara gällt det egna länet och det är därför motiverat att tala om en koncentration av uppgifter (ett begränsat antal länsstyrelser har anförtrotts en uppgift istället för att varje länsstyrelse hanterar ärenden inom det egna länet). Delvis beror koncentrationen på att regionindelningen för strukturfondernas målprogram följer en annan regionindelning än de 21 länen. Organisationen utgår istället från den indelning i regioner som EU använder för statistikinsamling, s.k. NUTS-regioner. I Sverige finns åtta NUTS 2-regioner som är den regionnivå inom EU som sedan länge är basen för EU:s regionalpolitik. Nedan redogörs mycket översiktligt för länsstyrelsernas funktion i den svenska förvaltningsorganisationen för EG:s strukturfonder.

Programperioden 2007–2013

Under den innevarande programperioden har länsstyrelsen uppgifter inom målprogrammet europeiskt territoriellt samarbete, det som tidigare var gemenskapsinitiativet Interreg. Länsstyrelsen i Norrbottens län är förvaltande och attesterande myndighet för programmet Nord som i Sverige omfattar Norrbottens län samt Skellefteå, Sorsele, Malå och Norsjö

kommuner i Västerbottens län. Länsstyrelsen i Västerbottens län är förvaltande och attesterande myndighet för programmen Botnia-Atlantica och Norra periferin. I det förra programmet ingår Västerbottens län, Västernorrlands län och Nordanstig kommun. Norra periferin omfattar NUTS 2-regionerna Mellersta Norrland och Övre Norrland.

Länsstyrelsen i Jämtlands län är förvaltande och attesterande myndighet för programmet Sverige-Norge som i Sverige omfattar Jämtlands län, Värmlands län, kommunerna Malung och Älvdalen i Dalarnas län, kommunerna Strömstad, Tanum, Sotenäs, Munkedal, Lysekil, Uddevalla, Trollhättan, Vänersborg, Färgelanda, Mellerud, Åmål, Bengtsfors och Dals Ed i Västra Götalands län (Fyrbodalområdet).

Kampsport

Från och med den 1 september 2006 gäller en ny lag för den som ska anordna tränings- tävlings- och uppvisningsmatcher i kampsport, lag (2006:1006) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher. Sedan den 1 januari 2007 krävs ett särskilt tillstånd för att anordna sådana matcher. Tillståndet ska sökas hos Länsstyrelsen i Örebro län är också tillsynsmyndighet.

Motiven till att placera uppgiften på en enda myndighet diskuteras i förarbeten till lagstiftningen.⁵⁰ Regeringen pekar bland annat på den stora bredden i begreppet kampsport. Detta förutsätter en objektiv prövning samt möjlighet att överblicka och jämföra de kampsporter som utövas i Sverige. Regeringen anser att det är av stor vikt att prövningen av tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser utförs självständigt och att en enhetlig praxis skapas. Regeringen föreslår därför att tillståndsprövningen utförs av en myndighet som utses av regeringen. Det pekas också på behovet av att koncentrera kompetensen till en enda myndighet:

⁵⁰ Prop. 2005/06:147avsnitt 8.4.

”Om prövningen delas upp på flera myndigheter kan det vara svårt att upprätthålla nödvändig kompetens. Den av regeringen utsedda tillståndsmyndigheten bör därför vara gemensam för hela landet.”⁵¹

Flera av de remissinstanser som yttrat sig över den departementspromemoria⁵² som föregått propositionen, menar att uppgifterna bör placeras på en central myndighet med erforderlig medicinsk kompetens, förslagsvis Socialstyrelsen. Regeringen menar emellertid att behovet av medicinsk kompetens vid framtida tillståndsprövningar kommer att vara av underordnad betydelse när det väl har etablerats en enhetlig praxis över vilka kampsporter som är godtagbara ut säkerhetssynpunkt.

Regeringen anser istället att uppgiften ska placeras hos länsstyrelsen som har vana vid att hantera varierande myndighetsuppgifter och att svara för tillståndsprövningar och tillsyn: ”Länsstyrelsen har en mångsidig verksamhet och har en mängd olika kompetenser inom flera sakområden.”⁵³ Regeringen menar också att den idrottsliga, medicinska och juridiska kompetensen som tillståndsmyndigheten bör ha tillgång till kan lösas genom att det inom länsstyrelsen inrättas en delegation med denna kompetens.

Utförligare än så beskrivs inte motiven för att placera uppgiften på en länsstyrelse istället för en central förvaltningsmyndighet. Inte heller den departementspromemoria som föregått propositionen ger någon ytterligare information om varför till exempel Socialstyrelsen valdes bort. Det kan tilläggas att flertalet av de länsstyrelser som yttrat sig över departementspromemorian invänder mot förslaget att regeringen skall utse en länsstyrelse med tillgång till en delegation för tillståndsprövningen.

När propositionen behandlades i riksdagens kulturutskott reserverade sig tre partier (fp, kd och c) mot förslaget att placera

⁵¹ Prop. 2005/06:147, avsnitt 8.4.

⁵² Ds 2005:46.

⁵³ Prop. 2005/06:147, avsnitt 8.4.

uppgiften hos en länsstyrelse. Partierna ansåg istället framförallt med utgångspunkt i kravet på medicinsk kompetens – att den borde hanteras av Socialstyrelsen. Motionen avslogs.⁵⁴

Varför placerades då kampsportsdelegationen just hos Länsstyrelsen i Örebro län? Eftersom ansvaret regleras i förordning saknas förarbeten som kan ge upplysningar i frågan. Samtal som utredningen har haft med berörda handläggare ger emellertid bilden av en mycket informell process. Någon länsstyrelse skall tidigt ha allmänt intresse, men befunnits för liten för uppgiften. Eftersom de kampsportgalor som lagstiftningen täcker i regel arrangeras i södra Sverige, ansågs det också lämpligt att inte lokalisera uppgiften till en länsstyrelse norr om Dalarna. Så småningom kom Länsstyrelsen i Örebro län att visa intresse för att ta sig an uppgiften och efter informella kontakter med ansvarigt departement fick frågan om uppgiftens placering sin lösning.

Aktuella utredningar och förslag om koncentration

Jordbruksadministrationen

Under vintern 2000 uppdrog regeringen till en särskild utredare att lämna förslag till en effektivare jordbruksadministration. Enligt direktiven (Dir. 2000:94) skulle hanteringen av EU:s jordbruksstöd kunna koncentreras till väsentligt färre länsstyrelser än dåvarande 21. De huvudsakliga skälen var att åstadkomma en mer kostnadseffektiv organisation, eftersom utredningar visat att effektiviteten och kvaliteten i handläggningen varierade väsentligt mellan länsstyrelserna.

I maj 2001 lämnade utredaren sin slutrapport Effektivare jordbruksadministration – koncentration och samverkan (Fi 2001/2357). I denna diskuterades två alternativa lösningar. Den

⁵⁴ 2005/06 KrU:29.

ena lösningen var en koncentration av ärendehandläggningen till nio länsstyrelser. Den andra lösningen var en fördjupad och formaliserad samverkan mellan länsstyrelserna. I grunden innebar detta att samtliga 21 länsstyrelser fortfarande skulle ha att hantera ärendena, men att några länsstyrelser skulle få ett särskilt ansvar för samordning och för utveckling av planering och styrning. Utredaren förordade den senare lösningen. Argumenten för en fördjupad och formaliserad samverkan vägde tyngre än nackdelarna, men även tyngre än de fördelar som koncentrationslösningen innebar. Sammanfattningsvis såg utredaren bl.a. att en koncentrerad ärendehandläggning skulle ge fördelar i form av en förenklad styrning av jordbruksadministrationen med färre enheter, likabehandling och jämnare kvalitet samt besparingseffekter. Utredaren pekade på följande nackdelar:

- försvårande för brukare som i 12 län behöver ha kontakt med två länsstyrelser istället för en i frågor om miljö och landsbygdsutveckling
- mindre integrering och samverkan i arbetet med t.ex. naturvård, miljöskydd, kulturmiljö och regional utveckling genom att stödhanteringen bryts ut från samordnade länsförvaltningen i 12 länsstyrelser
- försämrad kompetens inom sakområdet lantbruk hos de 12 länsstyrelser som förlorar stödadministrationen
- höga omställningskostnader.

Utredaren såg totalt sett att den förordade lösningen med fördjupad samverkan istället för koncentration skulle ge något sämre möjligheter till styrning av sakfrågan för Statens Jordbruksverk och kanske också innebära mindre besparingar genom stordriftsfördelar. Å andra sidan skulle fördelarna vara att det gick att bibehålla samordningen av olika sakområden inom ramen för den samordnade länsförvaltningen, att omställningskostnaderna skulle bli marginella och att närheten till brukarna skulle kunna bibehållas.

Dessutom skulle lösningen fortfarande ge en kontinuitet i det nuvarande systemet fram till kommande förändringar av EU:s gemensamma miljö- och landsbygdpolitik. Regeringen delade utredarens uppfattning och riksdagen beslutade om detta senare samma år.⁵⁵ Jordbruksadministrationen är idag indelad i sju regioner där det inom varje region finns en länsstyrelse som har ett särskilt samordningsansvar.

Jämställdhet

En särskild utredare tillsattes den 27 januari 2005 för att stödja arbetet med jämställdhetsintegrering i den statliga verksamheten. I slutbetänkandet från JämStöd⁵⁶ föreslås att åtta länsstyrelser ges i uppdrag att bygga upp tidsbegränsade regionala stödstrukturer som under fem år har till uppgift att stödja offentliga aktörers arbete med jämställdhetsintegrering lokalt och regionalt.⁵⁷

Som motiv till att lokalisera de regionala stödfunktionerna till ett begränsat antal län anges att öka effektiviteten, att generera lärande och att ta tillvara samordningsvinster. Enligt förslaget ska stödfunktionerna administreras och ledas av åtta länsstyrelser och övriga länsstyrelser knyts till dessa. JämStöd tar emellertid inte ställning till vilka åtta länsstyrelser som bör ansvara för stödfunktionerna.

Stiftelser

Länsstyrelserna har enligt stiftelselagen (1994:1220) bland annat i uppgift att svara för registrering av och tillsyn över stiftelser i länet. Lagen har nyligen varit föremål för en översyn. Mot bakgrund av att kvaliteten på tillsynen sagts variera mellan olika

⁵⁵ Prop. 2001/02:1, bet. 2001/02:MJU2, rskr. 2001/02:106, 2001/02:107.

⁵⁶ Utredningen om stöd för jämställdhetsintegrering i staten.

⁵⁷ SOU 2007:15 Stöd för framtiden – om förutsättningar för jämställdhetsintegrering.

länsstyrelser fick utredaren bl.a. i uppgift att ta ställning till om det finns skäl att centralisera tillsynen till en länsstyrelse eller koncentrera den till ett färre antal länsstyrelser.

Utredaren föreslog att tillsynen skall koncentreras till sex till åtta länsstyrelser. Varje tillsynsmyndighet bör omfatta minst 1 000 enligt nuvarande regler registreringsskyldiga stiftelser och sysselsätta minst tre personer varav två jurister med stiftelsefrågor.

Av en enkät som utredningen fått besvarad av samtliga tillsynsmyndigheter framgick att antalet ärenden och antalet personer på myndigheten som arbetar med stiftelsefrågor varierar kraftigt mellan länsstyrelserna. Som skäl för att föreslå koncentration anger utredaren bl.a. följande:

”Det ligger i sakens natur att kvaliteten blir sämre om arbetsuppgifterna är sällan förekommande. Vidare måste arbetet bli mer stimulerande och som regel bättre utfört om flera personer arbetar med samma frågor så att de kan utbyta erfarenheter med varandra.”⁵⁸

Som ytterligare skäl till att föreslå koncentration anges även ökad likformighet. Enligt direktiven skulle det också prövas om tillsynsverksamheten kunde koncentreras till en enda länsstyrelse. Utredaren menade emellertid att en sådan lösning skulle kunna innebära alltför långa avstånd för den som har anledning att vända sig till myndigheten. I promemorian föreslås därför en koncentration till sex till åtta länsstyrelser, dock utan att det anges till vilka.

Överförmyndare

Utredningen om förmyndare, gode män och förvaltare gör i sitt slutbetänkande⁵⁹ bedömningen att regeringen bör uppdra åt landets länsstyrelser att undersöka om en länsstyrelsen bör ges

⁵⁸ Vissa frågor i stiftelselagen (Ds 2007:7) s. 14 f.

⁵⁹ SOU 2004:11 Frågor om Förmyndare och ställföreträdare för vuxna.

kompetens att inom ramen för samarbete över länsgränserna fatta beslut på en angränsande länsstyrelses vägnar. Utredningen föreslår att föräldrabalken utformas så att den möjliggör för en länsstyrelse att utöva tillsyn över en överförmyndare i ett annat län än det egna.

Utredningen menar att den första faktor som talar för en närmare samordning är att verksamheten ifråga om överförmyndarna inom länsstyrelserna representerar en både smal och specialiserad sektor. Särskilt i mindre län blir arbetsvolymen så liten att det kan visa sig svårt att upprätthålla kompetens och ett s.k. organisatoriskt minne. Den andra faktorn som talar för samordning är behovet och önskemålet om nationellt likformiga bedömningar i tillsynen över överförmyndare.

Länsstyrelsernas tillsyn över överförmyndare kom också att i mars 2007 kritiseras av riksdagens civilutskott som ansåg att regeringen omgående bör införa krav på att länsstyrelserna inspekterar överförmyndarna varje år. Regeringen bör också se till att tillsynen följs upp och att den samordnas nationellt. Civilutskottet byggde sitt ställningstagande på ett förslag från Riksrevisionens styrelse. Riksrevisionen ansåg i en rapport att det finns för små resurser till länsstyrelsernas tillsyn av de kommunala överförmyndarna och att kontrollerna av dessa inte görs tillräckligt ofta. De inspektioner som görs har dessutom en rad kvalitetsbrister och länsstyrelserna gör ingenting åt de brister som upptäcks.⁶⁰

⁶⁰ Riksrevisionen 2006:5 Länsstyrelsernas tillsyn av överförmyndare.

Bilaga 4 - Konsekvenser av förslagen

I denna bilaga redovisas en beräkning av personalmässiga konsekvenser i form av antalet årsarbetskrafter som direkt berörs vid de länsstyrelser skulle bli av med verksamheter till följd av utredningens förslag och bedömningar.

Utredningen har sammanställt uppgifter ur årsredovisningar för 2006 från de 21 länsstyrelserna avseende årsarbetskrafter i de verksamheter som berörs av förslagen.

Enligt beräkningarna sysselsätter de aktuella verksamheterna totalt 495,08 årsarbetskrafter vid samtliga länsstyrelser. Motsvarande antal årsarbetskrafter vid de 14 länsstyrelser som skulle förlora verksamhet till följd av utredningens förslag – alltså de direkt berörda - uppgår enligt beräkningarna till 202,75 årsarbetskrafter.

Nedan följer några kommentarer till hur beräkningarna har gjorts.

Allmänt om beräkningarna

För vissa tresifferkoder i årsredovisningen avser utredningens förslag inte samtliga verksamheter. Ett exempel är Deponeringar, administration och fördelning av medel, allmänna arvsfonden m.m. (208). I tresifferkoden ingår även Rederistöd och Bygdeaavgifter, verksamheter som inte omfattas av utredningens förslag. Vi har dock inte haft möjlighet att precisera hur stor andel av det totala antalet årsarbetskrafter för tresifferkoden som

dessa verksamheter utgör. Vi har därför valt att räkna in samtliga årsarbetskrafter för 208 i det totala antalet årsarbetskrafter.

Detsamma gäller utredningens förslag om bitillsyn, som är en av flera verksamheter som redovisas i den breda tresifferkoden Tillsyn, kontroll m.m (605) under sakområdet Areella näringar (6). Inte heller här har utredningen kunnat precisera hur stor andel av det totala antalet årsarbetskrafter inom tresifferkoden som härrör från bitillsyn. Vi har dock valt att räkna in årsarbetskrafter för 605 i det totala antalet årsarbetskrafter.

Yrkesmässig trafik (24)

Siffrorna för yrkesmässig trafik (24) är hämtade från tabell C – Årsarbetskrafter per sakområde m.m., som återfinns i länsstyrelsernas årsredovisningar för 2006 under rubriken ”Övergripande redovisning av verksamhetskostnader 2006”.

Körkort (25)

Siffrorna för körkort och trafikföreskrifter m.m. (25) är hämtade från tabell C – Årsarbetskrafter per sakområde m.m., som återfinns i länsstyrelsernas årsredovisningar för 2006 under rubriken ”Övergripande redovisning av verksamhetskostnader 2006”. Sammanställt uppgår sakområde 25 till 284,58 årsarbetskrafter.

Då utredningens förslag emellertid inte avser trafikföreskrifter m.m. (258) som ingår i sakområde körkort och trafikföreskrifter m.m. (25), så ska antalet årsarbetskrafter inom 258 dras från siffran 284,58. Men: eftersom trafikföreskrifter m.m. (258) i årsredovisningen redovisas tillsammans med Övriga ärenden inom körkort och trafikföreskrifter m.m. (259), så känner utredningen inte till det exakta antalet årsarbetskrafter för trafikföreskrifter m.m. (258). Av det skälet har vi för

enkelhets skull använt oss av det totala antalet årsarbetskrafter för 258 och 259, alltså 18,94.

Det innebär att vi från 284,58 subtraherar 18,94 och får då 265,64 årsarbetskrafter för sakområde körkort. Totala antalet årsarbetskrafter för körkort vid länsstyrelser som blir av med verksamhet är därmed 112,43.

Nackdelen med den här beräkningen är naturligtvis att en del årsarbetskrafter av de 18,94 som redovisas för bl.a. 259 egentligen hör till körkort.

Stöd till boende (41)

Siffrorna för stöd till boende (41) är hämtade från tabell C – Årsarbetskrafter per sakområde m.m., som återfinns i länsstyrelsernas årsredovisningar för 2006 under rubriken ”Övergripande redovisning av verksamhetskostnader 2006”.

Mineral- och torvfyndigheter (54)

Antalet årsarbetskrafter för Mineral och torvfyndigheter (54) redovisas inte i tabell C – Årsarbetskrafter per sakområde m.m., som återfinns i länsstyrelsernas årsredovisningar för 2006 under rubriken ”Övergripande redovisning av verksamhetskostnader 2006”.

Verksamheten Mineral och torvfyndigheter (54) omfattar tre stycken tresifferkoder:

- Prövning enligt minerallagen och lagen om vissa torvfyndigheter (543)
- Tillsyn av undersökning och bearbetning av torvfyndigheter (546)
- Övriga ärenden inom mineral och torvfyndigheter (549)

Av dessa redovisas 543 och 549 integrerat med så många andra tresifferkoder från andra verksamheter att det vore direkt missvisande att använda siffrorna i den här sammanställningen.

Utredningen har därför valt att endast räkna årsarbetskrafter för Tillsyn av undersökning och bearbetning av torvfyndigheter (546), som till skillnad från de övriga tresiffrerkoderna redovisas separat i årsredovisningen.

Transport av farligt avfall (5620)

Transport av farligt avfall (5620) ingår i tresiffrerkoden Prövning av avfall och producentansvar (562). Den redovisas integrerat med så många andra tresiffrerkoder att det vore missvisande att använda siffrorna i den här sammanställningen.

Läsanvisning till tabeller

Grå markering i tabellen markerar rader som inte räknats in i totalsummor. I tabellen används länsbokstäver (kursiv markering indikerar länsstyrelse som utredningen föreslår ska bli föremål för koncentration):

AB – Stockholms län
C – Uppsala län
D – Södermanlands län
E – Östergötlands län
F – Jönköpings län
G – Kronobergs län
H – Kalmar län
I – Gotlands län
K – Blekinge län
M – Skåne län
N – Hallands län
O – Västra Götalands län
S – Värmlands län
T – Örebro län
U – Västmanlands län

W – Dalarnas län

X – Gävleborgs län

Y – Västernorrlands län

Z – Jämtlands län

AC – Västerbottens län

BD – Norrbottens län

I några fall framgår inte klart av rubriken i vänster kolumn vilka av utredningens förslag som ingår. Detta beror på att några tresifferkoder omfattar flera av utredningens förslag, enligt följande:

Rubrik	Utredningens förslag avser
Näringsrättsliga frågor (205)	Pantlåneverksamhet, Frågor enligt aktiebolagslagen, lagen om ekonomiska föreningar mf, bilskrotare, ensamrätt till sjunket gods
Lönegaranti (207) samt Deponeringar, administration och fördelning av medel, allmänna arvsfonden m.m. (208)	Deponerade medel, allmänna arvsfonden, åborätt och allmänningar

Rubrik	Länsstyrelse									
	AB	C	D	E	F	G	H	I	K	M
Medborgarskap (202)	1,30	0,10	0,00	0,10	0,10	0,00	0,00	0,00	0,01	0,26
Överförmyndare (203)	1,00	0,00	0,10	0,10	0,20	0,10	0,10	0,00	0,00	0,44
Begravningsfrågor (204)	0,70	0,20	0,01	0,10	0,10	0,03	0,00	0,00	0,04	0,46
Näringsrättsliga frågor (205)	0,80	0,10	0,00	0,00	0,00	0,01	0,00	0,00	0,00	0,47
Stiftelser (206)	7,00	0,40	0,50	1,00	1,50	0,27	0,50	0,30	0,30	2,14
Lönegaranti (207) samt Deponeringar, administration och fördelning av medel, allmänna arvsfonden m.m. (208)	6,80	0,70	0,38	1,10	0,30	0,34	0,30	0,10	0,17	3,19
Allmän kameraövervakning (211)	2,30	0,10	0,30	0,50	0,60	0,11	0,20	0,10	0,14	1,40
Bevakningsföretag m.m. (212)	4,10	0,40	0,60	0,70	0,30	0,15	0,20	0,10	0,26	1,86
Lotterier, bingo m.m. (215)	0,30	0,00	0,00	0,20	0,20	0,04	0,00	0,00	0,03	0,36
Yrkesmässig trafik (24)	9,20	0,90	1,10	1,00	1,50	0,88	0,70	0,40	1,70	9,57
Körkort och trafikföreskrifter m.m. (25)	45,20	12,60	11,60	13,20	12,00	6,46	6,80	4,00	3,90	27,02
Trafikföreskrifter m.m. (258) samt Övriga ärenden inom körkort och trafikföreskrifter m.m. (259)	3,70	0,40	0,72	0,30	0,80	0,41	0,40	0,50	0,30	2,35
Körkort (25) - Trafikföreskrifter m.m. (258) och övriga ärenden (259)	41,50	12,20	10,88	12,90	11,20	6,05	6,40	3,50	3,60	24,67
Stöd till boende (41)	9,10	2,30	0,50	2,70	3,10	2,55	1,60	0,10	2,00	4,25
Mineral- och torvfyndigheter (546)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01	0,00	0,00	0,00	0,00
Bitillsyn (605)	0,20	0,40	0,34	0,40	0,40	0,13	0,70	0,40	0,17	3,12
Alkoholärenden (705)	2,40	0,40	0,19	0,90	1,20	1,83	0,90	0,20	0,81	0,23
Totalt	86,70	18,20	14,90	21,70	20,70	12,50	11,60	5,20	9,23	52,42

Rubrik	Länsstyrelse								
	N	O	S	T	U	W	X	Y	Z
Medborgarskap (202)	0,00	0,51	0,10	0,00	0,10	0,00	0,00	0,10	0,10
Överförmyndare (203)	0,10	1,28	0,60	0,10	0,00	0,30	0,10	0,10	0,00
Begravningsfrågor (204)	0,10	0,65	0,10	0,20	0,10	0,10	0,10	0,20	0,20
Näringsrättsliga frågor (205)	0,10	0,32	0,00	0,10	0,10	0,00	0,00	0,10	0,00
Stiftelser (206)	0,20	5,17	1,50	0,60	0,70	0,90	0,30	1,60	0,60
Lönegaranti (207) samt Deponeringar, administration och fördelning av medel, allmänna arvsfonden m.m. (208)	0,40	3,64	0,50	0,40	0,40	0,70	0,80	1,10	0,60
Allmän kameraövervakning (211)	0,50	1,34	0,70	0,30	0,10	0,10	0,30	0,30	0,20
Bevakningsföretag m.m. (212)	0,10	1,72	0,80	0,30	0,40	0,20	0,30	0,50	0,20
Lotterier, bingo m.m. (215)	0,00	1,22	0,50	0,10	0,10	0,00	0,10	0,30	0,20
Yrkesmässig trafik (24)	1,50	6,40	0,80	1,20	1,90	1,10	1,50	2,00	1,10
Körkort och trafikföreskrifter m.m. (25)	9,70	53,30	9,10	11,40	10,10	8,60	9,00	11,00	6,40
Trafikföreskrifter m.m. (258) samt Övriga ärenden inom körkort och trafikföreskrifter m.m. (259)	0,50	3,26	0,30	0,60	1,60	0,70	0,20	0,60	0,40
Körkort (25) - Trafikföreskrifter m.m. (258) och övriga ärenden (259)	9,20	50,04	8,80	10,80	8,50	7,90	8,80	10,40	6,00
Stöd till boende (41)	2,50	8,00	2,00	2,00	3,30	3,20	3,20	2,00	3,00
Mineral- och torvfyndigheter (546)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,10
Bitillsyn (605)	0,60	2,22	0,40	0,80	0,40	0,70	0,20	0,20	0,20
Alkoholärenden (705)	0,70	2,20	0,10	1,00	0,20	0,50	1,20	0,10	0,60
Totalt	16,00	84,71	16,90	17,90	16,30	15,70	16,90	19,00	13,10

Rubrik	Länsstyrelse		Totala åa	Totala åa vid lst som förlorar verksamhet
	AC	BD		
Medborgarskap (202)	0,12	0,20	3,10	0,63
Överförmyndare (203)	0,08	0,20	4,90	1,48
Begravningsfrågor (204)	0,10	0,10	3,59	1,28
Näringsrättsliga frågor (205)	0,04	0,00	2,14	0,45
Stiftelser (206)	0,19	0,60	26,27	7,86
Lönegaranti (207) samt Deponeringar, administration och fördelning av medel, allmänna arvsfonden m.m. (208)	0,52	1,00	23,44	5,91
Allmän kameraövervakning (211)	0,22	0,30	10,11	3,87
Bevakningsföretag m.m. (212)	0,10	0,40	13,69	4,21
Lotterier, bingo m.m. (215)	0,10	0,10	3,85	1,37
Yrkesmässig trafik (24)	2,20	0,90	47,55	17,38
Körkort och trafikföreskrifter m.m. (25)	7,10	6,10	284,58	120,16
Trafikföreskrifter m.m. (258) samt Övriga ärenden inom körkort och trafikföreskrifter m.m. (259)	0,60	0,30	18,94	7,73
Körkort (25) - Trafikföreskrifter m.m. (258) och övriga ärenden (259)	6,50	5,80	265,64	112,43
Stöd till boende (41)	2,60	2,20	62,20	30,75
Mineral- och torvfyndigheter (546)	0,03	0,00	0,14	0,14
Bitillsyn (605)	0,03	0,00	12,01	5,17
Alkoholärenden (705)	0,49	0,30	16,45	9,82
Totalt	13,32	12,10	495,08	202,75

Departementsserien 2007

Kronologisk förteckning

1. Preskription vid allvarliga brott. Ju.
2. Frågan om fortsatt giltighet av 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning. Ju.
3. Annonstid i radio och TV. Ku.
4. Arbetsutbud och sysselsättning bland personer med utländsk bakgrund. En kunskapsöversikt. Fi.
5. Påföljder för psykiskt störda lagöverträdare. Ju.
6. Internationell insolvens – en diskussionspromemoria. Ju.
7. Vissa frågor i stiftelselagen, m.m. Ju.
8. Skydd mot fel och obestånd inom bostadsbyggandet. M.
9. Ett uppföljningssystem för barnpolitiken. Slutrapport från arbetsgruppen med uppgift att utveckla indikatorer för barnpolitiken. S.
10. Skadeståndsfrågor vid kränkning. Ju.
11. En mer öppen domarutbildning. Ju.
12. Bostadsrättsregister – några modeller för registrering av bostadsrätter. Ju.
13. Vuxnas kontakter med barn i sexuella syften. Ju.
14. Kriminalisering av privat olovlig hantering av avkodningsutrustning. Ku.
15. En lag om ekodesign. N.
16. Sammanläggning av Statens strålskydds-institut och Statens kärnkraftinspektion. M.
17. Utvidgat system med prövningstillstånd i Arbetsdomstolen. A.
18. Verkställighet inom Europeiska unionen av bötesstraff och beslut om förverkande. Ju.
19. Civilrättsliga sanktioner på immaterialrättens område – genomförande av direktiv 2004/48/EG. Ju.
20. Pantbrevssystemet och elektroniska företagsinteckningsbrev. Ju.
21. Äldres arbetsutbud och möjligheter till sysselsättning. En kunskapsöversikt. Fi.
22. Ersättningsetablering m.m. för vissa privata värdgivare. S.
23. Tillåtna tillgångar i värdepappersfonder m.m. F.
24. Tillträdesförbud m.m. inom kriminalvården. Ju.
25. Riktlinjer för handläggningen av ärenden om internationella överenskommelser. UD.
26. Sekretess för uppgifter på tsunamibanden. Ju.
27. Ett effektivt och flexibelt system för arbetskraftsinvandring. Ju.
28. Koncentration av länsstyrelseverksamhet. Fi.

Departementsserien 2007

Systematisk förteckning

Justitiedepartementet

- Preskription vid allvarliga brott. [1]
Frågan om fortsatt giltighet av 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning. [2]
Påföljder för psykiskt störda lagöverträdare. [5]
Internationell insolvens – en diskussionspromemoria. [6]
Vissa frågor i stiftelselagen, m.m. [7]
Skadeståndsfrågor vid kränkning. [10]
En mer öppen domarutbildning. [11]
Bostadsrättsregister – några modeller för registrering av bostadsrätter. [12]
Vuxnas kontakter med barn i sexuella syften. [13]
Verkställighet inom Europeiska unionen av bötesstraff och beslut om förverkande. [18]
Civilrättsliga sanktioner på immaterialrättens område – genomförande av direktiv 2004/48/EG. [19]
Pantbrevssystemet och elektroniska företagsinteckningsbrev. [20]
Tillträdesförbud m.m. inom kriminalvården. [24]
Sekretess för uppgifter på tsunamibanden. [26]
Ett effektivt och flexibelt system för arbetskraftsinvandring. [27]

Utrikesdepartementet

- Riktlinjer för handläggningen av ärenden om internationella överenskommelser. [25]

Socialdepartementet

- Ett uppföljningssystem för barnpolitiken. Slutrapport från arbetsgruppen med uppgift att utveckla indikatorer för barnpolitiken. [9]
Ersättningsetablering m.m. för vissa privata vårdgivare. [22]

Finansdepartementet

- Arbetsutbud och sysselsättning bland personer med utländsk bakgrund. En kunskapsöversikt. [4]

- Äldres arbetsutbud och möjligheter till sysselsättning. En kunskapsöversikt. [21]
Tillåtna tillgångar i värdepappersfonder m.m. [23]
Koncentration av länsstyrelseverksamhet. [28]

Miljödepartementet

- Skydd mot fel och obestånd inom bostadsbyggandet. [8]
Sammanläggning av Statens strålskyddsinstitut och Statens kärnkraftinspektion. [16]

Näringsdepartementet

- En lag om ekodesign. [15]

Kulturdepartementet

- Annonstid i radio och TV. [3]
Kriminalisering av privat olovlig hantering av avkodningsutrustning. [14]

Arbetsmarknadsdepartementet

- Utvidgat system med prövningstillstånd i Arbetsdomstolen. [17]